

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Κύριοι συνάδελφοι, ει-
σερχόμεθα στην πιερηστική διάταξη

ΤΗΣ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζητήσεως επί της αρχής των αρθρών και του συνόλου του σχεδίου νόμου 'Πνευματική ιδιοκτησία και συγγενικά δικαιώματα', αρμοδιότητας Υπουργείου Πολιτισμού.

Ο κ. Κωνσταντόπουλος έχει το λόγο. Απών, διαγράφεται.

Η κ. Ιατροπούλου έχει το λόγο. Απών, διαγράφεται.

Ο κ. Καραμάριος έχει το λόγο. Απών, διαγράφεται.

Εξηγήσθη ο κατάλογος των σχετικών για να πρωτολο-
γήσουν.

Η κυρία Υπουργός έχει το λόγο.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ (Υπ. Πολιτισμού): Κύριε Πρόεδρε, εάν υπάρχουν δευτερολογίες, μήπως θα ήταν καλύτερα να τις ακούωντας πρώτα και να απαντήσαμε μετά συνοικιά; Γιατί ο Κοινο-
βουλευτικό Εκπρόσωποι ούτες ή αλλας θα απαντήσουν μετά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Κύρια Υπουργέ, θέλετε το
λόγο τώρα; Τα συνήθως συμβαίνουν είναι μετά την περιώση των
πρωτολογιών να λαμβάνει το λόγο ο Υπουργός.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ (Υπ. Πολιτισμού): Τότε να πάρω
τώρα το λόγο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Εκτός εάν δεν θέλετε να
μιλήσετε καθόλου.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ (Υπ. Πολιτισμού): Απλώς, κύριε Πρόεδρε, είδα ότι λείπει η κα Μερκούρη και θέλει να περιψένω λιγό μήπως έρθει εν τω μεταξύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Δεν μπορούμε να περι-
μένουμε. Περψένωμε αρκετά.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ: Θα ήθελα να πώ, κύριε Πρόεδρε, ότι η κα Μερκούρη δεν θα έρθει σήμερα.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ (Υπ. Πολιτισμού): Εντάξει. Εγώ το
είπα από ενδιαφέρον για να υπάρξει διάλογος. Δεν το είπα για
άλλο λόγο.

Κυρίες και κύρια συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα στη Βουλή και του οποίου ελπίζουμε σύντομα να ολοκληρώσουμε πην ψήφισην αποτελεί πραγματικά έναν ιστορικό σταθμό στα χρονικά της Χώρας μας σ' ό,τι αφορά την προστασία της πνευματικής δημιουργίας. Είναι ένα ιστορικό γεγονός και νομοθετικό και κοινωνικό και πολιτιστικό. Διασυχώς είχαμε μέχρι στιγμής το αποτέλεσμα προνόμιο να είμαστε οι τελευταίοι στην προσαρμογή της νομοθεσίας μας και αντίστοχα βέβαια στην προσαρμογή των ηθών που επικρατούν στην διαχείριση της πνευματικής ιδιοκτησίας, τελευταίοι στο Ευρωπαϊκό προσκήνιο. Διαθέτουμε μέχρι σήμερα μία νομοθεσία που χρονολογείται από το 1920, η οποία μόνο αποσπασματικές και απελεύστατες επεμβάσεις υπέστη για να προσαρμοσθεί στη ραγδαία εξέλιξη των στοχασίων που αποτελούν το άνοιλο, το οποίο αποκαλούμε πνευματική δημιουργία. Προσποθείες αναθεωρητικές έκεινησαν το 1938 και έπειτα από μία μακράτα αδράνεια, μόλις προ διετίας όταν αναλάβησε τη διαθέρμηση της Χώρας και συγκεκριμένα το Υπουργείο Πολιτισμού, έκινησε μία σύρραγη αναθεωρητική εργασία που άρχισε στο σημερινό νομοσχέδιο.

Το μόνο σημαντικό βήμα που έγινε στη νομοθετική ιστορία της Χώρας μας, στο κεφάλαιο των πνευματικών δικαιώματων, ήταν ένα νομοθετικό που ψηφίστηκε πάλι επί Νέας Δημοκρατίας και δεν είναι πιπάσια άλλο πάρα πολύ την κύρωση της τελευταίας αναθεωρημένης σύνθετης της Βέρνης που έγινε το 1975.

Το επόμενο σημαντικό βήμα έγινε μόλις προ ολίγων μηνών όταν κυρώσαμε όλοι μαζί και με ομοφυνία τη σύμβαση της Ρώμης για τα συγγενικά δικαιώματα. Και τώρα γίνεται το τελευταίο με τη συζήτηση αυτού του θεμελιώδους νόμου καθώς και με την κύρωση της σύμβασης της Γενεύης που θα συζητήσουμε αύριο στην Διαρκή Κοινωνιολογική Επιτροπή.

Είναι ότι είχαμε το βλιβέρο προνόμιο να είμαστε τελευταίοι και πρόγονοι έτσι συμβαίνει. Διότι στην Ισπανία υπάρχει αναθεωρημένος νόμος από το 1987, στη Μεγάλη Βρετανία από το 1988. Στη Γερμανία ο νόμος του 1985 αναθεωρήθηκε τελειωτικά μέχρι το 1990, το ίδιο και στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής μέχρι το 1990.

Και καθ' όλο αυτό το χρονικό διάστημα, μία χώρα που διαθετεί πλούσια πνευματική παραγωγή, που διαθέτει ζωντανούς ανθρώπους των γραμμάτων και της τέχνης, δεν διέθετε παρά ένα απτρηχια-
μένο νομοθετικό κατασκευόμα, καλό για την εποχή του, του 1920, και κάποια αποσπασματικά ωλλεσμάτα, τα οποία απλώς εμβαλο-
ματικά αντιμετώπιζαν τις σημαντικές ανάγκες.

Γιατίτο, λοιπόν, είναι ιστορικό γεγονός το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα. Έργα ιστορίας σημασίας το οποίο, βεβαίως, δεν μπορεί να συσκοτίσει καμία αντιπολιτευτική μικροψυχία. Γιατί μόνο σε μικροψυχία και σε αντιπολιτευτικές παρωπίδες θα μπορούσαν να αποδώσουν χαρακτηρισμούς, πις κρίσεις και πις υπερβολές που ακούστηκαν σ' αυτήν την Αίθουσα και που τροφο-
δούσαν βεβαίως και τα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας.

Γιατί μελετώντας τις εισηγήσεις, εκτός από μεγάλους και ωραιούς λόγους, εντυπωσιασμούς, αριστολογίες διανθίσμενες και με την πρόσφορη, λόγω του αντικεμένου, συνασθηματική φόρτωση και τον αντιστοχό λυρισμό, δεν βρήκα αιτίσεις που μπορούν να θεωριώνονται πραγματικές επικρίσεις επι συγκεκριμένων ρυθμί-
σεων.

Αντί, κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολιτευσης, να χαιρετίσετε με δλη θας την καρδιά -το χαιρετίσατε, αλλά με μισή καρδιά- το νομοσχέδιο, αντί της σημαντικό τέτοιο ιστορικό γεγονός, διατυπώσατε αιτίσεις και υπαντιγμούς, που νομίζω ότι για την ποιότητα και το περιεχόμενο αυτού του νομοθετήματος είναι τουλάχιστον δύκες.

Οκτώ, όμως, ολόκληρα χρόνια η Κυβερνηση του ΠΑΣΟΚ που είχε στα χέρια της το Υπουργείο Πολιτισμού, με εκρεμείς προς επικύρωση στα συρτάρια τη σύμβαση της Ρώμης και τη σύμβαση της Γενεύης -να μας εκέντουν γιατίδιο το λόγο της διεθνές προσκήνηο- πέραν στην πραγματικότητα για τα προβλήματα του ανθρώπου των γραμμάτων, του ανθρώπου των πνεύματος, για τα προβλήματα των καλλιτεχνών;

Μας κατέκρινε η κα Μερκούρη ως προς το νομοσχέδιο, ότι αυτό λέει περιέχει πολύ τεχνική με λίγη φαντασία και ανύπορη ευαισθησία.

Και εγώ ερωτώ τότε, η πολλή φαντασία και η πολλή ευαισθησία που κατ αντιδιαστολή υπήρχε τα 8 χρόνια που πέρασαν, σε π οδήγησαν ως προς την αντιμετώπιση των αληθινών προβλημάτων του πνευματικού κόσμου, των ανθρώπων των γραμμάτων και των τεχνών;

Βεβαίως, θα μου απαντήσετε με τις μεγάλες και εντυπωσιακές εκδηλώσεις που έγιναν, τις πολιτιστικές πρωτεύουσες, τις διεθνείς καμπιόνες, τις οποίες εγώ και τις τιμώ και τις επαινώ, διότι και αυτές χρειάζονται και δε πάρνω κριτική θέση εναντίον τους.

Αλλά πέρα από αυτά, ποιος κάθισε, κύριοι συνάδελφοι, στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων, με απέναντι του την ποικιλία των ανθρώπων που συνέβουν τον πνευματικό κόσμος της Χώρας μας, για δει από κοντά τα προβλήματά τους και επιτίλειον να δει και να ζησει από κοντά τις συγκρύσεις τους;

Νομίζω ότι η κα Μερκούρη το προσπάθησε και είναι προς τις διάτις και η διά προέρχεται από το χώρο των καλλιτεχνών και επουμένων, έχει και τη δυνατότητα της άμεσης επικαινιάσας και βίωσης των προβλημάτων. Κατέληξε όμως ποιθενά! Δεν κατέληξε.

Εμείς μέσα σε 1,5 χρόνο, έγειτα από εντονότατες επαφές και διαπραγματεύσεις, διάκε μου, ολόκληρης της πολιτικής γησείας του Υπουργείου Πολιτισμού και κυρώς με τις άσκες προσπάθειες, την επισκοπή και την αυταπόρνηση, θα έλεγα, της Νομοπαρασκευα-
στικής Επιτροπής που συνεστήθη γιατίδιον το σκοπό, φθάσαμε σε ένα αποτέλεσμα.

Και θεωρώ υποχρέωση και καθήκον μου και χαρά μου από το Βήμα αυτό να ευχαριστήσω από καρδιάς τα μέλη της Νομοπαρα-
σκευαστικής Επιτροπής που δώλευαν με αυταπόρνηση, όπως είπα, για το νόμο αυτό. Να εξάρω ιδιαίτερα την εισφορά του Προέδρου της Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής, του συναδέλφου καθηγητού κ. Γεωργίου Κουμάντου, του ειδικού των ειδικών στη θέματα της πνευματικής ιδιοκτησίας αλλά και άλλους νεότερους συναδέλφους που συμπαρίστανται μέχρι αυτήν τη στημή στην Αίθουσα του Κοινο-
βουλίου, για το έργο που επετέλεσαν.

'Έτσι φθάσαμε στο σημερινό αποτέλεσμα, που και εσείς -βεβαίως για λόγους αντιπολιτευτικούς συγκεκαλυμμένα, αλλά και μάυτο

ευχαριστημένη είμαι, και εσείς το επιτινέσατε. Άλλα γιατί να μιλήστε για ανελευθερία, για τραγέλαφο, για κυκεώνα, για αλλαλούμι και για υποδούλωση δήθεν σε επιχειρηματικά συμφέροντα;

Σε ποια επιχειρηματικά συμφέροντα διαβάζετε υποδούλωση, μέσα σ' αυτό το νομοθέτημα; Ποια είναι τα σημεία εκείνα που υποδούλων: Μήπως ότι για πρώτη φορά καθερώνεται και θεωρούνται και εξασφαλίζεται το ημέρι δικαιώμα του δημιουργού στο πνευματικό του έργο; Και μάλιστα με δύο σημαντικές ρυθμίσεις του ηθικού δικαιώματος, το δικαιώμα της υπαναχώρησης και το αμεταβίβαστο, δηλαδή την απόλυτη προσωπική σύνδεση του δικαιώματος με το δημιουργό; Μήπως είναι υποταγή σε επιχειρηματικά συμφέροντα το δικαιώμα παρακολούθησης του έργου του που δίδεται στον εικαστικό καλλιτέχνη, ώστε να μπορεί να παρακολουθεί και να καρπούσαι εισπράξεις από διετές της διαδοχικές μεταβιβάσεις του εικαστικού έργου του;

Είναι μικρή κατοχύρωση του πνευματικού δημιουργού ο έγγραφος υποχρεωτικός τύπος που καθερώνεται στην κατάρτιση των δικαιοπραξιών που αφορούν πνευματικά δικαιώματα και επιπλέον, με τη βελτίωση που ήδη κυκλοφόρησα, την ακυρότητα από τον έγγραφο τύπο να την επικαλείται μόνο ο πνευματικός δημιουργός;

Και έπειτα, τι είδους υποταγή σε επιχειρηματικά συμφέροντα είναι όταν υποχρέωνται οι παραγωγοί και οι εισαγωγείς μηχανήματων και υλικού κατάλληλου για την αναπαραγωγή πνευματικών έργων, (κασαρτές, βιντεοταινίες, ηλεκτρονικού υπολογιστές, φωτοτυπικά μηχανήματα), όταν όλοι αυτοί υποχρέωνται να κατεβάλουν ποσοστό που κατανέμεται μεταξύ των πνευματικών δημιουργών;

Ακόμη για πρώτη φορά καθερώνεται ποσοστό υποχρεωτικής αμαζής στους συγγραφείς και μεταφραστές μετά αριθμένο αριθμό χιλιάδων αντιτύπων, που βεβαίως είναι το πιο αδύνατο μέρος σε όλη τη διαδικασία της πνευματικής δημιουργίας εν σχέσει με τον τρόπο της ανταμοιβής του.

Ακόμη κατοχύρωνται υποχρεωτική συναίνεση του πνευματικού δημιουργού εν σχέσει με τις δορυφορικές μεταδόσεις. Υποχρεούνται δηλαδή οι οργανωτές τέτοιων δορυφορικών μεταδόσεων να παιρνούν άσεια του πνευματικού δημιουργού, πράγμα που δε γινόταν μέχρι τώρα.

Όλα αυτά είναι παράδοση των πνευματικών δημιουργών στα επιχειρηματικά συμφέροντα; Βεβαίως η φρασεολογία σας αυτή που δεν βρίσκει κανένα έρεισμα στο νόμο, κυρίως εκπηγάζει από το κεφάλαιο των εισπρακτικών οργανισμών, στο οποίο έχετε δώσει, κύριοι συνάδελφοι, τέτοια σημασία κατά την μνημετώπιση αυτού του νομοθετήματος. Τόσο που κινδυνεύουμε να δίνουμε την εντύπωση ως Σώμα και ως αινοο, ότι το σημαντικότερο που μας ενδιαφέρει από την πνευματική δημιουργία είναι η εισπράξη, είναι το πώς και ποιοι θα εισπράττουν τα δικαιώματα, λες και το οποκλειστικό ενδιαφέρον του πνευματικού δημιουργού είναι η υλική εισπράξη.

Αυτή η αποθέωση της εισπράξης που αποτυπώνεται στις αμμίδες μας, έχει βεβαίως και μία σε πρόσματο δικαιολογία. Διότι, πράγματι, δεν είναι δινατόν ο πνευματικός δημιουργός, ο καλλιτέχνης, ο ερμηνευτής, να γίνεται αντικείμενο εκμετάλλευσης, να γίνεται ο κόπος του και η παραγωγή του, αντικείμενο αλλοτρίου κέρδους.

Άλλα και στο σημείο αυτό, που θα επανέλθω, κύριοι συνάδελφοι, αντί να επαινεθούμε, γιατί -αν δεν φτάσαμε στο σημείο που εσείς ζητάτε- να απαγορεύσουμε δια μαχαιράς την ελεύθερη κερδοσκοπική διαμόρφωση των εισπρακτικών οργανισμών, τουλάχιστον βάλλας κάποιους περιορισμούς. Εσείς, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, Β χρόνια δεν είχατε κερδοσκοπικούς εισπρακτικούς οργανισμούς, τους ίδιους τους αποίους κατηγορείτε ότι απομάζουν το άιμα των πνευματικών δημιουργών; Τι κάνατε Β χρόνια; Γιατί δεν μπήκε ο παραμύκρος περιορισμός; Και αν η καλύτερη μορφή διαχείρισης, κατά την άποψή σας, είναι οι μή κερδοσκοπικοί οργανισμοί, τότε γιατί δεν τους κατοχυρώσατε και δεν τους θεωρούθησατε με νομοθετήματα αποτελεσματικά και βεβαίως συνανταγματικά; Ένα διάταγμα, επί τη βάση του οποίου νόμου του '80 εκδώσατε και αυτό το διάταγμα κηρύχθηκε αντισυνταγματικό στο Συμβούλιο Επικρατείας.

Αντί, λοιπόν, να επαινεθούμε που βάζουμε κάποιους φραγμούς στους κερδοσκοπικούς οργανισμούς και αντί να επαινεθούμε διότι

ανοίγουμε ένα δρόμο στους μη κερδοσκοπικούς, κατηγορούμεθα ότι υποτάσσουμε τους πνευματικούς λειτουργούς στα επιχειρηματικά συμφέροντα κάποιων ιδιωτών και ανοίγουμε την πόρτα της ασυδόδαιος.

Κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο το οποίο εισπηγούμαστε, εκτός από την ιστορική του σημασία, έχει και μία πολύ σημαντική ουσιαστική σημασία. Η στάθμη του πολιτισμού μας χώρας οντικατοπτρίζεται και προσδιορίζεται από το βαθμό της προστασίας που παρέχει στην πνευματική δημιουργία. Και η προστασία της πνευματικής δημιουργίας έχει δύο σκέλη. Το ένα είναι πώς προστατεύεται το δικαίωμα του πνευματικού δημιουργού επί του ίδιου του έργου και από τον άλλο τρόπο, πώς εξασφαλίζονται οι προποθέσεις για την άσκηση αυτού του δικαιώματος και την εκμετάλλευση του είτε από τον ίδιο είτε από άλλους, στους οποίους τα εμπιστεύεται.

Σήμερα οι συνθήκες της πνευματικής δημιουργίας έχουν αλλάξει ολοκληρωτικά. Υπάρχουν νεωτεριστικά στοιχεία, επαναστατικές αλλαγές, που αλλάζουν την ποποθέτησή μας, αλλά και τη δραστηριότητα των πνευματικών δημιουργών.

Πρώτα απ' όλα είναι η έφοδος της τεχνολογίας. Η τεχνολογία με όλες τις μορφές εξυπηρετεί σημεριά σε απίστευτο βαθμό την πνευματική δημιουργία, δύο παρέχει τα μέσα για να διαδοθεί το πνευματικό προϊόν προς κάθε κατεύθυνση με εύκολο τρόπο και με μέσα που δεν μπορούσαμε να τα διανοηθούμε ακόμα και μερικά χρόνια πριν.

Ταυτόχρονα άριστη η τεχνολογία αυτή θέτει το πνευματικό προϊόν και σε σημαντικούς κινδύνους, γιατί παρεμβάλλεται μεταξύ του δημιουργού και του αποτελέσματος και πολλές φορές υπάρχει ο κινδύνος να αποκόπεται το δεσμό του δημιουργού με το δημιουργημά του, δηλ. με την παρεμβολή αυτή να δημιουργούνται κινδύνοι και αλλοίωσης και αποζένωσης, ακόμα και τελικής απώλειας του αντικειμένου.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΜΑΝΟΛΗΣ ΔΡΕΤΤΑΚΗΣ)

Άλλα και η τεχνολογία η ίδια είναι ένα πνευματικό προϊόν. Και η ίδια έχει αξίωση προστασίας και κατοχύρωσης. Εποι ο φαινόμενο αυτό που το ίδιο δημιουργεί νέες συνθήκες λειτουργίας και απόδοσης του πνευματικού προϊόντος και πολλές φορές προστασίας του πνευματικού προϊόντος και τη σύνθηση της αριθμός προστασίας του πνευματικού προϊόντος.

Από τον άλλη πλευρά είναι η "εμπορευματοποίηση" του πνευματικού προϊόντος και έντονη του στην οικονομία της αγοράς. Αυτό είναι αναπόφευκτο. Ο καιρός όπου ο συγγραφέας με το λυχνάρι συνέγραψε το χειρόγραφο και το καθησυάων γνωστό σε ένα περιορισμένο κύκλο λογών, έχει περάσει. Με την εισβολή όπως είπα της τεχνολογίας και με την αλλαγή των συνθηκών της αγοράς, με τη μεταμόρφωση του πνευματικού προϊόντος και σε προϊόν της αγοράς δημιουργούνται νέα προβλήματα. Κυρίως δημιουργείται η ανάγκη εξισορρόπησης των συμφερόντων μεταξύ δημιουργών και εκείνων που αναλαμβάνουν την εκμετάλλευση του έργου τους. Παραγωγοί, εκδότες και άλλοι τέτοιοι παράγοντες εκμετάλλευσης και διάθεσης του πνευματικού έργου αναδεικνύονται ως υποκείμενα που και αυτά σπατούν και έχουν αξίωση προστασίας των συμφερόντων τους, έτσι ώστε μέσα σ' αυτό το νομοθέτημα να βρισκόμαστε ανάμεσα σε ομάδες συμφερόντων που πρέπει με τον καλύτερο τρόπο να εξισορροπηθούν με σεβασμό πάντα στην αξία του πνευματικού προϊόντος.

Εξάλλου διευρύνθηκαν σημαντικά και οι πνευματικοί δημιουργοί. Μέχρι πρότινος αξίωση να ονομάζονται πνευματικοί δημιουργοί, είχαν οι συγγραφείς, οι μουσικούς, οι ζωγράφοι, οι εικαστικοί καλλιτέχνες. Όμως πνευματικοί δημιουργοί, κατά κάποια έννοια και με αξίωση ισότιμης προστασίας, είναι και εκείνοι που αναλαμβάνουν την ερμηνεία και την εκτέλεση του πνευματικού έργου, οι εικαστικοί καλλιτέχνες, εκείνοι που είναι φορείς των λεγόμενων πανηγυρικών δικαιώματων.

Υπάρχει λοιπόν, μια διεύρυνση της κατηγορίας των δημιουργών που απαιτούν προστασία και επομένως, νέα προβλήματα και νέες ανάγκες εξισορρόπησης συμφερόντων.

Έπειτα, η εισπράξη πα δεν είναι δυνατό να γίνεται από το μεμονωμένο δημιουργό μόνο. Κάποτε μπορούσε ο συγγραφέας να προσφέρει το βιβλίο του μόνος του, το ίδιο ο μουσικούς βιβλίον.

ούμεθα
ερημα-
τα της
εκτός
ιαντική
ιαντικά-
ως που
α της
ει πώς
ποι του
νται οι
αι την
στους

ιλλάξει
τατικές
και τη
γολογία
μέση την
ορ ο
αι, μι
μερικά

προιόν
ξένου του
αρχειο
εύρυγμά
μνοι και
αξιού του

ει ο Ε
ιόν. Και
νόμενο
νας και
διο ένα
μεγάλες

η πνευ-
αγοράς.
ζ με το
ωστό σε
εισβολή
κών της
και σε
Κυρίων
γ μετο
κυρι του
άγοντες
κνύνονται
εστασίας
ετήμα να
ει με τον
την αξία

μιουργοί,
μιουργοί,
εικαστικο
γννοια και
αμβάνουν
γρου, οι
α συγγε-

μιουργών
και νέες
ι από το
αφέας να
χυθέτηκε.

ο εκτελεστής, ο ερμηνευτής να ο ίδιος ζητήσει την αμοιβή του. Σήμερα, η πολυπλοκότητα της ζωής δεν το επιτρέπει. Και έτσι φθάνουμε και στο φανόμενο της ανάγκης συλλογικών εισπρακτικών φορέων και βεβαίως στην αντιμετώπιση των προβλημάτων με τα οποία τόσο πολύ ασχολοθήκαμε.

Να μην αναφέρω ακόμα την εγκληματικότητα που αποκτά νέες μορφές στο χώρο της πνευματικής δημιουργίας και που απαιτεί νέο τρόπο αντιμετώπισης, νέου ειδούς κυρώσεις και νέα μέτρα για την πρόληψη και την καταστολή της.

Και τέλος, είναι η διεθνοποίηση του προβλήματος και η ανάγκη διεθνούς προστασίας, που άλλωστε έχει οδηγήσει και σε ολές αυτές τις διεθνείς συμβάσεις και στις οδηγίες και υποδείξεις της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

'Όλα αυτά είχαν καταστήσει απολύτως αναγκαίο έναν εκσυγχρονισμένο νόμο για την πνευματική ιδιοκτησία. Είμαστε υπερήφανοι και ευτυχείς που αυτό το νόμο τον φέραμε για συζήτηση στη Βουλή και οδεύει προς την ψήφιση του.

Ας πέρισσουμε όμως μια ματά στις βασικές θέσεις αυτού του νομοθετήματος, που ταυτόχρονα θα αποτελούν και μια απάντηση στις επικρίσεις, που ακούστηκαν από την πλευρά της Αντιπολίτευσης.

Κατ'αρχήν, φιλοδοξήσαμε -και νομίζουμε ότι σε ικανοποιητικό βαθμό το επιτίχυσαμε- ο νόμος αυτός, να είναι ένας νόμος ιαρροροπίας, ένας νόμος που θα αντιμετωπίσει με αντικειμενικότητα, με τήρηση ίσων αποστάσεων και προπαντός με ασωτή αίσθηση της πραγματικότητας όλους ανεξαρέτων εκείνους που συμβάλλουν στη δημιουργία και στη διακίνηση του πνευματικού προϊόντος. Από την πηγή του που είναι ο πνευματικός δημιουργός μέσω της εξισωτότητής του από τους εκτελεστές ερμηνευτές, μέχρι τα υποκείμενα που αναλαμβάνουν την εκμετάλλευση και τη διάδοση του πνευματικού προϊόντος, με όλες τις μορφές με τις οποίες αυτοί εμφανίζονται.

'Όπως είπα και πριν τα πνευματικά δικαιώματα σ'αυτό το νόμο αντιμετωπίζονται βασικά από την περιουσιακή τους πλευρά, άλλα ταυτόχρονα κατοχυρώνεται και η θητή πλευρά του δικαιώματος με τους θεσμούς της υπανάχωρησης και του αμεταβιβάστου που ανέφερα προηγουμένως.

Στο πλαίσιο των περιουσιακών στοιχείων της πνευματικής ιδιοκτησίας, έμαστε ευτυχείς, γιατί στο νομοθέτημα έχουν περιληφθεί ρυθμίσεις απολύτως προστατευτικές του πνευματικού δημιουργού και ταυτόχρονα έτσι σοφά διατυπωμένες, ώστε να μη θέτουν αξεράστους φραγμούς και να μη γίνονται τροχοπέδη στην εκμετάλλευση του που, δηνώς είπαμε, γίνεται από εκείνους τους φορείς -παραγωγής, εκδότες και άλλους- που αναλαμβάνουν την εκμετάλλευση.

Επιτυχόντων, λοιπόν, μια ισορροπία μεταξύ όλων αυτών των παραγόντων θεσμοθετώντας προστατευτικές διατάξεις για τους δημιουργούς, που έχασαν την ιαρροροπία. Ανέφερα προηγουμένως το δικαιώμα παρακολούθησης, στο άρθρο 5, των εικαστικών καλλιτεχνών. Πολλοί σημαντικό όμως είναι και τα θέμα των σχέσεων μεταξύ του πνευματικού δημιουργού ως μισθωτού και εκείνου που αναλαμβάνει την εκμετάλλευση του πνευματικού δικαιώματος αναφέρομενοι εδώ στις τελικές ρυθμίσεις του άρθρου 8 και του άρθρου 32, που αναφέρονται στην οπτικοακουστική σύμβαση και που είναι μια ειδοκότερη εφαρμογή του άρθρου 8, σύμφωνα με τις οποίες στον αντιπαραλλόβενο μεταβιβάζονται μόνο εκείνες οι εξουσίες από το πνευματικό δικαίωμα, που είναι αναγκαίες για την τελική διακήση του δικαιώματος, και μάλιστα ειδικά στην οπτικοακουστική σύμβαση, μόνο μετά την τελική επεξεργασία από τον πνευματικό δημιουργό.

Περιλαβάμε διατάξεις, σύμφωνα και με τις υποδείξεις σας, στις τελευταίες τροποποιήσεις για την απαγόρευση της μεταβιβάσης του συνόλου των μελλοντικών έργων.

Είχα είχησει, κύριοι συνάδελφοι, και στη διαρκή Κοινοβουλευτική Επιτροπή, που τα είχατε ξαναζητήσει, διότι αυτή η πρόβλεψη είναι περιπτή. Διότι υπάρχουν οι γενικές διατάξεις του Αστικού Κώδικα και ειδικά το άρθρο 179, το οποίο θα μπορούσε και μπορεί καλλιστα να εφαρμοστεί σε μια τέτοια σύμβαση που θα προτιμούσε απόλυτη απογύμνωση του πνευματικού δημιουργού από το σύνολο των μελλοντικών του έργων. Παρά το γεγονός όμως ότι το θέμα καλύπτεται πλήρως από το άρθρο 179, και για να μη θεωρηθεί,

οπώς το εμφανίζετε, ότι είναι μια ηθελημένη απογύμνωση ή βούληση ελλειπούς προστασίας του πνευματικού δημιουργού, περιλαβάμε και αυτήν την απαγόρευση, καθώς επίσης και την απαγόρευση να μεταβιβάζονται άγνωστες χρήσεις κατά το χρόνο της σύναψης της σύμβασης.

Στον έγγραφο Τύπο αναφέρθηκα προηγουμένως.

Στο ποσοστό που θα εισπράττεται από τους εισαγωγείς και παραγωγώντας μιχανήματα αναπαραγωγής υπέρ των πνευματικών δημιουργών αναφέρθηκα προηγουμένως.

Η δάρκεια της προστασίας ήταν μέχρι 50 χρόνια. Γίνεται 70 χρόνια, σύμφωνα και με τις διεθνείς υποδείξεις.

Μας κατηγορήσατε, όμως, ότι δεν περιλαμβάνουμε ορισμένους ορισμένους συμβάσεων στο νόμο. Ότι δεν δίνουμε τον ορισμό της οπτικοακουστικής σύμβασης. Ότι δεν δίνουμε τον ορισμό της εκδοτικής σύμβασης. Ότι δεν δίνουμε τον ορισμό της ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης ή της δημόσιας εκτέλεσης. Όμως, κύριοι συνάδελφοι, αύτες εξαντλήσανται ως ομοφωνία υπάρχει ως προς τον ορισμό και το περιεχόμενο αυτών των συμβάσεων σε διεθνές επίπεδο. Άλλες νομοθεσίες περιλαμβάνουν ορισμένους όχι.

Ήθελα, όμως, να σας ερωτήσω: Σε πιο φερετής ο ορισμός; Εμείς οι νομικοί έρουμε ότι οι ορισμοί δεσμεύουν υπέρμετρα και τη νομολογία και την εφαρμογή. Και σέναν τομέα πνευματικής παραγωγής, που βρίσκεται σε διαρκή μετεξέλιξη, που ραγδαία μεταμορφώνεται, όπου νέοι τρόποι άσκησης αυτού του δικαιώματος εμφανίζονται, όπου ταίριοι λόγους που ανέτικτα προηγουμένως, σε τι θα αφελούσε ένας αποστεμένος ορισμός μέσα στο νόμο, με τρόπο που να μην επιτρέπει καμία διαστατική ερμηνεία από τα δικαστήρια, καμία ένταξη κάποιας νέας μορφής τεχνολογίας. Τι είδους εξασφάλιση θα παρέχει;

Πιστεύουμε ότι ο το νομοσχέδιο δεν περιλαμβάνει ορισμένους ορισμούς, αυτούς που αναφέρεται, είναι προσόν του νομοσχέδιου, διάτονος πάρα από τον ορισμό που δεν περιέχει, περιέχει ρυθμίσεις των συμβάσεων αυτών, είναι απολύτως εξασφαλιστικές του πνευματικού δημιουργού:

Αναφέρω πάλι το άρθρο 32, για τη μεταβίβαση, δηλαδή, περιορισμένων εξουσιών και μάλιστα, μετά την τελική επεξεργασία, αναφέρω το άρθρο 33 με τη νέα διατύπωση, που θα σας διανεύω, για την προστασία των συγγραφέων και των μεταφραστών, την άσεια των πνευματικών δημιουργών για τις δορυφορικές μεταδόσεις και πολλές άλλες διατάξεις, που θα τις συζητήσουμε κατά τη συζήτηση των άρθρων.

Τι, λοιπόν, προσέθεταν κάποιοι ορισμοί, που ως μόνο αποτέλεσμα θα είχαν να περιορίσουν το διαπλαστικό ρόλο της νομολογίας των δικαστηρίων;

Τώρα, όμως, πρέπει να έλθω και σένα άλλο κεφάλαιο, για το οποίο μλήσει διεξοδικά η κα Φαραντούρη και συγκεκριμένα, στο κεφάλαιο περί συγγενικών δικαιώματων.

Κύριοι συνάδελφοι, οι ερμηνεύτες, οι καλλιτέχνες, οι εκτελεστές, μια μεγάλη κατηγορία πνευματικών ανθρώπων, δένθεταν ένα διεθνές όργανο προστασίας, τη Σύμβαση της Ρώμης από το 1961 σε διεθνές επίπεδο. Άλλα στη Χώρα μας, δεν δένθεταν πίποτε, καμία προστασία. Και αυτή γιατί; Όχι γιατί ήταν δισκολό να έλθει μια σύμβαση και να κυρώσει, αλλά δισκολό θα άρκουσε αυτό. Για να κυρώσει τη Σύμβαση της Ρώμης, έπρεπε, ταυτόχρονα, να κατοχυρώσουν τα δικαιώματα των Ελλήνων καλλιτεχνών, ερμηνευτών και εκτελεστών. Γιατί, αλλιώς, θα βρισκόμαστε στην πολύ μειονεκτική θέση, να έχουμε κυρώσει σύμβαση, που προστατεύει τα δικαιώματα των έξινων καλλιτεχνών στη Χώρα μας και οι δικοί μας να είναι απροστέτευτοι.

Έμεθτη λοιπόν η απλή λύση, να μην κυρώνουμε τη σύμβαση όσο δε φτιάχνουμε τη δική μας νομοθεσία που θα προστατεύει τους ερμηνεύτες, εκτελεστές και καλλιτέχνες, και δύοι αυτοί να μένουν δισκολοί.

Εδώ πήραμε τη μεγάλη απόφαση και κάνωμε το σημαντικό θήμα. Πρώτα κυρώσαμε τη σύμβαση της Ρώμης αμόφωνα, λίγο πριν από το καλοκαρι. Και την κυρώσαμε, γιατί σ' αυτό το νομοθέτημα περιέχουμε κεφάλαιο για τα συγγενικά δικαιώματα, το οποίο πλέον δίνει δικαιώματα στους ερμηνεύτες, εκτελεστές και καλλιτέχνες που προστατεύουν και κατοχύρωνται την καλλιτεχνική τους δημιουργία. Βέβαια, δημιουργήσαμε εποικία μέσα σύγκρουση, μεταξύ

των πολλών που υπάρχουν μέσα σε αυτό το νομοσχέδιο συγκρούσεων συμφερόντων, μία νέα σύγκρουση μεταξύ πνευματικών δημιουργών και εκτελεστών, ερμηνευτών, καλλιτεχνών που και αυτή βρίσκεται μέσα στο νομοθέτημα μία απόλυτα εξισορροποιητική αντιφετώπιση.

Τα δικαιώματα που παρέχονται από το νομοθέτημα στους ερμηνευτές, εκτελεστές και καλλιτέχνες είναι σημαντικά, κυρίως τα δικαιώματα του επιτρέπειν και απαγορεύειν την γραφή και μεταγενέστερη εκτέλεση, για την περίττωση των νομίμων αναμετάδοσεων δίδεται πλέον το δικαίωμα της εύλογης αμοιβής, ώστε να πάισουν πλέον οι ερμηνευτές εκτελεστές και καλλιτέχνες να ακούν, ή να βλέπουν την εκτέλεση τους αναμεταδίδομενη ή να γίνονται αντικείμενο κάθε είδους εκμετάλλευσης και να μην έχουν το δικαίωμα ούτε να την απαγορεύσουν, αλλά ούτε και να ζητήσουν αμοιβή. Με το νομοθέτημα δίδεται και το δικαίωμα της ευλόγου αμοιβής. Και βεβαίως, αποκτούν και ηδωκό δικαίωμα οι ερμηνευτές, εκτελεστές και καλλιτέχνες, όπως και οι πνευματικοί δημιουργοί και βεβαίως δικαιώματα προστασίας από την παραποτήση της εκτέλεσης του. Αυτό είναι μία απόντηση στον κ. Λεντάκη που κάτι ανέφερε στην ομιλία του, γιατί προφανώς δεν θα είχε δει τη συγκεκριμένο αρθρό που κατοχυρώνει το ηδωκό δικαίωμα του εκτελεστή, ερμηνευτή, του ηθοποιού, από το να παραποτείται, η ερμηνεία και η εκτέλεσή του. Ακόμη ισχύει και εδώ και ο έγγραφος τύπος: 'Άρα, παρέχεται, για τα σημερινά και αυτής της στιγμής δεδομένα, απολύτως ιανοποιητική προστασία των φορέων των λεγομένων συγγενικών δικαιωμάτων, η οποία ασφαλώς θα βελτιώθει ακόμα περισσότερο εν όψει της Κοινοτικής Οδηγίας, η οποία όπως ακούστηκε χθες επικυρώθηκε από το Συμβούλιο Υπουργών εξωτερικής αγοράς στην Κοινότητα και η οποία μας δίνει ένα δικαίωμα προσαρμογής μέχρι το 1994. Άλλα εάν υπάρχουν και μέχρις όπου το φάσσουμε στα συγκεκριμένα αρθρά και στοιχεία καινούρια και οριστικά από την Κοινοτική Οδηγία, που θα μπορούσαν να ενσωματώθουν, να κάνουμε την προσπάθεια να τα ενσωματώσουμε και αυτά.'

Επομένως, κύριοι συνάδελφοι, έχουμε μπροστά μας ένα νομοθέτημα που τα προβλέπει όλα. Λύνει προβλήματα που χρόνιαν 10ετίες και ταλαιπωρούσαν τον πνευματικό κόσμο. Και επιπλέον, δημιουργεί προϋποθέσεις διαλόγου, συνομιλίας και προσέγγισης μεταξύ όλων αυτών των φορέων αντιπρεμένων συμφερόντων, ώστε τελικά το πνευματικό προϊόν από το δημιουργό του μέχρι τον τελικό οποδέκτη, να μην συναντά ούτε παρόντοι εκμετάλλευση ούτε εμπδία απαγορευτική της διακίνησής του.

Βεβαίως εκφυλιστικά φαινόμενα υπάρχουν σε όλες τις κοινωνίες. Ενδεχόμενα κενά μπορεί να υπάρχουν, αλλά με το νομοθέτημα αυτό δίνεται ένα εργαλείο πλέον στους πνευματικούς δημιουργούς, ώστε απεριόπτωτοι και με την προστασία του νόμου στα μέτρα του δικαίου να προσφέρουν στην κοινωνία το πολύτιμο έργο τους.

Λιγό λόγια, κύριοι συνάδελφοι, γι' αυτούς τους περιφόρμους διαχειριστικούς οργανισμούς, που φιλέται ότι αποτελούν το βασικό ενδιαφέρον της Αντιπολίτευσης και με ορμητήριο αυτούς τους διαχειριστικούς οργανισμούς γίνονται και οι κριτικές παραποτήσεις στο υπόλοιπο νομοσχέδιο.

Ερώτησα και πριν, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, που είχατε την εξουσία 8 χρόνια: Τι κάνετε για να περιστέλλετε την αυδιούση και να κλείσετε αυτούς τους -όπως φιλέται να πιστεύετε- αιστοτάκτους εκμεταλλευτές που πίνουν το αίμα των φτωχών δημιουργών; Κάνετε κάτι: Να τους κλείσετε ήταν λίγο δύσκολο. Δεν τους κλείσατε. Ζητάτε από μας να τους κλείσουμε. Άλλα τουλάχιστον μήπως καθιερώσατε μερικά μέτρα περιστολής αυτής της, από εάς χαρακτηριζόμενης, αισιοδοσίας; Ούτε καν ένα διαταγμό, ούτε καν ένα στοιχειώδες νομοθετικό κείμενο, όχι μόνο για τον περιορισμό των κερδοσκοπικών οργανισμών, αλλά ούτε και για την παραδόλη κατοχύρωση των μη κερδοσκοπικών.

'Ένα διάταγμα προσπαθήσατε να συντάξετε και κηρύχθηκε και αυτό αντισυνταγματικό, από το Συμβούλιο Επικρατείας, διότι δεν είχε, βέβαια, τη σωστή νομοθετική βάση, που δεν τη δημιουργήσατε.

Επομένως, γιατί κάνετε αυτήν την κριτική σε μας και μας λέτε, ότι εμείς βεφυποιούμε ή βεσμοθετούμε ή κατοχυρώνουμε τους κερδοσκοπικούς εισπρακτικούς οργανισμούς, όταν εσείς τους

αφήσατε χωρίς καμία ειδική μέριμνα περιστολής; Και πολὺ περισσότερο, όταν εμείς σήμερα θέτουμε και περιοριστικές διατάξεις; Μας ζητάτε να απαγορεύσουμε τους κερδοσκοπικούς και να επιβάλουμε τους μη κερδοσκοπικούς. Γιατί, κύριοι συνάδελφοι; Ελεύθερη είναι η αγορά, ελεύθεροι είναι οι δημιουργοί, οι καλλιτέχνες, οι δικαιώματα να προχωρήσουν όπως θέλουν είτε να συστήσουν κερδοσκοπικούς οργανισμούς είτε να συστήσουν μη κερδοσκοπικούς. Μας το λέτε, βέβαια, υπόθετω, μέσα στο πνεύμα της ιδεολογίας σας, που είναι περισσότερο κρατικιστική, που θέλει να βάλει φραγμούς, όπως ακούσαμε, στη λειτουργία -την ονειδελεγκτή, όπως είπατε- της αγοράς. Άλλα εδώ θα μου επιτρέψετε να εκφράσω μια απόρριψης της εισπρακτηρίας της εισπρακτηρίας σας, δεν κατάλαβα τελικά ποια είναι η θέση σας. Στην αρχή μας είπατε και μας κατηγορήσατε ότι είμαστε φιλεύθεροι σ' αυτό το νομοσχέδιο και τα αφήνουμε όλα στην ελευθερία των συμβάσεων, που δεν θέτουμε περιορισμούς στη λειτουργία της αγοράς ως προς τα πνευματικά δικαιώματα, και από την άλλη μεριά, σε κάποιο άλλο σημείο, μας κατηγορήσατε ότι είμαστε κρατιστές, ότι βάζουμε το κράτος μέσα στη λειτουργία της πνευματικής δημιουργίας, που το Υπουργείο Πολιτισμού -μάλιστα 'Η Υπουργός Πολιτισμού' είπε η Μερκούρη - και ενδεχομένως το Κόμισ, θα μπορεί να ελέγχει τα πάντα. Τέλος πάντων, πια μας προσάπτετε εμάς και τι υποστηρίζετε εσείς:

Θέλετε μεγαλύτερη ελευθερία ή περισσότερο κράτος; Εάν το θέλετε αυτό, τότε γιατί δεν καταφρούσατε τους μη κερδοσκοπικούς οργανισμούς, δεν καταφρούσατε ότι λειτουργία της αγοράς ως προς την εισπρακτική πλευρά και δεν αφήνατε μόνο τους λεγόμενους όπως λέτε 'αυτοδιαχειρίζομενους':

Εμείς, κύριοι συνάδελφοι, δεν βάζουμε τέτοιους περιορισμούς. Εδώ θα λειτουργήσουμε οι κανόνες που θέτουμε, που είναι οι κανόνες, κατό το μέτρο του δικαίου της, δικαιούσας και περιορισμού του ανταγωνισμού.

Στο άρθρο 54 για να συστάσει πλέον ένας κερδοσκοπικός οργανισμός -οι υφιστάμενοι βεβαίως υπάγονται με μεταβατική διάταξη- πρέπει να κάνει δήλωση στο Υπουργείο Πολιτισμού όπως και κανονισμό με στοιχεία που περιγράφονται στο νόμο, και όλα αυτά να το υποβάλουν στο Υπουργείο Πολιτισμού για να ελεγχθούν. Και το Υπουργείο Πολιτισμού μπορεί να επιβάλει διοικητικό πρόστιμο σε περίπτωση σοβαρής παράβασης, ή επανειλημμένων παραβάσεων του κανονισμού. Ακόμη το Υπουργείο Πολιτισμού, που ελέγχει τον Οργανισμό με τη δήλωση και τον κανονισμό, μπορεί να επιβάλει διοικητικά πρόστιμα σε περίπτωση σοβαρής παράβασης ή επανειλημμένων παραβάσεων του κανονισμού.

Το περιέργυο είναι ότι, κάπου μέσα στις παραπρήσεις σας είδα, ότι έχετε αντιρρήσει τώρα για τη 'σοβαρή παράβαση' εναντίον της εποιας επιβάλουμε διοικητικό πρόστιμο. Γιατί, λέτε, πια βαίνετε σοβαρή παράβαση και ποιος βαίνει ελέγχο; Μα, τι θέλετε επιτέλους, κύριοι συνάδελφοι; Θέλετε έλεγχο του κράτους επί των οργανισμών αυτών, ή δεν θέλετε;

Ακόμη εμείς βάζουμε τον έλεγχο των Ορκωτών Λογιστών, κάπι που ήταν πολύ εύκολο να το κάνετε και σας, να βάλετε δηλαδή στις ανώνυμες εταιρείες που εισπράττουν τα δικαιώματα ελέγχου των Ορκωτών Λογιστών. Και δώμας δεν το κάνετε.

Και πολλές άλλες διατάξεις περιοριστικές της οργανισμών αυτών εισδύνουμε στο νομοσχέδιο αλλά κάνουμε και κάπι αλλο. Όπως σας την αντηγγέλλα προχθές, και το είχα ήδη υποσχεθεί στην Κοινοβουλευτική Επιτροπή. Ως δώσουμε και ένα νομικό μανδιά για τους μη κερδοσκοπικούς οργανισμούς που βεβαίως θα μπορούσαν ούτως ή άλλως να λειτουργούν εφόσον δεν υπάρχει κανένα εμπόδιο να συγκροτηθούν. Άλλα και εάν υπήρχε ή θα μπορούσε να υπάρξει εμπόδιο, επειδή, θα είναι μη κερδοσκοπικοί μεν, αλλά θα ασκούμε μια οικονομική δραστηριότητα, θα δώσουμε τη δινατότητα να οργανωθούν αστικοί συνεταιρισμοί για την εισπραξή των πνευματικών δικαιωμάτων. Να, λοιπόν, και μη κερδοσκοπικοί οργανισμοί και μάλιστα αυτοδιαχειρίζομενοι.

Αντί λοιπόν να χαρείτε και εσείς και να μας πείτε ότι κάνετε

αι πολύ
ες διατά-
χε και να
σεβεσθεί;
ργοί, οι
υπαρκών
ιστήσουν
δυσκοπη-
ύμα της
θέλει να
έλεγκτη,
ψετε να
γητήτριας
ιρχή μας
‘αυτό το
ιβάσεων,
ως προς
οιο άλλο
ζουμε το
ς, ότι το
γ’ είπε π
ι ελέγχει
ς και τι

το
κι ούς
οράς ως
νο τους
ορίσμους.
είναι οι
υπηρ. και
τικές που
βαζουμε

ιακοπικός
εταβοτική
ιού όπως
και όλα
για να
επέβαλε
η επανει-
πουργείο
και τον
εριπτώση
υ κανονι-

σας είδα,
εναντίον
τι θα
τι θε
ις επί των

στών, κάτι
τε δηλαδή
τα έλεγχο

ργίας των
ζουμε και
είχα ήδη
ιε και ένα
τμούς που
νε εφόσον
ά και εάν
κα είναι μη
πτηριότητα,
νεταιρισμοί
ιαυτόν, και
δημενο.
στι κάναμε

ένα σημαντικό βήμα, έρχεστε και εξαπολύετε μέδρους για
θεσμοθέτηση της ασυδοσίας, όπι ανοίγουμε δήθεν πις πόρτες για
να εκμεταλλεύονται οι επιχειρηματίες ιδιωτες τα πνευματικά
δικαιώματα.

Νομίζω, κύριοι συνάδελφοι, ότι είστε άδικοι στην κριτική σας.
Στα όρια που θα συζητήσουμε θα δείτε και θα δώμε διοι μαζί,
ότι οι ρυθμίσεις αυτές είναι το καλύτερο δυνατόν που μπορούσε
να υπάρξει αυτή τη δεδομένη στιγμή.

Βεβαίως, στο τέλος, προβλέπουμε, επιτέλους και αποτελεσμα-
τικές κυρώσεις για την ειδική, πλέον, και ασυγκράτητη εγκλημα-
τικότητα που έχει εμφανιστεί στο χώρο της πνευματικής δημιουργίας,
με της παράνομες αναπαραγωγές, με την καστετοπε-
ρατία και με τον παράνομο σφετερισμό της πνευματικής δημιουργίας,
είτε των ίδιων των δημιουργών είτε των ερμηνευτών είτε
των εκτελεστών.

Πιστεύουμε ότι με το κεφάλαιο των κυρώσεων θα υπάρξει και
αποτελεσματική και πρόληψη και καταστολή αυτών των φαινομέ-
νων.

Κύριοι συνάδελφοι, δεν θα προχωρήσω σε περαιτέρω σπήλεια
του νομοσχεδίου, γιατί τα όσα είπα μέχρι τώρα αντέκρουσαν και
τα σημαντικότερα μετρία της κριτικής που ασκήθηκε από την
Αντιπολίτευση. Ου τηθέλα να σας διαβεβαώσω ότι τα δείγματα της
διάθεσης συνεννόησης και διαλόγου και βελτίωσης του νομοσχε-
δίου που δείξαμε μέχρι τώρα –ας διαβεβαίω κύριε Σεβαστάκην
δεν είναι δείγματα της αφόρητης πιέσεως που υποστήκαμε από
τους κοινωνικούς φορείς και από εσάς. Δεν έχω δείξει δείγματα
στις υποκύπτω σε πάνεις, αλλά έχω δείξει δείγματα ότι δέχομαι
το διάλογο και όπου υπάρχει δυνατότητα βελτίωσης αυτή είναι
δυνατή.

Θέλω να σας διαβεβαώσω ότι εμείς και γνωρίζουμε το
αντικείμενο και θέλουμε να το ρυθμίσουμε με τον καλύτερο δυνατό
τρόπο. Είμαστε πρόδημοι για συνεργασία και θέλω να ευηγήσω και
να πιστεύω ότι απόλες τις Πτέρυγες της Βουλής θα επιδειχθεί η
ιδια διάθεση, γιατί, πραγματικά, όταν ψηφίσουμε έναν νέο νόμο
για την πνευματική ιδιοκτησία θα έχουμε βάλει ένα επι πλέον λιθάρι
στο οικοδόμημα που λέγεται ελληνικός πολιτισμός.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεπάκης): Κύριοι συνάδελφοι, θα
παρακαλέσω την κυρία Υπουργό, πριν προχωρήσουμε να ανακοι-
νώσει αυτές τις αναδιατυπώσεις άρθρων που σας έχουν διανεμηθεί.
Υπάρχει και μια επιπλέον σελίδα για το άρθρο 20. Απλώς κυρία
Υπουργέ για τις ανακοινώσετε και να τις καταθέσετε στα Πρακτικά
ώστε να υπάρχουν για λόγους τόξης. Το κείμενο είναι όπως έχει
διανεμηθεί και επομένως δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα. Νομίζω
ότι δεν χρειάζεται κάν να τις διαβαστεί, διότι θα χάσουμε χρόνο.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ (Υπ.Πολιτισμού): Ναί κύριε Πρόε-
δρε. Απλώς θα αναφέρω όπι διένεμα αναδιατυπωση των άρθρων
8,13 παρ.5 και 6, 14,15 παρ.4 και 5, 18 παρ.3, 20 παρ.1 και 3, που
διενεμήθησαν πρόσφατα και άρθρο 32 παρ.1. Βεβαίως κατά τη
συζήτηση εάν υπάρχουν και άλλες παρατηρήσεις μπορούμε να
κάνουμε και άλλες βελτίωσεις χω επιφυλαχθεί, κύριε Πρόεδρε, να
θέρω και κάποιες αναδιατυπώσεις άλλων άρθρων τις οποίες
εξήγγειλα χθές θα καταθέσω τώρα τις αναδιατυπώσεις των άρθρων
που προσανέφερα για τα πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό η Υπουργός Πολιτισμού και Α. Μπενάκη-Ψαρούδα καταθέτει για τα Πρακτικά τα προσαναφερθέντα αναδιατυ-
πώσεις άρθρα τα οποία έχουν ως εξής:

‘ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Αθήνα 11.11.1992

Αναδιατύπωση Άρθρων

Άρθρο 8
Έργα μισθωτών

Επι έργων που δημιουργήθηκαν από μισθωτούς σε εκτέλεση
σύμβασης εργασίας, αρχικός δικαιούχος του περιουσιακού και του
ηθικού δικαιώματος είναι ο δημιουργός. Αν δεν υπάρχει αντίθετη
συμφωνία, στον εργάστη μεταβιβάζονται αυτοδικαίως εκείνες μόνον
οι εξουσίες από το περιουσιακό δικαίωμα, που είναι αναγκαίες για
την εκπλήρωση του σκοπού της σύμβασης.

Άρθρο 13

Προστίθενται παράγραφοι 5 και 6 που έχουν ως εξής:

5. Η συμβασή ή η άδεια δεν μπορεί ποτέ να περιλαμβάνει το
σύνολο των μελλοντικών έργων του δημιουργού και δεν μπορεί
να θεωρηθεί ότι αναφέρεται και σε τρόπους εκμετάλλευσης που
δεν ήταν γνωστοί κατά το χρόνο της κατάρτισης των σχετικών
δικαιοπραξιών.

6. Τα δικαιώματα εκείνου που αναλαμβάνει την εκμετάλλευση ή
που αποκτά τη δυνατότητα εκμετάλλευσης δεν μπορούν να
μεταβιβασθούν μεταξύ ζώντων χωρίς τη συναίνεση του δημιουργού.

Άρθρο 14

Τύπος των δικαιοπραξιών

Δικαιοπραξίες που αφορούν τη μεταβίβαση εξουσιών από το
περιουσιακό δικαίωμα, που ανάθεση ή άδεια εκμετάλλευσης και την
άσκηση του ηθικού δικαιώματος είναι άκυρες, αν δεν καταρτισθούν
εγγράφως. Την ακυρότητα μπορεί να επικαλεσθεί μάνον ο
πνευματικός δημιουργός.

Άρθρο 15

Τροποποιείται η παράγραφος 4 και προστίθεται η παράγραφος
5

4. Αν δεν καθορίζεται τη έκταση και τα μέσα εκμετάλλευσης για
τα οποία γίνεται η μεταβίβαση ή συμφωνείται η εκμετάλλευση ή η
άδεια εκμετάλλευσης, θεωρείται ότι αυτές αφορούν την έκταση
και τα μέσα, που είναι αναγκαία για την εκπλήρωση του σκοπού
της σύμβασης ή της άδειας.

5. Σε κάθε περίπτωση μεταβιβασης του περιουσιακού δικαιώματος
ή παροχής αποκλειστικής άδειας εκμετάλλευσης, εκείνος που
αποκτά το δικαίωμα ή την άδεια είναι υποχρεωμένος, μέσα σε εύλογο
χρόνο, να καταστήσει το έργο προστό στο κινό με τον κατάλληλο
τρόπο εκμετάλλευσης.

Άρθρο 16

Αναδιατυπώνεται η παράγραφος 3 ως εξής:

3. Εάν για την ελεύθερη αναπαραγωγή του έργου χρησιμοποιού-
νται τεχνικά μέσα, όπως συσκευές εγγραφής ήχου ή εικόνας ή
ήχου και εικόνας, μαγνητικές ταινίες ή άλλοι υλικοί φορείς
πρόσφοροι για την αναπαραγωγή ήχου ή εικόνας ή ήχου και
εικόνας, φωτοτυπικά μηχανήματα, ειδικό χαρτί φωτοτυπίας ή
ηλεκτρονικοί υπολογιστές, σφρελεταί ευλογή αμοιβή στο δημιουργό
του έργου και σε δικαιούχους συγγενικών δικαιώματων. Η αμοιβή
ορίζεται σε 6% της αξίας των συσκευών εγγραφής ήχου ή εικόνας
ή ήχου και εικόνας και των μαγνητικών ταινιών ή άλλων υλικών
φορέων, 4% της αξίας των φωτοτυπικών συσκευών και του ειδικού
χαρτού και 2% της αξίας των ηλεκτρονικών υπολογιστών. Σε κάθε
περίπτωση, ο υπολογισμός γίνεται κατά την εισαγωγή ή τη διάθεση
του εργοστασίου ή τη χονδρική ή λιανική πώληση. Η αμοιβή¹
καταβάλλεται από τους παραγωγούς ή τους εισαγωγείς ή τους
εμπόρους των αντικείμενων αυτών, και εισπράττεται από οργανι-
σμούς συλλογικής διαχείρισης αντιπροσωπευτικούς της κατά-
περίπτωση ενδιαφερόμενης κατηγορίας δικαιούχων. Η αμοιβή που
εισπράττεται από την παραγωγή ή την εισαγωγή ή την πώληση
φωτοτυπικών μηχανήματων ειδικού χαρτού και ηλεκτρονικών
υπολογιστών κατανέμεται εξ ημισείσιας μεταξύ των πνευματικών
δημιουργών και των εκδοτών εντύπων. Η αμοιβή που εισπράττεται
από την παραγωγή ή την εισαγωγή ή την πώληση συσκευών
εγγραφής ήχου και εικόνας μαγνητικών ταινιών ή άλλων γραμμένων υλικών φορέων
ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας. Οι λεπτομέρειες της καταβολής
και της διανομής στους δικαιούχους μπορεί να οριστούν με
προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται ύστερα από πρόσταση του
Υπουργού Πολιτισμού. Το διάταγμα μπορεί να προβλέπει και τη
διάθεση μέρους από τα εισπραττόμενα ποσά όχι μεγαλύτερου από
το είκοσι τα εκατό για κοινωνικούς ή πολιτιστικούς σκοπούς, που
καλύπτουν ανάγκες των ενδιαφερόμενων δικαιούχων, όπως εκδί-
δεται ύστερα από πρόσταση των Υπουργών Πολιτισμού και Υγείας,
Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλισεων.

Αναδιατύπωση Άρθρων

Άρθρο 20

Ο παράγραφοι 1 και 3 διατυπώνονται ως εξής:

1. Επιτρέπεται, χωρίς την άδεια του δημοσιεύου και χωρίς αμοιβή, η αναπαραγωγή σε εκπαιδευτικά βιβλία που χρηματοποιούνται ως βιβλία διδασκαλίας για την πρωτοβουλία και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, εγκεκριμένα από το Υπουργείο Παιδείας ή από άλλο αρμόδιο Υπουργείο κατά το επίσημο αναλυτικό πρόγραμμα, έργων του λόγου ενός ή περισσότερων συγγραφέων νομίμως δημοσιευμένων, που αποτελούν μερικό τμήμα της συνολικής δημιουργίας του καθενός από αυτούς.

3. Η αναπαραγωγή, όπως ορίζεται στις προηγούμενες παραγράφους, δεν πρέπει να εμποδίζει την κανονική εκμετάλλευση του έργου από το οποίο παρένονται τα κείμενα και πρέπει να συνοδεύεται από την ένδειξη της πηγής και των ονομάτων του δημοσιεύου και του εκδότη εφόσον τα ονόματα αυτά εμφανίζονται στην πηγή.

Άρθρο 32

Ρυθμίσεις για τη σύμβαση οπτικοακουστικής παραγωγής
Αναδιατυπώνεται η παράγραφος 1 ως εξής:

1. Η σύμβαση για τη δημιουργία ενός οπτικοακουστικού έργου ανάψεσα στον παραγωγό του έργου και τον πνευματικό δημιουργό του έργου αυτού επιφέρει, αν δεν υπάρχει αντίθετη συμφωνία, μεταβίβαση στον παραγωγό εκείνων των εξουσιών από το περιουσιακό δικαίωμα που είναι αναγκαίες για την εκμετάλλευση του οπτικοακουστικού έργου. Η μεταβίβαση επέρχεται μετά την περάτωση της τελικής επεξεργασίας του έργου από τον πνευματικό δημιουργό."

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεπτάκης): Κυρία Υπουργέ, είπατε και χθές και επαναλάβατε και σήμερα ότι θα φέρετε κάποιες προσθήκες σχετικά με τους οργανισμούς διαχείρισης. Θα είναι και αυτές;

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ (Υπ.Πολιτισμού): Βεβαίως και το άρθρο 33 επίσης για τις σχέσεις συγγραφέων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεπτάκης): Αυτό δεν πρόκειται να συζητήσουμε αύριο.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ (Υπ.Πολιτισμού): Δεν νομίζω ότι προλαβαίνουμε αύριο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεπτάκης): Καλώς. Τώρα, καλό είναι να γνωρίζουν όλοι οι κύριοι συνάδελφοι πώς θα συζητήσουμε τις ενότητες.

Προτείνεται λοιπόν, οι ενότητες να είναι οι εξής: Κεφάλαια Α', Β', Γ', άρθρα 1 έως 17, ενότητα πρώτη. Κεφάλαια Δ', Ε', ΣΤ., άρθρα 18 έως 39, ενότητα δεύτερη. Κεφάλαια Ζ', Η', Θ., άρθρα 40 έως 58, ενότητα τρίτη. Κεφάλαια Γ', ΙΑ', ΙΒ', άρθρα 59 έως 72 και οι σχετικές με το νομοσχέδιο τροπολογίες ενότητα τέταρτη. Συμφωνούμε, κύριοι συνάδελφοι;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ: Συμφωνούμε κύριε Πρόεδρε, με μια παραπήρηση που έγινε και στην αρχή της διαδικασίας. Δηλαδή ότι κάθε ενότητα αντιπροσωπεύει μια πλέον συζήτησης και ότι θα μπορούμε να επιλέγουμε σημαντικά άρθρα εντός των ενοτήτων που θα συζητούνται χώρια. Συνεννοήθαμε χθές με τον Πρόεδρο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεπτάκης): Ναι. Σ' αυτό, όπως το είπατε, νομίζω ότι και η κυρία Υπουργός συμφωνήσει, στο θέμα δηλαδή του διαχωρισμού ορισμένων άρθρων τα οποία θα συζητούνται χωριστά από την ενότητα.

Κύριε Μπένο, θα έλεγα, ότι αυτό θα ήταν καλό να δηλώνεται στην αρχή της κάθε συνεδρίασης. Και μας επιτρέπετε, με την ύστη πείρα διαθέτω, θα ήταν ισως καλύτερα να αρχίζει η συζήτηση από αυτά τα συγκεκριμένα άρθρα και τα υπόλοιπα άρθρα, τα οποία, κατά την όποιη σειρά, είναι δευτερεύουσας σημασίας να συζητούνται, αφού συζητηθούν τα άρθρα, στα οποία θέλετε να επικεντρώσετε τη συζήτηση. Διότι με αυτόν τον τρόπο θα γίνει αυτό ακριβώς, το οποίο θέλετε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ: Συμφωνούμε απόλυτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεπτάκης): Ορίστε, κυρία Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ ΨΑΡΟΥΔΑ (Υπ. Πολιτισμού): Δεν έχω αντίρρηση να προσαρμοστώ σε όποια είδος συζήτησης επιθυμεί η Αντιπολίτευση. Θα ήθελα να πώ για την πρώτη ενότητα, που είπατε να αποτελείται από τα άρθρα 1-17, μήτης είναι πολύ λίγα αυτά τα άρθρα. Τα πρώτα άρθρα, εκτός από ορισμένα, δεν έχουν πάρα

πολλά θέματα. Εγώ θα πρότεινα να φθάνουμε την πρώτη ενότητα μέχρι και το άρθρο 31, διότι τα σημαντικά θέματα είναι από το άρθρο 32 και μετά. Δείτε το, κύριε Μπένο, διότι είναι λιγό μάλιστα να την καταναλώσουμε για τα άρθρα 1-17.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ: Ας το αφήσουμε, να συνεννοηθούμε και μέχρι τέλος της σημερινής διαδικασίας να σηματίσουμε. Ας μην το συμφωνήσουμε τώρα για να το δούμε λιγάκι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεπτάκης): Πριν λήξει, όμως, η συνεδρίαση να ξεκαθαριστεί, ώστε να έρουμε τι θα συζητήσουμε αύριο.

Κύριε Γιάνναρε, εσείς τι λέτε;

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΓΙΑΝΝΑΡΟΣ: Συμφωνούμε, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεπτάκης): Συμφωνείτε και με τη διαδικασία που είπα προηγουμένως, ώστε να είναι λιγάκι πριν λήξει.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΓΙΑΝΝΑΡΟΣ: Βεβαίως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεπτάκης): Το λόγο έχει ο κ. Μπένος ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, αγαπητοί συνάδελφοι, σήμερα είμαστε και λιγάκι θύματα του άλλου σκέλους του Υπουργείου Πολιτισμού, του Αθλητισμού, λόγω του ποδοσφαίρου. Ενών για τις παρουσίες στην Αιθουσα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεπτάκης): Είναι μόνιμη πληγή, κύριε Μπένο. Δυστυχώς, δύλων των Υπουργείων, όταν συζητάει νομοσχέδιο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, θα προσπαθήσω με δύο γίνεται πιο νηφαλιό τρόπο, αλλά και με ένα εγχείρημα μιας συζήτησης βάθους να απαντήσω σε όσα είπε η κυρία Υπουργός. Άλλωστε νομίζω ότι μόνο μια τέτοια συζήτηση αρμόζει για αυτό το τόσο σημαντικό θέμα που συζητάμε. Και δικαιούνται οι άνθρωποι που διανόησαν και της τέχνης, που τους αφορά άμεσα, γιατί έμεσα αφορά όλην την ελληνική κοινωνία αυτό το σημαντικό νομοσχέδιο.

Είναι γεγονός ότι η κυρία Υπουργός χθες και σήμερα έκανε κάποιες υποχωρήσεις. Δεν θα ήθελα να σπεύσω να τις χαρακτηρίσω και να τις κρίνουμε, αφού πρώτα περιέλαβα τις αναλύσεις και τις πρωτίστως από όλες τις πλευρές. Ένα σχόλιο μονάχα θέλω να κάνω στην προσωπική μου άποψη, γιατί έγιναν αυτές οι υποχωρήσεις. Και πιστεύω, κυρία Υπουργέ, ότι όλο αυτό το διάστημα είσαστε κυριολεκτικά πολιορκημένη, πολιορκημένη από το σύνολο των φορέων των πνευματικών δημιουργών, από το σύνολο των πολιτικών φορέων του Τόπου, προ την κίνηση της κοινωνίας έχω από τα όρια της Πατρίδας μας και κυρίως των χωρών των ευρωπαϊκών κοινοτήτων, από το πρόσφατο πόρισμα της επιστημονικής επιτροπής. Και αν μου επιτρέπετε τη διατύπωση, έχω την ελπίδα ότι είσαστε πολιορκημένη και από τη συνειδηση σας.

Έτσι, λοιπόν, είχαμε όλες αυτές τις υποχωρήσεις, τις οποίες θα πούμε και θα τις σχολάσουμε στη συνέχεια μια προς μια. ΑΕΙΖΕΙΝ όμως, αγαπητοί συνάδελφοι, πριν μπω στην ουσία της ομιλίας μου, να κάνω ένα σχόλιο στα πο σημαντικά θέματα που έθεξε η κυρία Υπουργός. Μάλιστα στην αρχή της ομιλίας της - και θα παρακαλουθήσω, βεβαίως, τη διαδοχή των δικών της συλλογισμών και επιχειρημάτων - ότι αποτελεί ιστορικό γεγονός η κατάθεση και η συζήτηση αυτού του νομοσχεδίου. Εμείς ποτέ δεν τα αρνήθηκαμε. Και δεν τα εννοούμε αυτό φραστικά, τα εννοούμε συστατικά.

Αλλά, κυρία Υπουργέ, εάν δεν αξιοποιήσουμε σωστά την ιστορική συγκυρία και την κίνηση της κοινωνίας, τότε αντί για πρόσδοτο, μπορεί να έχεις οπισθόδρομη. Και η πάσχιμη μας είναι ότι μέχρι εδώ που έχουν τα πράγματα, δεν έχουμε πρόσδοτο.

Είπατε, επίσης, ότι δεν βρήκατε αιτιάσεις, δεν βρήκατε προτάσεις από μας. Μα, δεν κάνουμε τίποτε άλλο! Και στην Κοινοβουλευτική Επιτροπή σας βομβαρδίσαμε κυριολεκτικά με προτάσεις. Και ήδη όλο το ΚΤΕ Πολιτισμού, ο Κοινοβουλευτικός Τομέας Εργασίας Πολιτισμού του ΠΑΣΟΚ, με επικεφαλή την κα Μερκούρη, έχει καταθέσει 35 τροπολογίες, οι οποίες είναι ένα πόνημα πολλών μηνών σε συνεργασία με τους πολιτιστικούς φορείς που βεβαίως θα τις συζητήσουμε στα άρθρα.

Αναφερθήκατε, επίσης, -έχει γίνει πια μόνιμη επωδός της Κυβερνησης- στην θετικά του ΠΑΣΟΚ. Εμείς δεν έχουμε κανένα

ενότητα
από το
λιγό μά
νυμε και
Ας μην
χως, η
πήσουμε

η με τη
ο τι θα

Μπένος

γαπτοί
σκέλους
δοσφά-

γή, κύριε
ζι... γιο-

·θήσω με
μηδα
τουργός.
· αυτό το
· νθρωποί
· ή έμμεσα
· οσχεδίο.

· είκανε
· ακτρίων
· υλύσουμε
· ιχα θέλω
· υπέρ
· οι
· αυτό το
· ίενη από
· από το
· νηση της
· ριώς των
· πόρισμα
· απύπωση,
· λυνεύσηρη

· ις οποτες
· προς μία.
· ης ομιλίας
· σε έθε

· -και
· λογισμών
· άθεση και
· νηρηκέμε.
· απτικά.

· ιι τοπορική
· μπροστά
· να έχεις
· του έχουν

· προτάστις
· ζουλευτική
· ζ. Και ήδη
· Εργασίας
· ούρη, έχει
· μα πολλών
· ων βεβαίως

· αδός της
· με κανένα

λόγο να αρνιόμαστε το κακό παρελθόν μας. Και είδατε χθες η κα Μερκούρη έκανε και μία πάρα πολύ σοβαρή αυτοκριτική.

Αλλά εγώ απειλύνομαι σε σας και σας λέω, κυρία Υπουργέ: Ως πότε επιτέλους θα αναμετράσθε με τα σφάλματα και τις κακές μέρες του ΠΑΣΟΚ; Γιατί δεν κανέτε το αντίθετο: Να αναμετρηθείτε, δηλαδή, με τις καλές μας μέρες; Και στο Υπουργείο Πολιτισμού είχαμε πολλές καλές μέρες; Και η Μελίνα Μερκούρη είχε πολλές καλές μέρες και πολύ καλές σπημές και για τον Τόπο και για το Έθνος, και για τον Ελληνισμό.

Το συγκεκριμένο νομοσχέδιο δεν πρόλαβε να το ολοκληρώσει και έφερε πολύ καλά ποιο είναι η βασική αιτία. Είναι όλες αυτές οι συγκρύσεις ανάμεσα στους δημιουργούς και γνωστή ευαισθησία της Μελίνας, που ήθελε να τις λύσει με διάλογο. Εντάξει, δεν τα κατάφερε. Και το Προεδρικό διάταγμα για το οποίο μηλήσατε, που γύρισε από το Συμβούλιο της Επικρατείας, ήταν επειδή ακριβώς περιείχε πολύ πρωτοβουλίες, πολύ προσδετικές διατάξεις. Παράλληλα αυτά, όμως, που το θέμα αυτό δεν αρνούμαστε τις ευθύνες μας, και η ίδια η κα Μερκούρη μήλησε χθες.

Είπατε, επίσης, ότι αισθανθήκατε δύσχημα, που αποδώσαμε ορισμένα χαρακτηριστικά στο νομοσχέδιο, όπως: τι είναι σε πολλές διατάξεις του αλαλούμ, ότι υποδηλώνει σε όλες διατάξεις του τους δημιουργούς, ότι είναι κικενάς. Αυτά, γιατί εμένα δεν μου αρέσει να χρησιμοποιώ επιβετούς προσδιορισμούς, θα έχουμε την εικαριά -όταν θα τοποθετήθω μετά στη συνέχεια- να δούμε πραγματικά εάν είναι ή όχι έτσι. Δηλαδή, να υπερασπιστώ αυτούς τους χαρακτηρισμούς στους οποίους αναφέρθηκε χθες η εισηγήτρια μας.

Είπατε ακόμα ότι για πρώτη φορά καθειρώσατε ποδοστό αμοιβής στους συγγραφείς και εμείς το χαιρετίζουμε αυτό το γεγονός. Το ερώτημα, όμως που τίθεται σε εσάς και απαιτεί μία απάντηση είναι: Γιατί αυτό το ποδοστό δεν καθειρώνετε σε όλους τους δημιουργούς και κυρίως στο οπτικοακουστικό έργο; Είναι ένα ερώτημα στο οποίο θα επανέλθω και στο οποίο οπωδήποτε απαιτείται να δώσετε μία απάντηση, πολύ περισσότερο, αφού στο αρχικό σας κείμενο είχατε αυτήν τη ρύθμιση και στη συνέχεια την εξαρέστη.

Μεγάλα βήρος της ομιλίας σας δώσατε στους εισπρακτικούς οργανισμούς διαχείρισης. Και είπατε προσπαθώντας να εκφράσετε και πς δικές μας θέσεις και απόψεις ότι για μας αυτό είναι το ορμητήριο μας αντιπολετικής στάσης και ότι το έχουμε αναγάγει στο μεγαλύτερο θέμα. Σαφώς και είναι ένα από τα μεγάλα θέματα του νομοσχεδίου. Σε καμία περίπτωση εμείς ποτέ δεν είπαμε ότι είναι το μεγαλύτερο.

Και μιλώντας, αφού κάνατε πάλι την προσφήτη σας αναφορά για την θετία, υπεραμυνθήκατε -οφείλω να ομολογήσω σήμερα με πιο κοινό τρόπο, στη συνεδρίασης της Κοινοβουλευτικής Επιτροπής ήσαστε πιο κατηγορηματικά- για την οικονομία της συγράς στην οποία θα πρέπει να ενταχθεί μοιραία και ο πνευματικός μόχθος.

Εμείς ναι κυρία Υπουργέ, είμαστε κατηγορηματικά αντίθετοι σε αυτό το πράγμα. Είμαστε κατηγορηματικά αντίθετοι στο να υπάρχουν κερδοσκοπικοί οργανισμοί διαχείρισης του πνευματικού μόχθου. Και δεν είναι θέμα στάσης και ιδεολογίας, όπως μας καταλογίσατε. Δεν είναι θέμα σοσιαλιστών ιδεών και δήθεν απάρνησης ή αντιπαράθεσης με το δικό σας ιδεολογικό προβληματισμό και σύστημα.

Και για να το αποδείξω αυτό θα καταθέω στα Πρακτικά της Βουλής τρεις πρόσφατους νόμους, τους οποίους και εσείς επικαλεσθήκατε:

Το νόμο της Ιστονίας, αγαπητοί συνάδελφοι -που έχω εδώ πέρα και το πρωτότυπο αλλά και τη μετάφρασή του- που λέει ρητά στο δρόμο 132 ότι δεν επιτρέπεται οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης να έχουν κερδοσκοπικό χαρακτήρα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Στ. Μπένος καταθέτει στα Πρακτικά της Βουλής το προαναφερόντα νόμο του οποίος βρίσκεται στο αρχείο της Στενογραφικής Υπηρεσίας και είναι στη διάθεση κάθε ενδιαφερομένου).

Επίσης, έχω απόσπασμα του Γαλλικού νόμου, ο οποίος αναφέρεται σε μορφές αστικής εταιρείας, που μέλη της πρέπει να είναι -δημιουργοί, ερμηνευτές-εκτελεστές. Δηλαδή, αυτοδιαχειρίζονται οργανισμοί για την εισπράξη των δικαιωμάτων των δημιουργών.

(Στο σημείο αυτό, ο Βουλευτής κ. Στ. Μπένος καταθέτει για τα Πρακτικά της Βουλής το σχετικό απόσπασμα του Γαλλικού νόμου

το οποίο βρίσκεται στο αρχείο της Στενογραφικής Υπηρεσίας και είναι στη διάθεση κάθε ενδιαφερομένου).

Έχω και το νέο μ της Ελβετίας. Η Ελβετία είναι σοσιαλιστική χώρα; Δεν ξέρω αν κάνω λάθος. Αυτό είναι κείμενα ενός νέου νόμου που σδημεύεται τώρα για ψήφιση, που λέει ότι οι οργανισμοί δεν πρέπει να επιδιώκουν τα προσωπικά κέρδος. Τι έχετε να απαντήσετε σε όλα αυτά, κύριε Υπουργέ;

(Στο σημείο αυτό, ο Βουλευτής κ. Στ. Μπένος καταθέτει για τα Πρακτικά της Βουλής το σχετικό ελβετικό νόμο ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο της Στενογραφικής Υπηρεσίας και είναι στη διάθεση κάθε ενδιαφερομένου).

Η κίνηση της κοινωνίας, πιο κίνηση της Ευρώπης είναι υπέρ των μη κερδοσκοπικών οργανισμών, όταν πρόκειται για την εκμετάλλευση του πνευματικού μόχθου.

Μιλώντας για άλλα σημεία του νόμου σας, είπατε ότι ο νόμος σας είναι ισορροπημένος. Η κατηγορηματική δική μας απάντηση είναι ότι σαφώς και δεν είναι. Αυτό θα το αποδείξω στη συνέχεια. Είπατε ότι περιέχει ρυθμίσεις προστατευτικές, σαφά -και είναι πολύ κομψή έκφραση- διατυπωμένες. Θα έλεγα ότι είναι πολύ κομψά νομικιστικά διατυπωμένες, που όταν θα προσπαθήσουμε λιγάκι να τις έλαβούμε, να τις αναδείξουμε, θα δούμε πόσο είναι εις βάρος των δημιουργών και υπέρ αυτών που εκμεταλλεύονται το έργο τους.

Είπατε επίσης ότι επιμελήνετε στο να δώσετε ορισμούς και αναπτύξατε μια ολόκληρη φιλολογία, δικονομική, για ποιο λόγο δεν πρέπει να διδόνται οι ορισμοί. Όμως ανεξάρτητα από αυτό, εμάς μας ενδιαφέρει πιο πολύ η ουδιά.

Προδιαθήκη της Κυρία Υπουργέ, γιατί στα δρόμο 32 αντί να γίνεται αναφορά στην οπτικοακουστική σύμβαση, έφερε πολος είναι ο τίτλος: "Δικαιώματα παραγωγού οπτικοακουστικού έργου". Δηλαδή ο ορισμός προδίδει ακριβώς την κυβερνητική πρόθεση, που είναι η προσποπή συμφερόντων των παραγωγών και όχι των δημιουργών.

Και τέλος, στην αναφορά σας για τα συγγενικά, η οποία ομολογώ ότι είχε και ένα αυτοκριτικό χαρακτήρα, έχετε μία πολύ μεγάλη ευθύνη, κυρία Υπουργέ. Ακούστε, κύριοι συνάδελφοι. Εδώ και πολύ καρό συζητήθηκε στην Κοινότητα τη directiva για τα συγγενικά. Η συζήτηση αλοκώρωθηκε τις προηγούμενες πημέρες. Ο εκπρόσωπος της κυρίας Υπουργού εκεί υποστήριξε όλα πράγματα από αυτά που μετέφερε στη σημερινή την Ιούνιο του 1994 να διορθώσουμε. Μα σας ρωτώ ειλικρινά. Είναι άσκηση σοβαρής πολιτικής αυτή; Και πέρα από αυτό το σοβαρό θέμα που σας εκβάλει, στα οικονομικά θέματα -θα πω παρακάτω για τα συγγενικά δικαιώματα- στα συγγενικά δικαιώματα δεν είχατε τίποτα να αναφέρετε αυτές τις μέρες σαν διόρθωση.

Έρχομας τώρα στην ουδιά, αγαπητοί συνάδελφοι. Και μας και μιλάμε για τέχνη, για πολιτισμό, ας κάνουμε ένα flash back. Ας πάρουμε τα πρόγματα με τη σειρά και οι δούμε σαν ντοκιμαντέρ.

Όπως σας είπα, η κυρία Υπουργός σήμερα ήταν πιο συγκρατημένη. Ακούστε -σας διαβάζω αποσπάσματα από τη διαρκή Επιτροπή- τι λέει στην πρώτη συνεδρίαση. "Έκείνοι που είναι δεδομένο είναι ότι από την πλευρά των εισηγητών του νομοσχεδίου -δηλαδή από την πλευρά τους- έξικινούμε με δεδομένη τη σύγχρονη διαρρύθμηση και διαμόρφωση της κοινωνίκης και αικανομικής ζωής, που σπράζεται στον ελεύθερο ανταγωνισμό και στην ελεύθερια των συμβάσεων". Τι σημαίνει αυτό στην απλή ελληνική; Η καθέρωση του νεοφιλελευθερισμού των κανόνων της αγοράς και στον τομέα του πολιτισμού και στον πνευματικό μόχθο.

Παρακάτω, στην ίδια συνεδρίαση, λέει: "Σας θυμίζω ότι αυτός ο νόμος κινείται σε καθεστώς ελευθερίας των συναλλαγών και της ελεύθερης αγοράς". Αυτή είναι η φιλοσοφία της Κυβερνησης και για τα συγκεκριμένα νομιθέτημα.

Σταχιολόγησε ορισμένες απόμεις των εκπροσώπων των δημιουργών, όπως ακούστηκαν στη διαρκή Επιτροπή, και προστάθησαν να είναι μεγάλη η γκάμα και η πολυχρωμία αυτών των δημιουργών.

Ο κ. Αξέλος εκπρόσωπος του ΣΕΗ είπε: "Στα καθεστώς της ελεύθερης αγοράς τα πνευματικά προϊόντα δεν μπορεύ να αντιμετωπίζονται όπως τα άλλα προϊόντα". Και το γάτω;

το νομοσχέδιο αυτό θα έπρεπε να προστατεύει τους πνευματικούς ανθρώπους που από τη θέση τους είναι ανισχυροί διαπραγματευτικοί και μειονεκτούν απέναντι σε όλους τους άλλους κλάδους, σ' αυτήν ακριβώς την ελεύθερη αγορά».

Ο κ. Σφέτσας, εκπρόσωπος των μουσουργών: «Η βασική διαφωνία μας βρίσκεται στην απεριόριστη εφαρμογή της αρχής της ελευθερίας των συμβάσεων στο χώρο της πνευματικής ιδιοκτησίας. Στην ουσία μας οδηγείτε σε συμβάσεις προσχώρησεως. Είτε αποδεχθαστε τους όρους και υπογράψουμε είτε δεν υπογράψουμε».

Ο κ. Παπακυριακόπουλος, εκπρόσωπος των ακηνοθετών είπε -και θε επανέλθω πιο κάτω σ' αυτό - ότι ο τίτλος της οπτικοακουστικής βιομηχανίας είναι ο τρίτος παγκόσμια στον αιώνα μας.

Ο πιο γραφικός απόλοιμος ο κ. Περλέγκας της ΠΟΒΑ είπε, αγαπητοί συνάδελφοι, «οι δημιουργοί και ερμηνευτές θεάματος και ώρασάματος είναι βαθύτατα απογοητευμένοι από το περιεχόμενο και τη φιλοσοφία αυτού του σχεδίου νόμου. Κοινή μας διαπίστωση είναι ότι η υπό τον κ. Κουμάντο επιτροπή που το συνέταξε σε καμια περίπτωση δεν σκέφθηκε την κατοχυρωση των συμφερόντων των καλλιτεχνών αλλά αντίθετα πώς θα τους κάνουν υποχειρία συμφερόντων τρίτων. Είναι λυπτρό για ένα κράτος που μην αγκαλιάζει με τη στοργή που πρέπει ανθρώπους που μέσα από το έργο τους κρατούν το όνομα της πατρίδας τους στην παγκόσμια επικαιρότητα. Ελπίζω να είναι κατανοητό ότι δεν μπορούμε να είμαστε υπερήφανοι σαν κράτος για τα πορτοκάλια και τα μήλα που εξάγουμε αλλά για την έργα των μουσικών μας των σκηνιστών μας, των συγγραφέων μας, των ζωγράφων μας». Και κατέληξε: «Αυτή η οικογένεια απαιτούσε από το κράτος αγάπη και αυτό το νομοσχέδιο την αρνείται».

Και πιο κάτω ήταν ο κ. Κατσαρός, εκπρόσωπων της ΕΔΕΠ, ο οποίος πραγματικά μας εξέτηξε, που είπε σε ένα απόσπασμα του: «Έμάς μας ενδιαφέρει η σίγουρη και έγκαιρη καταβολή ενός και μόνο αυτοδιειριζόμενου οργανισμού που μπορεί να εγγυθεί μια αποτελεσματική διαχείριση». Και ξέρετε τι ακολούθησε μετά από αυτήν τη δήλωση του κ. Κατσαρού, κύριοι συνάδελφοι; Τον απειλήσεις εντός του Κοινοβουλίου ο κ. Ξανθόπουλος ο νομικός και διεισθύνων σύμβουλος της ΑΕΠΙ και του είπε ότι από την επόμενη ημέρα θα τον διαγράψει και σταματάει η συνεργασία τους.

Και για να καταλάβουμε πιο σημαντικά έχω φέρει δύο έγγραφα τα οποία θα καταθέσω στη Βουλή. Το ένα είναι απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας για τις απάτες της ΑΕΠΙ και λέει ότι δεν καταχώρισε εισπραχθέντα ποσά των δικαιούχων δημιουργών και ότι είχε φτιάξει μια εικονική εταιρεία, στην οποία εικονική εταιρεία είχε βάλει υπαλλήλους του -η εταιρεία ήταν ανύπαρκτη- και μετέφερε πόρους των δημιουργών σ' αυτή. Υπάρχει καταδικαστική απόφαση από το Συμβούλιο της Επικρατείας.

Το πιο αποκαλυπτικό δώμα είναι ένα απόσπασμα αγγλικού έγγυπου που περιέχει την είσπραξη των Άγγλων δημιουργών απόλεις τις χώρες του κόσμου. Ακούστε, αγαπητοί συνάδελφοι, τι είσπραξαν από χώρες ισοδύναμες με την Πατρίδα μας. Αυστρία, είσπραξη 1 εκατ. λίρες. Δανία, είσπραξη 776.000 λίρες. Η Ελλάδα πόσο λέτε ότι είχε; Δύο χιλιάδες οκτακόσιες λίρες. Δηλαδή η ΑΕΠΙ, όπως καταλαβαίνετε, δεν κλέβει μόνο τους Έλληνες δημιουργούς, κλέβει και τους ξένους. Αυτό νομίζω ότι είναι αρκετά αποκαλυπτικό και είναι η σημαντικότερη απάντηση που μπορεί να δώσει για την αναγκαστήτη της καθιέρωσης μόνο μη κερδοσκοπικών οργανισμών διαχείρισης.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Σ. Μπένος καταθέτει τα προαναφερόμενα έγγραφα τα οποία βρίσκονται στο αρχείο της Στενογραφικής Υπρετείας και είναι στη δάθεση κάθε ενδιαφερούμενου)

Αυτά από τα Πρακτικά της Κοινοβουλευτικής Επιτροπής αγαπητοί συνάδελφοι, μας έδωσαν ένα κλίμα για το που βρίσκεται η Κυβέρνηση και που βρίσκονται οι φορείς.

Δεν είναι μονάχο αυτό. Έχουμε στη συνέχεια τη νομοθεσία της ΕΟΚ, έχουμε τις εθνικές νομοθεσίες των χωρών της ΕΟΚ, μερικές από τις οποίες κατέθεσα μόλις πριν. Και στις νομοθεσίες αυτές ένα σημαντικό θέμα είναι η καθηέρωση της ποσοστοίσας αμοιβής στο οπτικοακουστικό έργο που όπως είπα και πριν, είναι ένα θέμα στο οποίο πρέπει να δώσετε μία απάντηση κυρία Υπουργέ.

Στέρεα έχουμε την κοινοτική νομοθεσία που κινείται σε άλλους

ρυθμούς από, τι η ελληνική και μάλιστα σ' έναν παράλληλο χρονικό ορίζοντα. Θα αναφέρω κάποια πράγματα απαυτά που είπατε και είναι μια ομοιογένη πρωτοφανή από μέρους σας, κυρία Υπουργέ ότι δεν προβλέπατε στην Κοινότητα, δεν εκπροσωπούσε δικές που σας απούσεις; Η Υπουργός Πολιτισμού αγνοεί τη ψηφιοποίηση στην Κοινότητα για τους ερμηνευτές και εκτελεστές;

Εμείς σας λέμε ότι για βασικά θέματα υπάρχει μεγάλη απόσταση σύντομούς προβλέψεων να μελετηθούν σήμερα και απαυτά πρώτα - πρώτα υπάρχει ένα πολύ σοβαρό θέμα γιατί προβλέπεται στην ντερεκτίβη εύλογη αμοιβή για τους δημιουργούς και ερμηνευτές που εκμισθώνουν ή δανείζουν τα έργα τους. Το νομοσχέδιο σωπά γιατί την προβλέπεται στην Κοινότητα, δεν επιτρέπει στους ερμηνευτές - εκτελεστές να αναπαράγουν το έργο τους και να το θέσουν σε κυκλοφορία. Τοι είναι διατυπωμένες οι διατάξεις. Αγτί την άλλη η ντερεκτίβη δχ μόνο δεν το επιτρέπει, αλλά ωριμά.

να άλλο αποκαλυπτικό στοιχείο είναι η έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής και πιο ενδιαφέρον είναι το κεφάλαιο με τις παραπτήρησεις του Συγκριτικού Δικαίου. πως ξέρετε η Επιστημονική Επιτροπή πάντα έχει μια δύσκολη γλώσσα, πολλές φορές και διπλωματική. Αν κανείς προσπαθήσει να αναλύσει τις παραπτήρησεις της βγάζει πολύ χρήσιμα συμπεράσματα.

Κύριε Υπουργέ, στη σελίδα 6 έχει αναφορά στο γαλλικό νόμο. Λέει ότι εκεί υπάρχει η ρητή και ξεχωριστή αναφορά στις πράξεις εκχωρήσεως. Θέλουμε μια απόντηση γιατί αυτό το θέμα.

Παρακάτω περιέχει πιν προσοτταία αμοιβή στο οπτικοακουστικό έργο. Επίσης θέτει προϋποθέσεις έκδοσης για τα μελλοντικά έργα. Από τι ξέρουμε τέτοια ρυθμιση σε περιλαμβάνεται στη σύμβαση που θα μας προτείνετε.

Παρακάτω στη σελίδα 11, τώρα στον ισταντικό νόμο που καθιερώνει την υποχρεωτική συμμετοχή των δημιουργών στις εισπράξεις από δημόσια προβολή. Τι έχετε να πείτε γιατί την πρύμνη, κυρία Υπουργέ, που υπάρχει στους ξένους νόμους και επισημαίνεται και από την Επιστημονική Επιτροπή;

Δεν είναι μόνο αυτά είναι και κάποιες αλήγματα που έχουν γίνει μέσα στο νομοσχέδιο και για να γίνω πιο σαφής σας παραπέμπω στη σελίδα 15 όπου ο γαλλικός νόμος στο άρθρο 15/30 προβλέπει δικαίωμα αποζημίωσης, δηλαδή εύλογη αμοιβή σύμφωνα με το άρθρο 49 το δυκό μας θάντον σε εγγραφές σε ειδικό φορέα ήχου και εικόνας η εικόνας και ήχου - προσέξτε, κύριοι συνάδελφοι, - δημοσιεύονται για εμπορικούς σκοπούς. Τι λέει η διάταξη της κυρίας Υπουργού; Δικαιούνται εύλογης αμοιβής σταν κυκλοφορούν στο εμπόριο. Υποτίθεται ότι είναι συναφής διάταξη. Η διαφορά είναι τερπτίσια γιατί οι παραγωγές για τους εκτελεστές και ερμηνευτές είναι εσωτερικής μορφής που κάνουν τα κανάλια και δεν κυκλοφορούν στο εμπόριο, ενώ είναι για εμπορικούς σκοπούς. Επομένων αιφανεί την εύλογη αμοιβή από τους ερμηνευτές - εκτελεστές.

Θέλουμε μια απόντηση, γιατί κάνει κάποια νίξη και η Επιστημονική Επιτροπή στο μεγάλο αυτό θέμα.

Τώρα, σ' από τη σχέση με τις αλλαγές που είδαμε αυτές τις μέρες, θα κάνω ένα σύντομο σχόλιο. Για το άρθρο 8 συμφωνούμε ότι η εξαίρεση της μεταβίβασης του περιουσιακού δικαιώματος στην περίπτωση των συμβάσεων έργου είναι ένα σημαντικό βήμα. Το ερώτημα είναι μόνο γιατί περιορίστηκε στους δημιουργούς και δεν επεκτάθηκε στους ερμηνευτές - εκτελεστές και παρέμεινε συνέχια όπως έχει στο άρθρο 46 παρ. 3.

Οφείλετε για αυτό μια απόντηση.

Το άρθρο 13, που έχει θετικές διατάξεις, είναι διατάξεις που προβλέπει η ρυθμισή τους από δικές μας προτάσεις. Και το σχολιάζω αυτό, όπως και το άρθρο 15, γιατί είπατε ότι δεν είχαμε προτάσεις.

Στο άρθρο 18 τη ρυθμιση είναι ελληνής, γιατί περιέχει σε μία διατύπωση της ότι η αμοιβή καταβάλλεται από τους παραγωγούς ή τους ειδαγωγείς ή τους εμπόρους των αντικειμένων αυτών και εισπράττεται από οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης αντιπροσω-

πειτούκος. Τι έννοια έχει το "αντιπροσωπευτικούς". Μπορεί από πολλούς φορείς να συμμετέχουν σε ένα εισπρακτικό οργανισμό, θα πάρει ο ένας, δηλαδή ο αντιπροσωπευτικός; Και ποιος θα το κρίνει αυτό; Διάταξη δάστοχη, που υποκύριεται πολλά ερωτηματικά και πρέπει να απαλειφθεί. Οπως στο τέλος, προβλέπεται λέπει να παρακρατείται ένα 20% για πολιτιστικούς και κοινωνικούς σκοπούς. Εδώ πασχίζουμε να εξασφαλίσουμε κάποια ψυχή στους δημιουργούς με το ένα χέρι και με το άλλο προσπαθούμε να τους τα πάρουμε; Το αίτημα των δημιουργών είναι να απαλειφθεί εντελώς αυτή η διάταξη και αναμένουμε την απάντησή σας.

"Οσο για το άρθρο 32, και θα επηρειών σ' αυτό το άρθρο, γιατί αυτό είναι μάλλον το σοβαρότερο του νομοσχεδίου, γιατί ρυθμίζει την οπτικοακουστική σύμβαση και δύον μιλάμε για ακουστική βιομηχανία, δημιουργία, δημιουργία και για να καταλάβετε τη σημασία της, δεν ήρθε εδώ ο Πρόεδρος κ. Μπους, το πρώτο θέμα στην ατέτο του ήταν αυτό. Και ας με διαψεύσει, αν είναι ψέματα, η κα Μπενάκη. Γιατί η Αμερική διακινεί το 80% παγκοσμίων του όχου και της εικόνας και την ενδιαφέρει άμεσα τι γίνεται με τα πνευματικά δικαιώματα των δημιουργών των Αμερικανών. Εδώ λοιπόν νομίσαμε όχεις διπλότον για μια θετική διάταξη. Στο προηγούμενο άρθρο είχε μια αυτομάτη μεταβίβαση του περιουσιακού δικαιώματος των δημιουργών, δηλαδή του σκηνοθέτη, στον παραγωγό και την επαναδιτύπωση της κυρία Υπουργός ως εξής. Ότι αν δεν υπάρχει αντίθετη συμφωνία, επιφέρεται μεταβίβαση στον παραγωγό εκείνων των εξουσιών από το περιουσιακό δικαίωμα που είναι αναγκαίο για την εκμετάλλευση του οπτικοακουστικού έργου. Δεν είναι σοβαρή αλλαγή, κυρία Υπουργέ, και απευθύνομα και στους νομικούς σας, γιατί δύον λέμε εκμετάλλευση του οπτικοακουστικού έργου, εννοούμε όλες τις μορφές εκμετάλλευσης που θέλουμε να αποφύγουμε. Η σωστή σύμβαση που θα μπορούσε να μπει στη θέση αυτής που προτείνετε είναι η εξής. Αντί δηλαδή να μπει για την εκμετάλλευση του οπτικοακουστικού έργου, θα πρέπει να μπει σύμφωνα με τους σκοπούς της αμβιάσης. Γιατί μπορεί ένας οικταύθητος να κάνει ένα συμφωνητικό με έναν παραγωγό για μια κινηματογραφική ταινία. Θα κάνει το συμφωνητικό για την αναπαραγωγή, για τη δημόσια εκτέλεση, για τη διακίνηση, για τον υποτοπιλόμων αυτής ακινήτων της ταινίας στον κινηματογράφο. Αν η ταινία αυτή οδεύει σε κάποιο ιδιωτικό κανάλι και γίνεται βίντεο και μεταδοθεί είναι άλλο δικαίωμα, που δεν πρέπει να εκχωρείται αυτομάτως. Αν θα εκμισθωθεί ή δανειστεί μέσω των βίντεο που ανθίζουν στην Πατρίδα μας και όλο θα ανεβαίνουν, είναι ένα άλλο δικαίωμα, που πρέπει να το καρπωθεί. Δεν πρέπει λοιπόν αυτομάτως να το δίνει. Αν έχετε λοιπόν αγαθές προθέσεις να αντιμετωπίσετε το θέμα αυτό, θα δεχθείτε αυτήν τη ρύθμιση, την οποία έχουμε προτείνει και σε σχετική μας τροπολογία.

Στο άρθρο 32 ο πιρήνας της οπτικοακουστικής σύμβασης είναι η αμοιβή του δημιουργού. Εδώ είναι η συαία του προβλήματος και για να υπάρξει η αμοιβή του δημιουργού, πρέπει για κάθε μορφή, πλεύρα του περιουσιακού του δικαιώματος να υπάρχει ιδιαίτερη αμοιβή και μάλιστα ποσοστιαία αμοιβή και δεν είναι αυτό κάτι που το θυγάδιμε από το μιαλό μας. Σας καταβέτω αντίγραφα του γαλλικού νόμου και του ισπανικού νόμου, που τους επικαλέστηκε τη κυρία Υπουργός και αναφέρουν επί λέξει. Ο γαλλικός νόμος, η αμοιβή του δημιουργού οφείλεται για κάθε μορφή εκμετάλλευσης και η αμοιβή του δημιουργού είναι ποσοστιαία στο ίδιο. Ο ισπανικός νόμος λέει ότι οφείλεται να υπολογίζεται χωριστά για κάθε μία από τις παραχωρούμενες μορφές εκμετάλλευσης και είναι ποσοστό των εισπράξεων από αυτήν τη δημόσια προβολή. Καταβέτω στα πρακτικά τα αντίγραφα αυτών των δύο νόμων και θα θέλαμε μία απάντηση, κυρία Υπουργέ, και στο θέμα αυτό.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Σ. Μπένος καταβέτει τα αντίγραφα των δύο νόμων για τα Πρακτικά τα οποία βρίσκονται στο αρχείο της Στενογραφικής Υπηρεσίας και είναι στη διάθεση κάθε ενδιαφερομένου).

Συμπεράσματα, αγαπητοί συνάδελφοι. Είναι προφανές -το είπατε και σεις- ότι ο Τόπος μας περνάει μια δύσκολη περίοδο. Είναι ακόμα προφανέστερο ότι μεγαλύτερος σύμμαχος, μεγαλύτερη ασπίδα γι' αυτόν τον Τόπο είναι η ιστορία του και ο πολιτισμός του. Κι' αυτό το νομοθέτημα θα μπορούσε πραγματικά να παιξει ένα σημαντικό ρόλο. Τι κάνει το νομοθέτημα αυτό; Στην ουσία

δίνει ένα διπλό τίτλο, που τον όφειλε άλλωστε, στους πνευματικούς μας ανθρώπους. Εναν τίτλο της, που είναι το ίδιο δικαίωμα και έναν τίτλο επιβίωσης, που είναι το περιουσιακό δικαίωμα. Πώς όμως το δίνει; Νομίζω πως απάντησαν για λογαριασμό μου, οι φορείς που ήρθαν εδώ, που ήταν όλοι και που τους ακούσαμε.

Είναι φανερό λατπόν ότι ο νόμος αυτός, όπως άλλωστε ανέπτυξα, δεν ευνοεί το αδύνατο μέρος, δηλαδή αυτούς για τους οποίους υποτίθεται ότι έγινε. Άλλα δυστυχώς παραδίδει -ναι, κυρία Υπουργέ!- σιδηροδέσμους τους δημιουργούς, αυτούς που εκταλλεύονται το έργο τους. Και θα σας πω τι κάνει στην ουσία αυτό το νομοσχέδιο, αλλά πρώτα θα δούμε τη ρύθμιση που θα μας φέρετε για τους συνεταιρισμούς γιατί δεν την έχουμε δει ακόμα και με την ευκαρία θα σας παρακαλέσω να μην τη φέρετε την τελευταία στηγή. Να τη δώσεις τώρα, γιατί είναι σοβαρό θέμα και πρέπει να το μετατίθεσμε για να δούμε τη θέση τα πάρουμε. Το είχατε άλλωστε υποσχεθεί από την Καινούρουλευκητή Επετροπή.

Μέχρι αυτήν τη στιγμή όπως έχουν τα πράγματα, οι συλλογικοί φορείς για τη διαχείριση του περιουσιακού δικαιώματος των δημιουργών, είναι φωτογραφία της ΑΕΠ. Θα δούμε την προθέσεις σας, γιατί δεν την έχουμε δει ακόμα, όταν θα μας δώσετε το συγκεκριμένο κείμενο. Υπάρχει σοβαρότατο θέμα για τις συμβάσεις έργου, για τους εργανευτές και τους εκτελεστές, για το συγγενικό δικαίωμα. Υπάρχει το μεγάλο θέμα της ποσοστοίας αμοιβής, κυρίως στο οπτικοακουστικό έργο για το οποίο πρέπει να δώσετε απάντηση γιατί το είχατε και το θυγάδατε, κυρία Υπουργέ. Ήταν το άρθρο 38 του πρώτου κειμένου που μαρτάσατε. Πρέπει επίσης να δώσετε απάντηση γιατί δεν θεσπίζεται η ρητή κατηγοριαλισμή ξεχωριστή αναφορά για τις πράξεις εκχωρίσεως στο περιουσιακό δικαίωμα των δημιουργών.

Σε δ.πι αφορά τα συγγενικά δικαιώματα υπήρχε το δικαίωμα απαγόρευσης και σωστά υπήρχε. Υπήρχε το παλιό άρθρο 46 στο πρώτο κείμενο που έλεγε επι λέξει της εξής, αγαπητοί συνάδελφοι: "Μέχρις ότου καταβλήσει η αμοιβή που έχει συμφωνηθεί ή ορισθεί απαγορεύεται η χρησιμοποίηση του υλικού φορέα για ραδιοτηλεοπτική εκπομπή ή για παρουσίαση στο κοινό". Δηλαδή έπρεπε πρώτα να πληρώνεται ο εργανευτής, εκτελεστής και μετά να παιχτει. Τώρα το αφαιρέσατε, κυρία Υπουργέ, αυτό. Ποια συμφέροντα δράγε πίεσαν και το αφαιρέσατε; Γιατί το αφαιρέσατε; Οφείλετε μια απάντηση.

Επομένως, παρά τις μικρές και επι λέξει μέρους διορθώσεις που κάνοντες -και είναι φανερό ότι τις κάνοντες κάτω από όλες αυτές τις πάνεσις- το νομοσχέδιο συνεχίζει ακόμη και τώρα να αποτελεί μία παγκόσμια πρωτοτυπία. Κινείται στον αστερισμό του νεοφιλελευθερισμού και δυστυχώς, αντί να κινείται παράλληλα με τη γειτονική μας ιστορία και την εμπειρία των χωρών της Ευρώπης, κινείται αντίστροφα. Δηλαδή απομακρύνεται από την Ευρώπη. Ένα θετικό μόνο είχε. Ότι μετά από δεκαετίες κατάφερε αυτό το νομοσχέδιο να συστερώσει όλους τους δημιουργούς, τους εργανευτές, τους εκτελεστές επειδή ακινήτως ήταν τόσο εναντίον τους που έχασαν όλες τις δευτερεύουσες αντιθέσεις που είχαν.

Κλείνοντας, θα ήθελα, με λύπη μου να πω ότι τη Υπουργείο Πολιτισμού και η ηγεσία τους επιδεικνύει έναν ιδιαίτερο ζήλο στην εφαρμογή της κυβερνητικής πολιτικής. Μία πολιτική που σε όλες τις πλευρές της είναι σκληρή, είναι άδικη, πολλές φορές αδιέξοδη, αρκετές φορές, δυστυχώς και επικίνδυνη. Αν στο χώρο όλων των άλλων εργαζομένων είναι οδυνηρή αυτή η πολιτική, η εφαρμογή της στο χώρο των ανθρώπων του πνεύματος και της τέχνης, αγαπητοί συνάδελφοι, επιδεικνύει και στοιχεία έλλειψης ευαισθησίας. Αυτά μάλιστα που το λέω αυτό, αλλά το Υπουργείο Πολιτισμού, που θα έπρεπε κυριολεκτικά να πρωταγωνιστεί, να είναι πρωτογενής, να είναι πρωτογενής ιδεών πλουραλισμού, ευαισθησίας, διαφάνειας, δημοκρατίας, δεν το κάνει. Δυστυχώς αποτυπώνεται αυτό και σε αυτό το νομοσχέδιο.

Θα σας διοβάσω, έτσι για να καταλάβετε, μία διάταξη του νομοσχέδιου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεπτάκης): Παρακαλώ να τελεώνετε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ: Τελειώνω σε δύο λεπτά, κυρίες Πρόεδρες. Το άρθρο 63, αγαπητοί συνάδελφοι, μιλάει για τα έργα που προβάλλονται, δημόσια, και λέει: "Όταν εκτελείται δημόσια θεατρικό ή κινηματογραφικό ή μουσικό έργο, η κάτια τόπου αρμόδια

ουτουνομική αρχή, οφείλει να απαγορεύει την πράξη αυτή, ώστερα από αίτηση του δημοσιούργου'. Εντάξει το 'ώστερα από αίτηση του δημοσιούργου'. Κατόπιν όμως η διάταξη προσθέτει 'είτε αυτεπαγγέλτως'. Που μας γιρίζει άφαγε αυτή η διάταξη;

Κλείνοντας, έχω να πω ότι αυτές τις δύο μέρες έγιναν κάποια πρώτα δευτέρια βήματα. Θετικά, που σε καμία περίπτωση βεβαίως δεν αναιρούν και δεν ανατρέπουν το βασικό χαρακτήρα αυτού του νομοσχεδίου, τη βασική του φιλοσοφία, που είναι κατά των δημοσιούργων. Βήματα πολύ μερά για τους ανθρώπους του πνεύματος, της τέχνης και του πολιτισμού μας.

'Έχετε να διανύσετε, κυρία Υπουργέ, ακόμα πολύ μεγάλη απόσταση για να φθάσουμε σε ένα αποδεκτό νομοσχέδιο. Έχουμε να συζητήσουμε ακόμα στα άρθρα. Θα δούμε, αν θα το πράξετε, θα δούμε αν θα τολμήσετε να διανύσετε αυτήν την απόσταση. Με τη μόρφη, όμως, που έχει σήμερα το νομοσχέδιο, εμείς είμαστε υποχρεωμένοι να το καταψηφίσουμε επί της αρχής. Ευχαριστώ.'

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεπάκης): Ο Καινοβούλευτικός Εκπρόσωπος του Συναπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Γιάνναρος, έχει το λόγο.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΓΙΑΝΝΑΡΟΣ: Η ποιότητα των συζητήσεων αυτές τις δύο μέρες, κύριοι συνάδελφοι, είναι αντιστρόφως ανάλογη προς στην πυκνότητα της Αιθουσής.

Πιστεύω, ότι η συζήτηση που κάνουμε είναι πολύ σοβαρή και θεωρώ ότι η κυρία Υπουργός, όταν απέδωσε την κριτική που ασκείται στο νομοσχέδιο σε μια αντιπολιτευτική προκατάληψη, αδίκησε και τη συζήτηση, αλλά θα ήθελα να πω και τον εαυτό της.

Υπήρχε και κάποιος ψύχος στην ουλία της κυρίας Υπουργού, για το ύφος των εισηγητών. Αλλίμουν αν οι δημοσιούροι δεν μιλούσαν εδώ με πάθος και αν δεν μιλούσαν μάυτον τον τρόπο. Θα ήταν θλιβερό το θέαμά τους.

Έχω ενδεχομένως το προνόμιο, απόλους εσάς, να έχω ακούσει για πρώτη φορά να τραγουδάει τη Μαρία Φαραντούρη. Ήταν ένα κοριτσάκι που φορούσε τη σχολική ποδιά. Ήταν δύοκολες μέρες, ζόφερες μέρες για την Ελλάδα. Και σας λέω ότι παγίδευσε και συγκλόνισε 4.000 ανθρώπους που ήταν μέσα σε ένα γήπεδο για να διαδηλώσουν για τις ώρες. Μάλλω για το τέλος του καλοκαιριού του 1963, μια μεταβατική περίοδο. Καλλιτέχνες άλλοι τραγουδούσαν εκεί και η Μαρία Φαραντούρη τους καθήλωσε. Και εμένα με συγκλόνισε για τον τρόπο που ερμήνευε.

Σκεφτείτε τώρα τη Μαρία Φαραντούρη να ερχόταν εδώ και να μίλαγε λαοποδιστικά, όπως θα μίλησε εγώ. Θα ήταν θλιβερό το θέαμα.

Τι περιμένατε από τη κα Μερκούρη, εκείνη τη Μερκούρη που την έχω ακούσει στο Λονδίνο στα δύσκολα χρόνια της δικτατορίας να συγκλονίζει την Αγγλία, τους ωχρούς Εγγλέζους, να τους δεσμεύει και να συγκλονίζει το Χάι Πάρκ. Τι περιμένατε;

Εγώ βαμμάσα τον ηρωισμό της, κυρία Υπουργέ, τον τριπλό ηρωισμό της, να έρθει εδώ να παραδεχθεί τις ευθύνες της και να έρθει εδώ από τη γυναίκα και να διατυπώσει, με τέτοια σαφήνεια υψηλά νοημάτα.

Μπορεί να μη σας άγγιξε ο τόνος και το κατανού. Ξεχάστε προς στηγή το ύφος και σας παρακαλώ πάρα πολύ, καθήστε το βράδυ να διαβάσετε τίρεμα τα νοήματα που υπάρχουν στην ουλία της. Είναι μεγάλα.

Το ίδιο θέλω να πω και για τον κ. Σεβαστάκη. Υπενθύμισε σε όλους εδώ τον Παπαδιαμάντη. Τι περιμένατε από τον κ. Σεβαστάκη να υπενθύμισε; Τις εταιρείες; Είναι ο δημοσιούρος, που ζει κάτω από παρόμοιες συνθήκες και έχει δημοσιεύσει. Μάυτο το πόθος ήλησε και αυτήν την εμπειρία πρέπει να απομονώσουμε. Εγώ αυτό ήθελα να σας πω στην αρχή.

Δεύτερον, ήθελα να τονίσω ότι το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα προσφέρεται για σοβαρούς προβληματισμούς, κύριοι συνάδελφοι, ιδεολογικούς, θεωρητικούς, καινωνικούς και πολιτικούς.

Και επιτρέψτε μου σαυτό να πω στην αρχή δύο γενικές σκέψεις. 'Ένας νόμος περιλαμβάνει οπωδήποτε πρακτικές ρυθμίσεις. Πίσω, όμως, απ' αυτές τις πεζές, τις πρακτικές ρυθμίσεις, υπάρχουν καινωνικές επιλογές, πολλές φορές και σπινές καινωνικές επιλογές. Και νομίζω ότι πρέπει να αναφερθούμε λίγο σ' αυτές.'

Κύριοι συνάδελφοι, εγώ διαφωνώ με την αντιληφή που λέει ότι η τέχνη στην εποχή μας βιομηχανοποιήθηκε. Αντίστροφα πιστεύω

ότι η καλλιτεχνική και πνευματική δημοσιούργια, δεν πέρασε στη μαζική παραγωγή και δεν βιομηχανοποιήθηκε και διαφέρει σήμερα από την παραγωγή αγαθών. Διοτί σπρίζεται στη δημοσιούργική πρωτοβουλία του δημοσιούργου. Κάποτε και η παραγωγή των αγαθών ήταν τέτοια. Ήταν και εκείνη καλλιτεχνικό δημοσιούργημα πριν γίνει μαζική, πριν τη βιομηχανική παραγωγή. Τότε που ο εμπορευματοπαραγωγής ήταν ταυτόχρονα και δημοσιούργος. Όμως, εκείνο το είδος εξαφανίστηκε πλέον, μαζικοποιήθηκε, έγινε βιομηχανικό προϊόν και υπήχθη στους κανόνες όχι της ελεύθερης αγοράς, κύριε Μπένο, αλλά της καπιταλιστικής παραγωγής -και αυτό, πρέπει να το δώμε- η καπιταλιστική παραγωγή, είναι η όρντη στην ατομική ιδιοκτησία, δύον ο ατομικός παραγωγός απαλλοτρώθηκε και υπήχθη στους μεγάλη βιομηχανία και παρήχθη ένα νέο στοιχείο τη μαζική παραγωγή υπό τον βιομηχανό.

Σπην καλλιτεχνική και πνευματική δημοσιούργια, δεν υπήρξε αυτή η εξέλιξη και αυτό είναι ένα σημαντικό θέμα που δείχνει, ότι επειδή ιδίως δεν υπήχθη γιαυτό οι σημερινές κοινωνίες αμύνονται για να μην την υπαγάγουν.

Έτσι λατόπον το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα και οι αντίστοιχες ρυθμίσεις που υπάρχουν στο εξωτερικό, θέλουν ουσιαστικά να καθιερώσουν ρυθμίσεις που θα προστατεύουν την πνευματική και καλλιτεχνική δημοσιούργια από τον ισοπεδωτικό χαρακτήρα που έχει η κοινωνία στους άλλους τομείς και κυρίως στον τρόπο που οικονομής οργάνωσης. Και γιαυτό ακριβώς υπάρχουν οι νόμοι για την προστασία των δικαιωμάτων.

Εγώ, κύριε Μπένο, διαφωνώ ριγικά ότι το νομοσχέδιο τούτο υπάγεται σε μια αντιληφτη φιλελευθερισμού. Διότι εάν όλα τα αφήναμε στην ελεύθερη αγορά, θα υπήρχε μια λογική στο θέμα δεν ανακατευθύνεται. Όπι, την προκύψει. Οι παραγωγοί ας αμυνθούν. Εδώ δεν πρόκειται περί αυτού. Εδώ -και γιαυτό κυρία Υπουργέ, δεν πρέπει να εκπλήσσεσθε όταν ακούετε μεμονωμένες παραπτησίες ότι εδώ υπάρχει μια κρατική παρέμβαση- υπάρχει μια ρύθμιση και πρέπει να συζητήσουμε πην ουσία των καινωνικού χαρακτήρα αυτής της ρυθμίσεως.

Σ' αυτό που σας είπε χθες ο κ. Σεβαστάκης ότι η υλή που ρυθμίζει το νομοσχέδιο είναι η καλλιτεχνική δημοσιούργια, η παρέμβαση του εκμετάλλευσμούν πην καλλιτεχνική δημοσιούργια και του χρήστη, να δούμε υπέρ ποιού γίνεται αυτή η παρέμβαση. Και όταν απόδεις πης Πτέρυγες της Αντιπολίτευσης ακούσατε τη διαπίστωση ότι οι επειδησίεις που κάνεται είναι υπέρ των συμφερόντων εκείνων που μεσολαβούν για να εκμεταλλευτούν το έργο του καλλιτέχνη, νοικίω ότι πρέπει να το πάρετε σοβαρά υπόψη και να μην τα απορρίψετε. Δεν είναι αντιπολιτευτική προκατάληψη.

Και επειδή θα ήθελα να περάσω και στα συγκεκριμένα, θα ήθελα να σας πω γιατί εμείς θεωρούμε ότι η επέμβαση του νομοσχεδίου βασικά είναι περιοριστική για τη δημοσιούργο και είναι υπέρ των συμφερόντων που ασχολούνται με την εκμετάλλευση και τη διακίνηση του έργου.

Όσο για το τελευταίο για το χρήστη, δεν νοικίω ότι το αγγίζετε. Και αυτό είναι μια σοβαρή παράλειψη. Ενδεχομένως, θα είναι αντικείμενο άλλης συζητήσεως. Εγώ νοικίω ότι στη σύγχρονη εποχή, η χρήση του καλλιτεχνικού έργου και της δημοσιούργιας είναι κρίσιμα. Διότι πηγαίνουμε σε μια καινωνία που ο χρόνος ο ελεύθερος θα είναι η περισσότερος και υπάρχουν περισσότερα περιθώρια συνεπώς, για την καλλιτεχνική ανάπτυξη και την καλλιέργεια της ανθρώπινης προσωπικότητας. Δεν αναφέρεται το νομοσχέδιο σαυτό. Απλώς το σημειώνω. Ας σταθύμει στα δύο αλλά ζητημάτα.

Και ας αρχίσουμε από το πρώτο. Το νομοσχέδιο είπε, η κυρία Υπουργός είναι επανάσταση διότι για πρώτη φορά ρυθμίζεται κ.τ.λ., κ.τ.λ. Η κατάσταση που υπήρχε μέχρι τώρα, είναι απαράδεκτη. Και πρέπει να ομοιογήσουμε ότι όλοι έχουμε πης ευθύνες μας. Τις έχει το ΠΑΣΟΚ για τα 8 χρόνια, πης έχει ο Συναπίσμος διότι δεν διετύπωσε μέχρι τώρα συγκεκριμένες και σαφείς προτάσεις και δεν εξισοπήσει ένα ζητημα που είχε δικό του εκπρόσωπο στο Υπουργείο Πολιτισμού για να διατυπώσει ένα τολμηρό νομοσχέδιο που θα αφορούσε τα θέματα που συζητάμε σήμερα. Το έχουν οι καλλιτέχνες οι οποίοι ερίζουν γύρω από ειδικά και τεμαχισμένα συμφέροντα και δεν συνεννόνται για να δουν αυτά τα πράγματα. Έχει η ελληνική κοινωνία συνολικά. Άλλα μπορεί αυτό να αποτελέσει και κανένα προηγούμενο για να επιβραβεύσει το περιεχόμενο του

στη
ιερά¹
νική²
θέων³
γίνεται⁴
το⁵
νικό⁶
όδος⁷
πατό⁸
ποτή⁹
λο-¹⁰
νέο¹¹

από¹²
ειδή¹³
τα να¹⁴

α οι¹⁵
λογικ¹⁶
την¹⁷
μ¹⁸
ρ¹⁹
ικώδεις²⁰

ούτο²¹
α τα²²
ζέμα²³
ας²⁴
κυρία²⁵
ένες²⁶
ιρχει²⁷
νικό²⁸

θειώ²⁹
του³⁰
γ³¹
να³²
όλες³³
τη³⁴
ποι³⁵
κυρίω³⁶
μετε.³⁷

θελα³⁸
εδίου³⁹
των⁴⁰
τη⁴¹

ζετε⁴²
είναι⁴³
ροντ⁴⁴
είναι⁴⁵
ρος⁴⁶
ο⁴⁷
επερα⁴⁸
την⁴⁹
ται⁵⁰
το⁵¹
δύο⁵²

κυρία⁵³
κ.τ.λ.⁵⁴
η⁵⁵
και⁵⁶
τις⁵⁷
πι⁵⁸
δεν⁵⁹
αι⁶⁰
δεν⁶¹
υργειο⁶²
ου⁶³
θα⁶⁴
αλιτέ-⁶⁵
μηφέ-⁶⁶
· Έχει⁶⁷
ελέσει⁶⁸
το⁶⁹ του⁷⁰

νομοσχεδίου, όποιο και νάναι;

Συνεπώς, ας παραδεχθούμε ότι εδώ γίνεται μια προσπάθεια να υπάρξει στην Ελλάδα ένας συγχρονος νόμος και ας δούμε θρησκείαν την ουσία των ρυθμίσεων που εδώ υπάρχουν.

Εμείς σε τρία θέματα θέλουμε να επικεντρώσουμε την κριτική μας. Το πρώτο είναι ότι υπάρχουν στα άλλα νομοσχέδια που αναφερθήκατε, κύριε Υπουργέ, -όταν είπατε ότι στη Γαλλία υπάρχουν νόμοι συγχρονα, στην Ισπανία υπάρχουν, στην Ελβετία υπάρχουν κ.λπ. και στην Αγγλία- (λείπουν όχι οι ορισμοί, εμείς δε μιλάμε για ορισμούς και δεν ήας ενδιαφέρουν), καθορίζονται οι συμβάσεις που εμφανίζονται με τη μεγαλύτερη συχνότητα στην πράξη. Υπάρχουν πρότυπα συμβάσεων προστατευτικά των δημιουργών. Δεν μιλά για ορισμούς, αλλά για καθορισμό των συμβάσεων. Επειδή μιλάμε εδώ πολι για τον ισπανικό νόμο, θα ήθελα να αναφερθούμε σε ένα θέμα. Δηλώνω προκαταβολικώς ότι δεν είμαι ειδικός στο θέμα και δεν είμαι και νομικός. Προσπάθησα, θώκω, για την οικονομία αυτής της συζήτησης να διαβάσω μερικά πράγματα. Και έριξα μια ματιά και στον ισπανικό νόμο και στο γαλλικό.

Το άρθρο 60 π.χ. του ισπανικού νόμου ορίζει 7 διαφορετικά ζητήματα που πρέπει να ρυθμίζονται ρητά και σε κάθε περίπτωση στην εκδοτική σύμβαση, αυτά είναι τα αποκλειστικά ή όχι δικαιώματα, αυτό πρέπει να αναφέρεται αν ο εκδότης δηλαδή έχει το αποκλειστικό δικαίωμα. Επίσης η γεωγραφική περιοχή που ισχύει, η Ελλάδα είναι μικρή χώρα, αλλά δεν έχει σημασία. Επίσης ο ρυθμός των αντιτύπων, η αμοιβή του δημιουργού, και το τρόπος που γίνεται αυτή, ο χρόνος της πρώτης έκδοσης κ.λπ. Και στη συνέχεια υπάρχουν άλλα άρθρα, το 62, το 64 κ.λπ., που καθορίζουν τις υποχρεώσεις του εκδότη. Αυτό, λοιπόν, είναι ένα σαφές πλαίσιο. Γι' αυτά μιλάμε, δεν μιλάμε για τον ορισμό της εκδοτικής σύμβασης. Μιλάμε για το πρότυπο της σύμβασης. Και η κοινωνία μας, η όποια κοινωνία και η νεοφιλελεύθερη προς τα εκεί τείνει. Και βλέπετε ότι σπέναντο στα μεγάλα μονοπώλια, π.χ. για να προστατευθεί ο καταναλωτής υπάρχει το πρότυπο της συμβάσεων. Και παντού στον κόσμο που υπάρχουν νόμοι καταναλωτών, σου λένε ότι η σύμβαση της ΔΕΗ, η σύμβαση που υπογράφει το μονοπώλιο της ενέργειας ή η ΖΗΜΕΝΣ ακόμη πρέπει να έχει μερικά στοιχεία που αφορούν την προστασία του πελάτη, γιατί ο σημερινός πελάτης είναι ανισχυρός και κατά τον αντίστοιχο τρόπο νομίζω ότι επρέπει να υπάρχουν η περιγραφή και ρύθμιση των διαφόρων τύπων συμβάσεων, που να περιλαμβάνει μερικά ελαχιστά πράγματα που προστατεύουν τον καλλιτέχνη.

Αυτό, λοιπόν, είναι ο πρώτος κύκλος των παραπτήσεων που κάνουμε. Λείπουν οι συμβάσεις οι οποίες πιο συχνά συναντώνται στην πράξη ενώ σε όλες τις άλλες αντίστοιχες νομοθετικές ρυθμίσεις των άλλων χωρών υπάρχει με σαφήνεια ο τύπος αυτών των συμβάσεων που κατοχυρώνει τον καλλιτέχνη.

Το δεύτερο θέμα που θέλω να πω, ο δεύτερος κύκλος παραπτήσεων, είναι ότι εδώ στο δικό μας νομοσχέδιο καθιερώνονται σειρά ερμηνευτικών διατάξεων μέσα στον ίδιο το νόμο που κατά σύμπτωση σκανδαλώδως είναι υπέρ των εκμεταλλευτών του καλλιτεχνικού έργου και εις βάρος των δημιουργών. Και για να είμαι πιο συγκεκριμένος θα ήθελα να σας πω το εξής. Το άρθρο 12 ωστά λέει ότι ο ημέριο δικαιώματα δεν μεταβιβάζεται. Και αυτό είναι αναμφισβήτητη πρόσδοση, δεν υπάρχει αμφισβήτηση περί αυτού. Όμως, έρχεται στη συνέχεια το άρθρο 16, που πραγματικά για μένα είναι κάτιο το ακατανότι. Λέει: Η συναίνεση του δημιουργού για πράξεις ή παραλειψεις που απλώς θα αποτελούσαν προσβολή του ημέριο δικαιώματος, αποτελεί τρόπο δικηγορίας του δικαιώματος και δεσμεύει το δημιουργό. Προσέξτε, κύριοι νομικοί. Αν είναι δυνατόν να είναι νομικό αυτό το κείμενο, αν στηρίξεται σε καυτό νομική αρχή.

ANNA ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ (Υπ. Πολιτισμού): Τελικά είναι υπέρ του δημιουργού. Θα σας το εξηγήσω.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΓΙΑΝΝΑΡΟΣ: Να μου το εξηγήσετε. Αλλά σε πάση περιπτώσει εγώ αυτό το βρίσκω και εφόσον αυτό έχει συναντήσει τις ενστάσεις και τις επιφυλάξεις εδώ πολλών και όχι μόνο τη δική μου, πρέπει να τα λάβετε υπόψη σας. Διότι αυτό σημαίνει περίπου ότι αν εγώ συναμολογήσω ότι συναντώ στην εκτέλεσή μου, δικαιούται ο καθένας που θα με βρει στο δρόμο να με εκτελέσει, διότι έτοι δεν προσβάλλεται δικαιώματα.

Πέρα από αυτό. Μεταβίβαση περιουσιακών δικαιωμάτων εγγράφως. Πρέπει να είναι γραπτές συμβάσεις. Πολύ σωστά. Είναι το άρθρο 14. Από κεί και πέρα, κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει το άρθρο 8 που καθιερώνει εντελώς τα αντίθετα, στο εδάφιο 2. "Άν δεν υπάρχει αντίθετη συμφωνία, στον εργοδότη μεταβιβάζονται αυτοδικίων εκείνες οι εξουσίες από το περιουσιακό δικαίωμα, που είναι αναγκαίες για την εκπλήρωση ... όπως αυτός προσδιορίζεται..." κ.λπ.. Και θα το δείτε. Τεκμαίρεται. Αυτοδικίων μεταβιβάζεται εκείνο και εκείνο και έτσι οι αποδυναμώνεται ότι ορίζεται ότι μόνο εγγράφως μπορεί να μεταβιβάσει το δικαίωμα. Αυτή λοιπόν είναι η δεύτερη παραπτήση.

Θέλετε να συζητήσουμε; Βγάλτε όλα αυτά τα "αυτοδικίων". Απαλείψατε αυτό το "τεκμαίρεται" το οποίο είναι κατά σύμπτωση τεκμήριο υπέρ ενός των συμβαλλομένων και όχι του δημιουργού.

ANNA ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ (Υπ. Πολιτισμού): Πού αναφέρεσθε;

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΓΙΑΝΝΑΡΟΣ: Αναφέρομα στο άρθρο 8, στο δεύτερο εδάφιο, στο άρθρο 15 παρ. 4. Θέλετε να σας το διαβάσω; "Άν δεν καθορίζεται η έκταση και τα μέσα εκμετάλλευσης για τα οποία γίνεται η μεταβίβαση η συμφωνεύεται η εκμετάλλευση ή παραπέμπεται σε άλλες αφοράν την έκταση και τα μέσα που είναι αναγκαία για την εκπλήρωση του σκοπού της σύμβασης ή της δύσεις ..." κ.λ.π. Όλο το άλλο, ότι εγγράφως, κ.λπ. αποδυναμώνεται. Και ότι θέλει ο καθένας, από εκεί και πέρα, πάρνει.

ANNA ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ (Υπ. Πολιτισμού): Να σας απαντήσει ο κ. Κωνσταντόπουλος καλύτερα.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΓΙΑΝΝΑΡΟΣ: Να μου απαντήσει ο κ. Κωνσταντόπουλος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεπτάκης): Δεν μπορεί να σας υποκαταστήσει ο κ. Κωνσταντόπουλος, κύριο Υπουργός.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΓΙΑΝΝΑΡΟΣ: Το ίδιο στο άρθρο 32, στο άρθρο 54 και στο άρθρο 57.

Θεωρούμε δηλαδή ότι εδώ καθιερώνονται κανόνες ερμηνευτικοί οι οποίοι καταλήγουν πάντα υπέρ όχι του δημιουργού, αλλά υπέρ του αντισυμβαλλομένου του.

Το ίδιο ως μπορούσαμε να παραπτήσουμε και για τα συγγενικά δικαιώματα. Εκεί μάλιστα υπάρχει, πράγματι με αντηγραφή της συνθήκης της Ρώμης, που λέει ότι υπάρχει αμφότερη μόνο στην περίπτωση που το αντικείμενο εκτίθεται στο εμπόριο. Και βέβαια η συνθήκη της Ρώμης μιλάει για εμπόριο διότι μιλάει για δίσκους. Εδώ θώκω ότι μιλάμε για εσωτερικό παραγωγές που παιζούνται και βεβαίως αντιληφθέντες υπέρ πολιωνεμάνων αυτά.

Εν πάσῃ περιπτώσει στα άρθρα θα έχουμε την ευκαρία να πούμε περισσότερα. Εγώ εδώ θα ήθελα να κλείσω την ομιλία μου με τον τελευταίο κύκλο παραπτήσεων που αφορούν τη συλλογική διαχείριση.

Η κυρία Υπουργός, είπε ότι η Αντιπολιτευτική διακατέχεται από ένα σύνδρομο αποθέωσης της εισπράξης και μίλησε για πογιδευση συαστικά ενός μεγάλου θέματος, στα μικρά.

Κατ' αρχήν νομίζω ότι η ίδια η ομιλία της κυρίας Υπουργού, αφέρετως ένα μεγάλο τμήμα, όπως θα παραπτήσετε υπήρξε αναντίστοιχη στην πρώτης παραπτήσης, διότι θεωρήστε υποχρέωσή της να μαλήσει αναλυτικά γι' αυτό -και πολύ καλά έκανε γιατί είναι κρίσιμο θέμα.

Δεύτερο, όταν από την καλλιτεχνική δημιουργία και την πνευματική δημιουργία παράγεται πλούτος, το πώς μοιράζεται αυτός ο πλούτος δεν έχει σχέση μόνο με την εισπράξη και τα ταπεινά, σ' αλλά έχουμε να ένα σοβαρό καινωνικό πρόβλημα που πρέπει να μας απασχολήσει.

Και δεύτερον, οι υλικοί όροι του δημιουργού για να μπορεί να συνεχίζει απρόσκοπτα τη δημιουργία του είναι και αυτό σημαντικό ζήτημα. Γιατί έχουμε και στην Ελλάδα και στον κόσμο ότι συνήθως ο δημιουργός βρίσκονται σε πολύ δύσκολη κατάσταση. Επομένως, δεν είναι δεύτερο αυτό το θέμα που αυξητάμε τώρα. Και νομίζω ότι πραγματικά στα νομοσχέδιο κρίσιμο θέμα είναι το κεφάλαιο θα που αφορά τη συλλογική διαχείριση.

Κύριοι συνάδελφοι, η διαφωνία μας είναι ριζική. Δεν έρω πρόσδοσης στην ουζήτηση των άρθρων. Και θα παρακαλούσα την κυρία Υπουργό να το σκεφθεί

αλλη μία φορά, διότι εδώ υπάρχει μια απόκλιση, όπως είπε και ο κ. Μπένος πριν από λίγο και το απέδιξε, απόδημη την ευρωπαϊκή νομοθεσία. Ενώ στην Ευρώπη π.χ. ωτά ορίζονται 3 πράγματα: ότι αυτοί οι οργανισμοί της συλλογικής διαχείρισης των δικαιωμάτων είναι αστικές εταιρείες στις οποίες οπωαδήποτε μετέχουν οι δημιουργοί, στην Ελλάδα αυτό το θέμα παρακάμπτεται τελείως. Ο νόμος δεν το ορίζει.

Θεωρεί ότι υπάρχουν οι οργανισμοί αυτοί και ο δημιουργός σ' αυτούς αναφέρεται και σ' αυτούς αναβέτει τη διαχείριση των δικαιωμάτων του. Εκείνοι δεν είναι μέσα, ή δεν είναι υποχρεωτικό να είναι μέσα.

Δεύτερον, ενώ σε όλο τον κόσμο αυτοί οι οργανισμοί αυτορέα περιγράφονται και στην Ισπανία περιγράφεται με ασφυκτικούς κανόνες η λειτουργία, ο τρόπος που παρένονται οι αποφάσεις, ο τρόπος που μοιράζονται τα κέρδη κλπ., εδώ αυτό το θέμα παρακάμπτεται. Μια άδεια που υποθέτω ότι είναι πιο ελαστική η χορήγηση αυτής της άδειας από ότι είναι για τη χορήγηση αδειας λειτουργίας του ποι ανώδυνου πολιτιστικού, ή όλους αιματείου στην Αθήνα. Πάει ο κανένας και πάρει την άδεια. Κανένας άλλος όρος λειτουργίας. Και το τρίτο πρόβλημα είναι οι όροι, που αφορούν την ανάθεση της προστασίας των δικαιωμάτων των δημιουργών σ' αυτούς τους οργανισμούς και η έκταση που έχουν αυτοί οι οργανισμοί στη διαχείριση αυτών των δικαιωμάτων.

Αυτά, είναι τα τρία μεγάλα ζητήματα, τα οποία είναι φανερό ότι βέτονες σε διαμενή θέση το δημιουργό, καταθλιπτική σχέση στο δημιουργό, είναι λεόντειος συμφωνία, δεν πρόκειται περί προστασίας του δημιουργού, πρόκειται περί συμπίεσής του και το ερώτημα που τίθεται εδώ και πραγματικά εμένα με απασχολεί και που είναι πέρα από τα ιδεολογικά, είναι το εξής: Που σπριζεται αυτή η αρχή, ότι στην Ελλάδα υπάρχει καλλιτεχνική δημιουργία και πνευματική δημιουργία μεγάλη και υπάρχουν κάποια εμπόδια στην κυκλοφορία της και επομένως έπρεπε να επιέμβουμε για να τη διευκολύνουμε; Όπι ο δημιουργός στην Ελλάδα έχει θέση μονοπωλιακή σε μια κοινωνική δομή και έπρεπε να του περιορίσουμε τα δικαιώματα, για να διευκολύνουμε την κυκλοφορία του έργου του; Έγώ αυτό δεν το διαπιστώνω. Αντιστροφά, λέω, ότι στης δύσκολες συνθήκες που περνάμε, και προποντός μέσα στις συνθήκες της γενικής κρίσης, που αυτά ακουμπάει και την καλλιτεχνική δημιουργία και ακουμπάει όλες τις εκφράσεις της κοινωνικής ζωής, θα διανύσουμε για μια περίοδο που θα είναι μακρά, μεταβατική φάση και στην παραγωγή την καλλιτεχνική και η ένταξή μας στην Κοινή Αγορά θα έχει ποικίλες επιπτώσεις και την άμινα η δυσκόλη μας στο πολιτιστικό επίπεδο θα είναι μια δύσκολη υπόθεση μέσα στις νέες συνθήκες που δημιουργούνται. Έπρεπε συνεπώς να γίνεται το αντίστροφο.

Η έμφαση έπρεπε να πέφτει στην ενίσχυση του δημιουργού, στην ενίσχυση της δημιουργικής πρωτοβουλίας, στην ενίσχυση της καλλιτεχνικής πρωτοβουλίας και της δημιουργίας και όχι το αντίστροφο.

Έγώ διαπιστώνω ότι το νομοσχέδιο εμφαρστεί από την άλλη αντίληψη λες και θεωρεί ότι εδώ υπάρχει μια συσσώρευση πλούσιας δημιουργίας στα χέρια των παραγωγών, που δεν κυκλοφορεί, γι' αυτό πρέπει να περιοριστεί αυτό το δικαίωμα και να διευκολυνθεί η κυκλοφορία του με όλους τρόπους. Είναι όχι μόνο λάθος ιδεολογικό, λάθος επιλογή, είναι και λάθος εκτίμηση. Γιατί εμείς, θα επιλεγούμε σ' αυτά κυρία Υπουργές και θα ήθελα, πραγματικά, να οιστήσουμε να κρατήσουμε αυτό το επίπεδο, να αξιοποιήσουμε οικοστικά, μας μένουν τρεις μέρες, δεν μπορέσουμε να συμφωνήσουμε στην προηγούμενη φάση στην Επιτροπή, υπάρχει το περιθώριο μερικά θέματα να τε δούμε τώρα και να τα βελτιώσουμε. Και να συμφωνήσουμε ότι εδώ είναι ένα ανοικτό πεδίο, στο οποίο πρέπει συνέχεια να είμαστε προσεκτικοί και ευαλωθήτοι και αν θέλετε να κάνετε το τολμηρό θήμα, να πάρουμε τις αντίστοιχες ρυθμίσεις από τον ισπανικό νόμα. Εγώ θα σας το πρότεινα. Έχει την υπογραφή ενός μεγάλου δημιουργού του Σεμπρουόν που δεν ανήκει στο σοσιαλιστικό κόμμα και πήγε εκεί για να εξιοποιηθεί στο Υπουργείο Πολιτισμού και αποδεδειγμένα έχει κάνει ένα μεγάλο έργο.

Ο Σεμπρουόν είχε μεγάλες περιπτέταις έχει ζήσει σε στρατόπεδα συγκέντρωσης στη Γερμανία, είχε ώμως και το πλεονέκτημα να ζήσει σε όλες τις πολιτιστικές πρωτεύουσες. Και επειδή ήταν ένα

μεγάλο μυαλό, μπόρεσε να αφοικιώσει όχι μόνο την κουλτούρα όλων των χωρών αυτών που έζησε, αλλά ακόμα και τις ρυθμίσεις που υπήρχαν και να τις αναπτύξει.

Νομίζω, ότι είναι ό, προσδευτικότερο υπάρχει στον κόσμο. Ας πάρουμε τις αντίστοιχες ρυθμίσεις και εμείς εδώ και ας μην κάνουμε τους πολύ έξυπνους, να ενσωματώσουμε σ' αυτά το νομοσχέδιο, να το πλουτίσουμε, να το κάνουμε, όχι μόνο προσδευτικότερο, αλλά και ουσιαστικότερο.

Αυτή τη υπόδειξη ήθελα να σας κάνω.

(Χειροκροτήματα από την Αντιπολίτευση)

ΠΡΟΕΑΡΓΥΡΩΝ (Μενδλής Δρεπάκης): Ο Κοσμώνων έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΩΝΗΣ: Κυρίε Πρόεδρε, επειδή μήλησα επί της αρχής, ότι διατυπώω μόνον ορισμένες παραπρήσεις πάνω στην ομilia της κυρίας Υπουργού. Γιατί πάλι μας δημιουργήθηκε η άποψη ότι, σε σχέση με το νομοσχέδιο, η ομilia της δεν έβαλε τα καινούρια.

Κατ αρχήν, γι' αυτήν τη γενικότερη μομφή απέναντι στην Αντιπολίτευση, ότι διακατέχεται από μία αντιπολιτευτική τάση μόνο και μία τάση υπερβολής. Αυτό, βέβαια, που λέει, ότι η Αντιπολίτευση κάνει αντιπολιτευτική για την αντιπολίτευση, υποκύπτει στην πραγματικότητα την ουσία του προβλήματος, που είναι ότι κανένας από τους φορείς, που εκπροσωπούν αυτούς που βγανταν από το νομοσχέδιο, δεν συμφωνεί με το νομοσχέδιο. Δεν είναι μόνο θέμα Αντιπολίτευσης. Είναι θέμα γενικότερης αντίληψης όλων των φορέων, που έχουν εκφρασθεί μέχρι τώρα.

Δεύτερον, είπε για την τάση υπερβολής. Και μάλιστα, χρησιμοποίησε και ορισμένες δέξιες, που επιδόθηκαν από την Αντιπολίτευση: υποδούλωση, εκμετάλλευση, κ.λπ.

Εάν, αγαπητοί συνδέσμοι, ανατρέξει κανείς στην ιστορία των τελευταίων χρόνων -και θέλεια των τριών τελευταίων χρόνων- σχέση με τα αιτήματα του διεκδικητικού κινήματος γενικότερα και τις διατυπώσεις φόβων που εκφράσθηκαν από το διεκδικητικό κίνημα -και δεν μαλά μόνο στα συγκεκριμένα τομέα, την πνευματική ιδιοκτησία, κ.λπ., αλλά και σε όλους τομείς και πραγματικά, υπήρχε ένας ενδιασμός, αν υπήρχε ένας μαζιμαλαριός στα αιτήματα ή αν θέλετε και στην έκφραση των φόβων στην υλοποίηση της πρακτικής της πολιτικής αργότερα, φάνηκε ότι οι φόβοι, που εκφράσθηκαν, ήταν πολύ μικρότεροι, απαυτά που υποστηρίχθηκαν τελικά.

Επομένως, δεν είναι καθόλου υπερβολή σήμερα να λέει κανείς για υποδούλωση και εκμετάλλευση των καλλιτεχνών και των πνευματικών ανθρώπων, γιατί, τελικά, εκεί πάει να καταλήξει.

Η δεύτερη παραπρήση είναι γι' αυτό που λέχθηκε για τις βετερές διατάξεις από την κυρία Υπουργό. Και πράγματι, έτσι είναι. Εγώ, όμως, δεν θυμάμαι κανένα νομοσχέδιο, που να έχει ψηφισθεί στο τελευταίο χρονικό διάστημα, που να μην υπήρχαν και βετερές διατάξεις. Αυτό που καθορίζει, όμως, το τελικό κείμενο, που βγαίνει σαν νόμος, είναι η φιλοσοφία του και ορισμένες καινοτέμες. Θέλει κανείς διατάξεις που καθορίζουν και την πορεία του μετά.

Με αυτή την έννοια, θεωρούμε και είπαμε ότι σε εισπρακτικού οργανισμού είναι κοινωνικό σημείο. Και ήταν μια υπερβολή σήμερα να διατύπωση τη διατύπωση ότι την Αντιπολίτευση πήρε πάσιμη αυτή η μνιά τη εισπρακτική και να φάνεται, δηλαδή, ότι και οι κερδοσκοποί μηχανισμοί εισπρακτική τακτική ακολουθούν και οι άλλοι, που θα είναι των πνευματικών ανθρώπων και αυτοί ακολουθούν εισπρακτική πολιτική.

Υπάρχει, όμως, μια ουσιαστική διαφορά: Όπι, ενώ οι κερδοσκοπικοί οργανισμοί κερδίζουν από την προσπάθεια του πνευματικού ανθρώπου, του καλλιτέχνη, από τα ιδρύτα του, από την αγωνία του, αυτοί που προτείνει η Αντιπολίτευση και αν θέλετε και οι φορείς ακόμη, δεν ζητούν, παρά σε όλη τη διαδρομή, από την παραγωγή, διακίνηση, μέχρι την κατανάλωση του έργου τους, να έχουν και την ωλειτή απολαβή, που, αγαπητοί συνδέσμοι, δεν είναι παρά μόνον η αμοιβή τους και δεν είναι ο κόπος από κάποιους άλλους. Δηλαδή να εκμεταλλεύονται οι ίδιοι την εξία τους και να μην αφήνουν να εκμεταλλεύονται άλλοι την υπεράξια τους.

Και εγώ θεωρώ ότι δεν θα ήταν και πολύ τραγικό να αναγνωρίσει η κυρία Υπουργός ότι αυτοί και κυρίως αυτό το άφρο είναι ακριβώς μέσα στη φυλοσοφία της Κυβέρνησης, του ελεύθερου ανταγωνισμού, της ελεύθερης αγοράς, που έστω και αν δημιουργηθούν και

νομίκως ότι είναι υπερβολικό. Το να μην υιοθετηθεί καμία και αυτό είναι υπερβολικό προς την αντίθετη κατεύθυνση, που είναι εις βάρος της εκάστοτε κυβέρνησης.

Έγω πιστεύω, λοιπόν, ότι μπορούμε να βρούμε και κοινά σημεία, που ήδη εμπειρέχονται και δύο-τρία άλλα, που ενδεχόμενα να μην εμπειρέχονται και που είναι μέσος και στο δικό σας το μωλό και στο δικό μας. Είπα ένα ή δύο, στηγάρια έχετε κι εσείς άλλα ένα ή δύο και μπορούμε να τα συμπεριλάβουμε, ώστε να αποτελέσει τουλάχιστον το εφαπτήριο πάνω στο οποίο θα πρωθηθούν και θα βελτιωθούν τα θέματα του πολίτημού αύριο από μια άλλη κυβερνηση, από μια άλλη Υπουργό, γιατί δεν έχουν σημασία τα πρόσωπα αύτες οι κυβερνήσεις, αρκει να υπάρχει η διάθεση και η συμφωνία. Και είναι πολὺ ανώδυνο, αν και είναι πάρα πολὺ σημαντικό -και το βλέπουμε τώρα- διότι όταν λέμε πολίτημο δεν έρχεται να εννοούμε σάυτάν του Τόπο. Έχει τόσες πλευρές, τόσες εκβάσεις, από την ιστορική, από την πνευματική μέχρι το πειθαρχικό.

Και ίστον λέμε ακόμα προστασία του περιβάλλοντος, μιλάμε μόνο για την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος και έχουμε ξεχάσει τελείως το μνημειακό ή πολιτιστικό περιβάλλον. Αυτό το έχουμε πετάξει στον κάλοθο των αρχήστων και βέβαια το πληρώνουμε. Γιατί αν αυτά τα είχαμε θεωρούσεται χρόνια έστω και με απλείστερά έστω και με παραλείψεις θα τα είχαμε αξιοποιήσει και δεν θα κλαίγαμε 40 χρόνια για τη γνωστή υπόθεση και ουχί μόνο.

Εγώ θέλω να απειμόνω μία έκκληση και προς εσάς και προς την πλευρά της Υπουργού. Ιώας είναι περιττή, γιατί ποτεύω στις δύσθετης καλή και εσείς έχετε και η κυρία Υπουργός τη διαδήλωση. Στο διάστημα που απομένει να δώμε πράγματι πώς αυτό το νομοσχέδιο, το κατερχήν για μας καλό μπορεί να γίνει ακόμη καλύτερο.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝ (Μαρίλης Αρετάκη): Ευτροχίνηστε στις δι-

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανδής Δρεπάκης) Σιεσερχόμαστε στις δευτερολογίες.
Ο κ. Γιαννέλης έχει το λόγο.
ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΕΛΛΗΣ - ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να εκφράσω και εγώ λίγες σκέψεις και απόψεις γύρω από το σημειώνενο νομοσχέδιο, ένα νομοσχέδιο που αφορά πράγματα σε ένα εθνικό θέμα, γιατί ο πολιτισμός όπως και ο κ. Κακλαμάνης ανέφερε είναι ένα εθνικό θέμα.

Θα ήθελα να αναφέρω εν αλίγιοις σε δύο η Αντιπολίτευση εξεθεσεις. Με πικρά θεέλεγα ότι η φωνή όλης της πλευράς της Αντιπολίτευσης και της Αδικιανιστικής και των άλλων κομμάτων, η φωνή της δρυνήσης ήταν εντονότερη από τη φωνή των θέσεων και τοποθέτησεν πάνω σαύτο το καυτό πρόβλημα, πάνω στο θέμα της πνευματικής ιδιοκτησίας και της κατοχύρωσης των δικαιωμάτων των πνευματικών δικαιωμάτων.

Και το λέω αυτό με πειρά, διότι να μεν εξετέθησαν ορισμένες θέσεις αλλά στο μεγαλύτερο μέρος υπήρχε άρνηση που ήταν έδειχνε διάθεση αντιπολιτευτική. Και αυτό δεν βοήθησε στο να καταλήξουμε στην κύρια προστίχη που ήταν κακή στη σημερινή

Θα ήθελα να θυμίωσα τούτο: Πραγματικά για 70 ολόκληρα χρόνια -και συμφωνώ με τον κ. Γιάνναρο σ' αυτή- η Πολιτεία αδράντης και δεν θέλται η δεν μπρεσε να κατοχυρώσει τα δικαιώματα των πνευματικών δημιουργών. Και έχουμε όλοι τα ειδύνες μας σ' αυτό το θέμα ανεξάρτητα από την κοινωνική μας τοποθεση.

Ευθύνεται η Πολιτεία αλληλήσθη, γιατί από το 1920 και μετά σταν έγιναν τότε οι πρώτες προσπάθειες, για 70 αλόκηρα χρόνια έγιναν παγκόσμια πόλεμα, έγιναν εμφύλιοι πόλεμοι στον Τόπο μας, είχαμε δικτατορία, είχαμε αποκατάσπον δημοκρατίας και παρόλα αυτά δεν μπόρεσε η Πολιτεία να κατοχυρώσει τα δικαιώματα των πνευματικών δημιουργών.

Και πέρασαν και τα 8 χρόνια που κυβερνούσε το ΠΑΣΟΚ. Και πρώτος έγιν από τη θέση του εισηγητού της Πλειοψηφίας χθες, επήνειος της προσπάθειας της Κα Μερκούρη στη θέση αυτή. Και πράγματι έκανε ένα βασικό έργο και στα 8 χρόνια που ήταν στο Υπουργείο Πολιτισμού. Αλλά την επήνειος και στην προσπάθειά της να φτιάξει ένα νόμο για την κατοχύρωση των πνευματικών δικαιωμάτων. Και δεν τα κατάφερε. Δεν είναι ψύχος το ότι δεν τα κατάφερε γιατί όλοι σ αυτήν την Αιθουσα διαπιστώσαμε μελετώντας αυτό το νομοσχέδιο και στη Διαρκή Επιτροπή των Μορφωτικών Υποθέσεων, τι δυσκολίες έχει.

Έχουμε να βρούμε τη χρυσή τομή σε αντιπθέμενα συμφέροντα. Και όπου υπάρχουν οικονομικά συμφέροντα υπάρχουν και αντίστοιχες δυσκολίες. Και δεν κατέφερε η κα Μερκούρη -όλη η Αίθουσα πρέπει να αποτίσουμε ένα φέρο τημής στο έργο της- να φέρει ένα νόμο, ο οποίος θα κατοχυρώσει τα πνευματικά δικαιώματα.

Και δεν ειδήστηκα αυτή, δύο υπόρχων ενδεχομένως εγγενείς δυσχέρειες και προβλήματα. Και έρχεται η Νέα Δημοκρατία μέσα σε ενάμισι χρόνο που γνώμενοι Κυβερνήτης να κάνει ό,τι δεν έγινε στα 70 χρόνια που είχαν περάσει. Και αντί να ακούσουμε τον έπανω ακούμε τον φόρο. Αντί να επανέσουμε διάλι την προστάθεια της κυρίας Υπουργού, η οποία με την ακαδημαϊκή της πείρα κατέφερε -δεν ξέρω αν άλλος Υπουργός θα μπορούσε- να φέρει ένα νέο νομοσχέδιο για να ψηφίστε στην Αιθουσα αυτή. Αν δεν είχε την ακαδημαϊκή αυτή πείρα δεν θα κατέφερναμε ίσως μέχρι σήμερα να φέρουμε αυτό το νομοσχέδιο.

Μπορεί να έχει απέλευς, μπορεί να έχει κενά. Είπα όμως ότι οι ομώνυμοι που πρέπει να τηρούνται είναι ηθελημένα γιατί δεν πρέπει ο νόμος να τα ρυθμίζει όλα. Αυτό που κάνει ο νόμος είναι να βάλει τις ασφαλιστικές δικλείδες ώστε να προστατεύεται η αδύνατη πλευρά και αυτό κάνουμε με αυτό το νομοσχέδιο. Πιστεύουμε ότι προστατεύουμε τον πνευματικό δικαιουγό. Και όπου κάνουμε λάθος είμαστε έτοιμοι να δεχθώμε τις παρατηρήσεις σας, όπως κάνουμε και στη Διαρκή Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων όπου δεχθήκαμε πολλές τροποποιήσεις. Πιστεύω ότι η κυρια Υπουργός θα δεχθεί και άλλες παρατηρήσεις εάν πεισθούμε όλοι μας ότι πράγματι είναι στο σωστό δρόμο.

Νομίζω λοιπόν ότι από ένα τέτοιο εθνικό θέμα θα πρέπει να εκλείψει σπουδή πούτε αντιπολιτευτική διάθεση, πράγμα που το διαπίστωνα τώρα στο τέλος αυτής της συζήτησης.

Τώρα, θέλω να πω ότι η αρχή της ελευθερίας των συμβάσεων, για την οποία οι προηγούμενοι ομιλητές είπαν ότι πνίγεται στην πνευματικό δημιουργός επειδή εφαρμόζεται αυτή η αρχή, δεν είναι αρχή του νεοεπιλευθερισμού. Και όποιος είναι νομικός μέσος σ' αυτην την Αίθουσα θα πρέπει να ξερεί ότι από καταβολής του αστικού μας κώδικα από το 1946 και μετά σαν υπάρχει μία αρχή που διαπινέει το αστικό μας δίκαιο, αυτή είναι η αρχή της ελευθερίας των συμβάσεων. Πώς θα αναφέσουμε και θα ακυρώσουμε αυτην την αρχή σήμερα μέσα σ' αυτό το νομοσχέδιο; Συνεπών ταυτό δεν έχει κανένα σχέση με την ιδεολογία μας ή με οποιαδήποτε άλλη ιδεολογία

Τέλος θέλω να κλείσω με μία, δύο παραπτήσεις. Είπατε ότι ο νόμος αφήνει παράθυρα στο δικαστή. Δεν υπάρχει νόμος που να μην αφήνει παράθυρα στο δικαστή ώστε να κρίνει εκείνος αυτό που πρέπει να κρεβει και που δεν μπορεί να το προβλέψει πάντα ο νομοθέτης. Ο νομοθέτης χαράσσει τις γενικές αρχές. Και αυτό καμένως στο νομοσχέδιο και γι' αυτό δεν είναι δυνατόν να τα ρυθμίσουμε όλα με αυτό το νόμο.

Ο Κ. ΓΙΑΝΝΑΡΟΣ δεν είναι αυτήν τη στιγμή εδώ. Θα ήθελα όμως να του δώσω μια απάντηση σε μια παραπήρησή του πάνω στο άρθρο 8. Θα ήθελα να πώ ότι η παραπήρησή του αφείλεται ή σε πλημμελή εννέμερωση του -όχι σε πρόθεσή του- ή σε έλλειψη νομικών γνώσεων. Γιατί, αυτό ακριβώς που είναι ότι καταπινέει τον πνευματικό δημιουργό δεν συμβαίνει, αλλά συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο. Είναι αυτό που προστατεύει τον πνευματικό δημιουργό.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΓΙΑΝΝΑΡΟΣ: Σας παρακαλούθουσα, κύριε συνάδελφε, κατέβατε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΕΛΛΗΣ - ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ: Χαίρομε τοιαύτερα

κύρις Γιάνναρε και θα επαναλάβω για λόγους αβροφροσύνης αυτό που είπα. Είπατε ότι το άρθρο 8 όπι καταπιγίγει τον πνευματικό δημιουργό. Και εγώ είπα ότι η παραπήση σας δεν έγινε εκ προθέσεως, αλλά ενδεχομένως οφείλεται σε πλημμελή εντημέρωση της ΑΔΕΙΑΣ πάντα μεταξύ της και της Εθνικής

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΓΙΑΝΝΑΡΟΣ: Ελλειψη παντελούς νομικής γνώσεως.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΕΛΛΗΣ - ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ: Χαροφαί ιδιαιτέρως γιατί αυτό δείχνει ότι δεν υπάρχει πρόβεση. Αυτό που είπατε, αν δεν υπάρχει αντίθετη σημαντική στον εργοδότη μεταβιβάζονται αυτοδικώς εκείνες οι έξουσίες από το περιουσιακό δικαίωμα που είναι αναγκαῖες για την εκπλήρωση του σκοπού της σύμβασης. Είναι αυτό που κατοχυρώνει ακεράβιος τον πνευματικό δημιουργό.

ερούντα.
· οι αντί-
-όλη η
πρς - να
υματικά

γγενείς
α μέσα
ν εγίνε
με τον
πλαίσιο
· πειρά¹
· φέρει
ηή. Αν
ιε ιώσας

· η χθες
· οι αυτά
α. Αυτό²
· η ώστε
αυτό το
ικό δη-
μαρι
πτρο...
τοποι-
ταραπ-
σωστό

έπει να
που το

βάσεων,
γεται ο
χτι, δεν
δι μέσα
λής του
ια αρχή³
ιυθέριας
ε αυτήν
αυτό δεν
τε άλλη

τε δι ο
που να
δι αυτό⁴
ει πάντα⁵
και αυτό⁶
ν να τα

λα δι
ενω στο
ται ή σε
ελλειψη
νιγε τον
ιδιώτη
το μικρό.
ε οινά-

ιδιαίτερα
νης αυτό⁷
ευματικό⁸
εγίνε εκ
ημέρωση⁹
· ο θέμα.
· γώνεων.
· ιατέρως
· πατε · αν
· βάζονται
· ιώμα που
· λύμασης¹⁰
· μικρούργ.

Θα σας πω ένα απόδο παράδειγμα για να το αντιληφθούμε όλοι.
Ένας δημοσιογράφος που συνδέεται με μία σχέση εργασίας μεν εκδότη, με μία εφημερίδα, γράφει ένα άρθρο σε μία εφημερίδα.

Μέχρι τώρα που δεν υπάρχει αυτός ο νόμος, αυτό ακριβώς το άρθρο που θέλετε να απαλειφθεί, ο εκδότης έχει τη δυνατότητα να κάνει μία συλλογή των άρθρων, του συγκεκριμένου -που λέμε- δημοσιογράφου, που συνδέεται μαζί του με σχέση εργασίας, να πάρει τα άρθρα του αυτά να τα κάνει ένα βιβλίο και να τα εκδόσει ο ίδιος παραγκωνίζοντας τον πνευματικό δημιουργό.

Με την παρ.2 που μπαίνει στο άρθρο 8 πλέον δεν του μεταβάζονται αυτές οι εξουδες και αυτές οι δυνατότητες, διότι αυτές περιέχονται μόνο ο πνευματικός δημιουργός. Δηλαδή θα μπορεί, πέραν του άρθρου αυτού που δημοσιεύεται σε μία εφημερίδα, μόνο ο πνευματικός δημιουργός για φτιάξει ένα βιβλίο με άρθρα και τα άρθρα του αυτά να τα δημοσιεύει. Θα είναι δυνατόν το άρθρο αυτό μόνο με την άσεια του πνευματικού δημιουργού να μεταφραστεί σε κάποια άλλη γλώσσα ή να ακουστεί από την πλειόρεση. Ετσι λοιπόν προστατεύεται με αυτό το άρθρο ακριβώς ο πνευματικός δημιουργός.

Πιστεύω λοιπόν ότι η πρόθεση της κυρίας Υπουργού και όλων δων δριοκάμαστε μέσα σε αυτήν την Αίθουσα, είναι να προστατεύσουμε τον πνευματικό δημιουργό, κάπι που δεν το κάναμε όλοι μας, που, δημος είπα πριν, έμαστε υπεύθυνοι απέναντι σε αυτόν τον Τόπο. Και αν κάπι δεν πάει σωστά πολιτιστικά, ευθυνόμαστε εμεις για τα τόσα χρόνια που αφήσαμε να αδρανήσει η Πολιτεία και να μην προστατεύει πραγματικά τους πνευματικούς δημιουργούς. Συθινόμαστε όλοι. Όμως έρχεται η ώρα που θέτουμε ένα χοντρό λεθάρι σ' αυτό το θέμα που λέγεται προστασία της πνευματικής δημιουργίας και τίθεται ακριβώς με αυτό το νομοσχέδιο.

Η δική μας πλευρά, πιστεύω ότι θέλει πραγματικά να προστατεύεται τον πνευματικό δημιουργό. Υπάρχουν αντιπόθεμα συμφέροντα και εδώ καλούμαστε όλοι να βρούμε τη χρυσή τομή. Όλοι έφρουμε -και είπατε εσείς νομίζω κύριε Γάνναρε, προηγουμένων- ότι υπάρχει αυτή η ΑΕΠΙ και έχουν γίνει σκάνδαλα. Κάποιος όλος συνάδελφός σας είπε ότι έχουν γίνει σκάνδαλα και ενδεχομένων ανερίζεται να παρεμβει ο Εισαγγελέας.

Συμφωνώ απόλυτα. Αν έχει αυτεί ήτοι, να παρεμβει ο Εισαγγελέας. Άλλα αυτό δεν είναι λόγος να μην επιτρέψουμε να υπάρχουν μη κερδοσκοπικοί οργανισμοί. Αυτό δεν είναι κανένας λόγος, διότι με αυτή τη λογική για ένα δημόσιο οργανισμό, είτε είναι ο ΟΤΕ, είτε η ΠΑΣΕΦΕΣ που ακαύγονται δάφορα πρόγραμα, δε σημαίνει, επειδή γίνονται σκάνδαλα εκεί μέσα, επειδή γίνονται λαθοθηρίες, ότι αναρέται η έννοια του Οργανισμού.

Εμείς λοιπόν πιστεύουμε ότι πρέπει να γίνουν οι οργανισμοί αυτοί. Και αν υπάρχουν σκάνδαλα, νομίζω ότι είμαστε οι πρώτοι οι οποίοι θα τα παραπέμψουμε στον Εισαγγελέα και θα πάρουν το δρόμο της δικαιούσης.

Νομίζω λοιπόν ότι μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα υπάρχει διάχυτη η διάθεση να προστατεύεται η πνευματική δημιουργία, να προστατεύεται ο μόχθος του πνευματικού δημιουργού. Και πραγματικά με εκπλήσσει το επίπεδο της συζήτησης σ' αυτήν την Αίθουσα. Ήταν εκπληκτικό -θα έλεγα. Όλοι οι συνάδελφοι, όλων των παρατάξεων, και οι εισηγηταί, άλλα και οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι, ίδιως περι το τέλος της συζήτησης αυτής, υπερέβησαν εκαύτοις -θα έλεγα- και έγινε η συζήτηση σε ένα πνεύμα πέραν σημερινών αντιπολιτευτικών διαθέσεων, που είναι επιτρεπτοί σε κάποιο επίπεδο -θα μπορούσα να πω. Έγινε σε ένα επίπεδο κορυφαία.

Νομίζω ότι με καλή διάθεση στης ατέλειως που ενδεχομένως μπορεί να έχει αυτό το νομοσχέδιο, θα μπορέσουμε να βρούμε τη χρυσή τομή. Και αυτό το δείξαμε, γιατί όπου υπήρχαν αντιπόθεμα συμφέροντα, επι παραδείγματι συμφέροντα εκδοτών αντίθετα με τα συμφέροντα των συγγραφέων, βρήκαμε ορισμένες λύσεις. Και όπου τα βρήκαν οι δύο αντιπόθεμες πλευρές, δεν είχαμε καμία διάθεση εμείς να μην ακούσουμε πις πλευρές αυτές.

Όπου λοιπόν τα βρουν όλες οι πλευρές, εκεί δεν υπάρχει καμία δυσκολία από καμία πλευρά της Αίθουσας αυτής. Όπου υπάρχει δυσκολία, θέλουμε να βρούμε τη χρυσή τομή.

Βοηθείστε λοιπόν και εσείς και είμαι βέβαιος για τις προθέσεις όλων να βρεθεί αυτή η χρυσή τομή και να βγάλουμε ένα νομοσχέδιο που πραγματικά θα είναι αντάξιο αυτής της Αίθουσας. Σας

ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεπάκης): Ο κ. Σεβαστάκης έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΣΙΒΑΣΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, και το πάθος της πρωτολογίας των εισηγητών της Αντιπολίτευσης, το χθεσινό, αλλά και ο χαμπλού τόνοι, οι σημερινοί και το μειλίχιο της αποσφαίρας, πράγματα προσαρμόσονται και ενδείκνυνται όταν συζητούμε αυτό το μέίον θέμα, το 'συνταγματικό'. Βέμα για τα πνευματικά δικαιώματα, και τα συγγενικά δικαιώματα. Ναι, κύριε Πρόεδρε, και πάθος και διάλογος, διότι έτσι από τη συγκρούση τίθονται τα μέταλλα και μπορεί να έχουμε καλή καρποφορία από αυτό το διάλογο σε αυτήν την Αίθουσα του διαλόγου.

Επίση με την κυρία Υπουργός ότι αυτό το νομοσχέδιο έχει ιστορική σημασία. Το θέμα δεν είναι η ιστορική σημασία του νομοσχέδιου, το θέμα είναι αν πράγματι το νομοσχέδιο ανταποκρίνεται στα επειγόντα αιτήματα, στα οξύτατα προβλήματα των καρών και της εποχής των τρομακτικών αλλαγών, των τεκτονικών ανατροπών που ζούμε. Αυτό είναι κυρίως το θέμα. Και εδώ θα πρέπει να μου επιτρέψει την κυρία Υπουργός να κάνω σριμένες παραπήρημα:

'Αραγε, κυρία Υπουργέ, δεν έχουμε εδώ προς συζήτηση άριστο νομοσχέδιο που και ο εισηγητής της Πλειοψηφίας και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Πλειοψηφίας το δέχεται με έκπτωση; Δεν είναι το τέλειο, έχει κενά. Δεν είναι αυτό το οποίο θα μπορούσε να είναι, αλλά 'απτο αλτελεά' -από την το πλεοσφικού συμπέρασμα -καλή και τη Παναγιώτανα'.

'Όχι, κύριε Πρόεδρε, όχι κυρία Υπουργέ. Είχατε πραγματικά, κυρία Υπουργέ, όλα τα σταχεία, είχατε όλα τα δεδομένα να αντιτάξετε ένα νομοσχέδιο που να μην απομακρύνεται από τα κατασταλόγια, από τα αποκρυσταλώματα, από τα συμπεράσματα στα οποία έχουμε καταλήξει και νομοθετικά πράγματα προγραμμένες πολιτιστικά κοινωνίες, όπως είναι και η Ισπανία και η Γαλλία και η Γερμανία. Ακόμη και στο χώρο του αγγλοσαξενικού δικαίου μπορούσατε να αναζητήσετε καρπούς ώριμους.'

Εσείς τι κάνετε: Αγνοείτε τις απαιτήσεις των καρών, αγνοείτε την σαφεία που δημιουργείται στην ανδροφορία και στην κυκλοφορία των καρών του πολιτιστικού πλεύσου, αγνοείτε προηγμένες νομοθεσίες και εισάγετε ένα νομοθέτημα στελές και με κενά που η περιέργεια ιών του ερευνητή θα έπρεπε να κατευναθεί σε κάποια χώρα της Αφρικής για να βρει αν υπάρχει αντίστοιχο. Είναι πρωτότυπο και πρωτοφανές αυτό το νομοσχέδιο, έτσι ώστε πρέπει να σκεφτούμε ότι κάποιες δινάμεις, αν θέλετε, ιδεολογικές, ιδεοληπτικές, οικονομικές, κοινωνικές, ήταν εκείνες που επέδρασαν ώστε να εμφανιστεί αυτό το νομοσχέδιο έτσι ως είναι και να πλήρεται όχι από αντιπολιτευτική διάθεση αλλά από την αγωνία την οποία δύο έχουμε αυτήν την ώρα να συγκροτήσουμε, να ψηφίσουμε, να δεχθούμε ένα άριστο, ένα τέλειο νομοσχέδιο για τα πνευματικά δικαιώματα και τα συγγενικά δικαιώματα.

Και μάλιστα, κυρία Υπουργέ, μας αδικήσατε -θα πω τη λέξη- καταφάρως. Είπατε ότι δεν υπήρξε από την Πλευρά της Αντιπολίτευσης δημοκρατική στάση, δεν κατετέθησαν προτάσεις και ούτε λίγο ούτε πολύ μας αποδώσατε μικροψυχία, μικροκομική και κατάσταση στράτηγης.

Έδω πρέπει να υπομνήσω στο Σώμα ότι επι πέντε ημέρες, επι πολλές ώρες, εργάσθηκε το Σώμα στη Διαρκή Επιτροπή και ότι εκεί ακούστημε συγκεκριμένες προτάσεις από όλους τους εκπρόσωπους όλων των συλλογικών συσσωματώσεων που έχουν σχέση με το χώρο της τεχνής, της καλλιτεχνικής και των γραμμάτων. Αυτός ο όγκος, λοιπόν, της υλής, κυρία Υπουργέ, που κατατέθηκε συγκεκριμένα στη Διαρκή Επιτροπή επι πέντε μέρες και από μας και από τις εκπρόσωπους των καλλιτεχνικών οργανώσεων, έτσι ότι παραμεριστεί, έτσι ότι ενταφιαστεί με τη ρήση σας ότι εμείς αρνητικά σταθήκαμε στην αντιστοθήκη με το νομοσχέδιο;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική δρά στη Β' Αντιπρόσεδρος της Βουλής κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΞΑΡΧΑΣ)

Εγώ δεν θα περιένω από εσάς, κυρία Υπουργέ, να μας τοποθετήσετε σε αυτήν τη θέση. Και είχα την αξίωση να αναγνωρίσετε ρητά και κατηγορηματικά ότι πράγματα στην επεξεργασία αυτού του νομοσχέδιου η συμβολή των Κομιστών της Αντιπολίτευσης και των κοινωνικών οργανώσεων ήταν αποφασι-

στική. Και πώς το αποδεικνύουμε, πέραν των όλων; Μα, μας φέρετε σειρά τροπολογιών και αναδιατυπώσεων. Γιατί μας τις φέρετε; Γιατί δεχθήκατε έτσι με αυτόν τον τρόπο ότι δεν ήταν άριστο το έργο της Νομοπαρασκευαστικής - Νομοτεχνής Επιτροπής στην οποία αποδώσατε ευσήμα. Επλήγη αυτό το έργο, αυτό το οικοδόμημα και εσείς αναγκασθήκατε να μας φέρετε επιδιορθωτικές, ή κατά την άποψή σας βελτιωτικές προτάσεις και αναδιατυπώσεις.

Εάν πράγματι, κυρία Υπουργέ, είχατε απαρχής αυτήν την αντίληψη ότι είχατε μπροστά σας ένα τέλειο και δρικό νομοσχέδιο, δεν υπήρχε λόγος να παναγκωρήσετε τώρα σε καρία σημεία και να ζητείτε να πάρετε από την Εθνική Αντιπροσωπεία να αποδεχθεί τις νέες σας αντιλήψεις.

Ήθελα εδώ να σημειώσω - και βα τα πούμε στα κατ'ιδιανά όρθρα - ότι με τις αναδιατυπώσεις που κάνετε δεν μπορείτε να αποκολλήσετε από την κατεύθυνση του νομοσχεδίου σας. Δεν μπορείτε να αναδιατάξετε τις σκέψεις σας και τη βούληση σας την κρατική.

Στο άρθρο 18 αναδιατυπώνεται η παρ. 3 ως εξής, το τελευταίο εδάφιο μόνο θα επισημάνω: "Οι λεπτομέρειες της καταβολής και της διονυμής στους δικαιούχους μπορεί να ορισθούν με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται ύστερα από πρόταση του Υπουργού Πολιτισμού. Το Διάταγμα μπορεί να προβλέπει και τη διάθεση μέρους από τα εισπραττόμενα δικαιούχων προ των 20% για κοινωνικούς ή πολιτιστικούς σκοπούς που καλύπτουν ανάγκες των ενδιαφερόμενων δικαιούχων, οπότε εκδίδεται ύστερα από πρόταση των Υπουργών Πολιτισμού και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων". Παραλείπεται ο Υπουργός Εμπορίου!

Τι κάνετε, δηλαδή, κυρία Υπουργέ; Επεμβαίνετε στη διανομή χρήματων που ανήκουν στους δικαιούχους. Επεμβαίνετε εσείς με προεδρικό διάταγμα. Αποσπάτε, λοιπόν, ένα ποσό 20% - εσείς το αποσπάτε - χρήματα που δεν σας ανήκουν, χρήματα τα οποία ανήκουν στους δημιουργούς τα αποσπάτε, για να ασκήσετε το εκάστοτε Υπουργείο Πολιτισμού, ο εκάστοτε Υπουργός Πολιτισμού όλους είδους πολιτική. Και ξέρουμε τι πολιτική ασκεί η εξουσία, αποικήσης εξουσία.

Επίσης μου έκαναν εντύπωση - και το λέω, επειδή είσθε επιστήμων στο χώρο του Ποινικού Δικαίου - οι αφορίσμοι σας εναντίον των 'ορισμάτων'.

Η ιστορία της νομικής επιστήμης και ιδιαίτερα της ποινικής, είναι ιστορία ορισμών. Πώς εσείς τώρα έρχεσθε και ανατρέπετε τη δική σας βάση, τη σκέψη σας, την επισήμη την οποία υπέτρεπε και βεωρητικά και πρακτικά και αφορίζετε τους ορισμούς λέγοντας ότι ένας ορισμός είναι περιορισμός και επαμένως διυσχεράνει τη δυνατότητα καλής κανονιών, νέων αναγκών, νέων δεδουλεύνων, αφού υπάρχει ο ορισμός του οποίος περιορίζει; Αυτό δεν είναι αληθές και το ξέρετε καλύτερα εσείς από μένα. Διότι ουδείς ορισμός ποτέ, ούτε καν η απαγόρευση του Τριβωνιανού να ερμηνευθεί το *corpus iuris civilis* άντεξε στις ανάγκες της κοινωνίας, στις ανάγκες της ζωής, στις ανάγκες της ιστορίας.

Είπατε κυρία Υπουργέ, ότι τα πράγματα στα συγγενικά δικαιώματα είναι άριστα, είναι καλό, παρέχονταν προστασίες πρωτοφανείς στους ερμηνευτές και εκτελεστές. Ναι, θα δεχθώ προς στήγη ότι έτσι έχει το πράγμα. Σας έκανα μια πρόταση και απορώ πώς την απορρίπτετε, ή την περιτύλεστε. Αυτή η 'εύλογη αμοιβή', αυτό το αδύστο της 'εύλογης αμοιβής' - ποιος θα κρίνει, με ποια κριτήρια θα κρίνει εάν είναι εύλογος, πότε είναι εύλογος, πότε δεν είναι εύλογος - να καθορίζεται πριν από τη χρήση. Είναι τόσο απλό. Πριν από τη χρήση να καθορίζεται η εύλογη αμοιβή ώστε να μην υπάρχει ανάγκη να καταφέγγουμε στη δικαιοστική κρίση είτε με ασφαλιστικό μέτρο είτε στα τακτικά δικαιοστηρία και να δημιουργείται όλος αυτός ο σάλος, η σγωνία, το άγχος ή να κύπτουν προ των πραγμάτων των αδηρήτων των αυχένων οι αδέντων δημιουργοί. Δεν τα δέχεσθε. Είναι τόσο απλό και δεν τα δέχεσθε.

Περιμένα, κυρία Υπουργέ, ότι θα εισφέρετε εδώ ασφαρά και συντριπτικά και καλά επιχειρήματα, ώστε να στηρίξετε αυτήν τη σύλληψη του γκρίζου, όπως είπα, οικοδομήματος των Οργανισμών Συλλογικής Διαχείρισης. Επαναλάβατε αυτά τα οποία απ'αρχής υποστηρίζετε. Δεν γονιμοποιήθηκε η σκέψη σας από τη σοφαρή και τεκνωτική κρίση την οποία έκανε η Αντιπολίτευση. Δεν γονιμοποιήθηκε η σκέψη σας από αυτήν την αντίσταση όλων των

κοινωνικών οργανώσεων που έχουν σχέση με τα γράμματα και την τέχνη. Δεν γονιμοποιήθηκαν η αντίληψη σας και η ίδεα σας, έμειναν στείρες από το γεγονός ότι, καθώς γνωρίζετε, αυτά τα θεμάτα ρυθμίζονται με ευασθησία, με εμπειρία, σχέδιον τέλεια, από νομοθεσίες πρόσφατες της Ευρώπης, προς την οποία υποτίθεται ότι συγκίνουμε, προς την οποία υποτίθεται ότι έχουμε μία διάθεση να δεχθούμε ό,τι καλό και σοβαρό και θετικό που εκεί δημιουργείται.

Περιγράφετε, λοιπόν, και περιτίλεστε και τον ισταντικό νόμο και το γαλλικό νόμο και το γερμανικό νόμο. Που στηρίζεσθε; Σε ποιο νομοθετικό πρότυπο στηρίζεσθε, κυρία Υπουργέ; Σε κανένα. Σε μια σύλληψη μεταφυσική, δική σας. Άλλα δεν είναι μεταφυσική η σύλληψη. Είναι πολύ ωρά αλλική η σύλληψη, γιατί έχει σχέση μ' αυτά τα οποία εδώ ζούμε, με τις εμπειρίες της δικές μας, με αυτά τα οποία επαμένονται να γίνουν, με την ΑΕΠΙ που υπάρχει. Την είπα χθές 'καλλιτεχνοφάγο' και θέλω να το επαναλάβω. Έτσι, νομίζω ότι αυτές οι προϋποθέσεις της οποίες στηρίζετε εδώ για να μας πείσετε ότι θα γίνεται κατάθεση στο Υπουργείο είναι από τον οργανισμό που τον συντάσσει - είναι σπουδαίο αυτό; Ε', και; Έγινε κατάθεση - ή θα γίνεται έλεγχος από τους ορκωτούς λογιστές δεν μας έπικιαν. Δηλαδή πάμε για νέες ανάνυμες επιφρέσεις - να μας τα πείτε - πέραν της εικονικής αυτής ΑΕΠΙ, με αυτήν τη δραστηριότητα περί την οποία σας μίλησε ο συνάδελφος κ. Μπένος.

Ούτε καν δεχθήκατε τη πρόταση μου τουλάχιστον - αφού μένετε εκεί και επιμένετε - να υπάρξει ονομαστικοποίηση των μετοχών, να ξέρουμε ποιες φυσιογνωμίες είναι πίσω απ' αυτές τις ανάνυμες επιφρέσεις, να ξέρει ο κόσμος ο καλλιτεχνικός τουλάχιστον αυτό. Δεν το δεχθήκατε. Στο σκότος, στην αδιαφονία, χωρίς έλεγχο ουσιαστικό, χωρίς επέμβαση αποτελεσματική, χωρίς να εκτείνετε πρόγραμμα ισχυρό, που είναι ανάγκη, σ' αυτήν την περίπτωση, εσείς η πολιτική εξουσία ώστε να υπάρξει και διαφόρεια και ουσιαστικός έλεγχος και προστασία των δημιουργών και των καλλιτεχνών και απόκρουση της τεράστιας δύναμης που αποκτούν, έχουν αποκτήσει και θα αποκτήσουν οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης, οι οποίοι είναι ειμερίφοροι - το λέει ο κ. Κουμάντος στο σύγκριμα του - στον κατάχρηση εξουσίας, στη μονοπωλιακή αντίληψη, στον -βα μου επιτρέψετε την έκφραση-αφαγισμό των δημιουργών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Ξαρχός): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, να αιμπεράνετε.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΑΚΗΣ: Όταν έχω το παράδειγμα, κυρία Υπουργέ, ότι η ΑΕΠΙ παρακρατεί 37% από τις εισπράξεις, που ανήκουν στους δημιουργούς, και αύριο δεν την εμποδίζει κανείς να το κάνει 40% - δούλους έχει, υπηκόους έχει - να το κάνει 50%, όταν έχετε αυτά τα δεδουλεύμα, δεν μπορεί να χέρχεσθε εδώ και να υποστηρίζετε αυτήν τη λύση. Και θα ήταν παρόλογο, θα ήταν παρά φύση να μην αντιτίθεμε δαυτήν τη ρύθμιση, εμείς να συμφωνούμε όπως μας κάλεσε ο κ. Κακλαμάνης στην αρχή του νομοσχεδίου, εμείς να ευλογούμε αυτήν τη ρύθμιση που κάνετε και να μένουμε με την ελπίδα ότι με το χρόνο και η εξουσία θα φρονηματίσει και στο μέλλον θα έχουμε βελτίωση αυτού του νομοσχεδίου.

Γιατί αυτούς τους λόγους είμαστε επί της αρχής αντίθετοι, είμαστε -δεν θα πω τη λέξη κατακόρυφα, ενοχλούμενοι- απόλυτα αντίθετοι στην αρχή αυτού του νομοσχεδίου και γ' αυτό το καταψήφιζουμε (Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Αντιπολίτευσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Ξαρχός): Ο κ. Λεντάκης έχει το λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΕΝΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, πρόγραμμα τη συζήτηση μέσα στην Αίθουσα αυτή είχε μια ποιότητα και ένα επίπεδο που το επιβάλλει στο κάτω κάτω το (βιό το θέμα και το ίδιο το Υπουργείο). Όταν συζητούμε για θέματα πολιτισμού, αλλιών αν τη συζήτηση εδώ διεξήγετο κατά τρόπο απολίποτο. Θα ήταν μια παραφωνία.

Εκείνο που θα ήθελα να εισπράμνω είναι πού βρίσκεται η δική μας διαφωνία. Άκουσα με πολλή προσοχή τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας, τον κ. Κακλαμάνη, ο οποίος έκανε μια πρόγραμμα πολύ ενδιαφέροντα και θετική παρέμβαση. Λέω θετική και ενδιαφέροντα παρέμβαση γιατί επεσήμανε ορισμένα σημεία τα οποία πρέπει όντως να τα επισημάνουμε.

Επεσήμανε ότι υπάρχει μια μεγάλη ευθύνη στο τομέα αυτό απόλυτες τις κυβερνήσεις που πέρασαν για το γεγονός ότι δεν έφεραν ένα νομοσχέδιο που θα έπρεπε να το είχαν φέρει για τη

αι πν
μενων
ζέματα
από
ηθεται
αθεση
γείται
μο και
ε ποκ
να. Σε
τική η
μαυτά
μτά τα
ν είπα
νομίζω
να μας
ανισμό^τ
τάσσεται
εν μας
μας τα
ιότατ

μένεται
τοχών,
ώνωνες
ε από.
έλεγχο
τείνεται
την πν
ιφάνεια
και των
οκτάν.
λαγικής
μάντος
τωλιακή
τύπων των

ινόδελ-

ει κυρία
εις, που
ει κανείς
νει 50%.
μ και να
αν παρά^τ
ωνωνέμε
σχέδιον
μένον
μποτιστε
νου.
είμαστε
μνηθετοι
φίλοιςμε
ης)
εχει το

ταξήπητ
τεδο που
ιδιο το
ονο αν η
γιαν μα

αι η δική^τ
ωλευτικό^τ
ο οποιος
ιση. Λέω
ορισμένα

μένα αυτό
τ ότι δεν
οι για τη

προστασία των πνευματικών δικαιωμάτων, της πνευματικής ιδιοκτησίας.

Η Νέα Δημοκρατία από τη μεταπολίτευση κυβέρνηση 7 ολόκληρα χρόνια και δεν έφερε αυτό το νόμο που θα έπρεπε να φέρει. Το ίδιο και το ΠΑΣΟΚ επί μια δεκαετία. Πράγματι νομίζω ότι σιγήκει την στη σημερινή Κυβέρνηση για το γεγονός ότι φέρνει ένα νομοσχέδιο, γιατί στο κάτω κάτω μπορούσε να μη το φέρει και να σίχαμε μενει πάλι στο νόμο του 1920 και συνεπώς να υπάρχαν οι επιμέρους διεπάρχεις οι οποίες προσπαθούσαν να μπαλώσουν τα πρόγραμα.

Συνεπώς, έχουμε μια θαρραλέα πράξη να φέρει ένα νομοσχέδιο το οποίο αγγίζει πλέον ένα περιπλοκό πρόβλημα, γιατί το πρόβλημα των πνευματικών δικαιωμάτων με τη ραγδαία εξέλιξη της τεχνολογίας και της επιστήμης έχει γίνει άκινη πα περιπλοκό, τόσο από την πλευρά της πειρατείας που μπορει να σκηνεψη, δυο και από τη πλευρά των ενδιαφερομένων μέσα σ' αυτό το χώρο.

Όντως το πρόβλημα έχει γίνει πάρα πολύ σημαντικό. Το πνευματικό έργο έχει μεταμορφωθει σε εμπορικό προϊόν. Αυτό δεν είναι κακό. Θα έλεγα ότι Ισα Ισα με την κατάρρευση της φεουδαρχίας και την εμφάνιση του καπιταλισμού πράγματι απελευθερώθηκε το έργο τέχνης γιατί έπαιψε να υπάρχει η σχέση δουλειάς ή εξαρτήσεως που υπήρχε μέσω του φεουδαρχη από τον καλλιτέχνη.

Ο καλλιτέχνης έπρεπε να έχει κάποιον μακήνα, ο οποίος ενδικεφέροταν για την τέχνη ή ήταν μια βασιλική αιγή ή ήταν η εκκλησία η οποία έδινε παραγελία στους καλλιτέχνες, με αποτέλεσμα να πειρούζει και το έργο τέχνης ως προς τη διάδοσή του, αλλά και τη θεμοταγραφία του καλλιτέχνη. Από τη σημερινή που καταργήθηκε αυτή η σχέση, απελευθερώθηκε ο καλλιτέχνης και έτσι μπορούσε ελεύθερα να επλέγει τα θέματα του και να απευθύνεται στην ελεύθερη αγορά. Αυτό είχε διαφορετικές επιπτώσεις και δεν θα σχολιάζω με το ζήτημα.

Πράγματι, το έργο τέχνης και το πνευματικό προϊόν γίνεται πριονέμη εμπορίου και αυτό είναι θετικό με την έννοια ότι έχει ευρύτατη διάδοση, απεριόριστη, ιδιαίτερα σήμερα με τα σύγχρονα μέσα επικοινωνίας παίρνει πολλαπλές μορφές ένα και μόνο έργο που μπορει να γίνει κινηματογραφικό, θεατρικό, βιβλιο ή ζωγραφικό έργο κ.ο.κ.

Έρχομαι σ' αυτό που είπε ο κ. Ν. Κακλαμάνης όταν ρώτησε "γιατί διοφωνετε επι της αρχής, ενα θα ψηφισετε επιμέρους άρθρα. Θα έπρεπε να γίνει το αντίστροφο, να διαφωνήσετε στα επιμέρους άρθρα, αλλά να υπερψηφίσετε την αρχή του νομοσχέδιου". Θα ήθελα να επισημάνω που βρίσκεται η δισφορά μας προς την αρχή αυτού του νομοσχέδιου. Η φιλοσοφία του νομοσχέδιου θα έπρεπε να είναι η προστασία των δημιουργών, γιατί είναι οι αδύναμοι συμβαλλόμενοι. Στην περιπτώση της πνευματικής δημιουργίας, έχουμε δύο συμβαλλόμενους, γιατί εδώ πρόκειται για πράξη οικονομικής σχέσης. Κακώς αναφερθήκατε, κύριε Κακλαμάνη, για το πως πρέπει να ενισχυθει ο δημιουργός. Αυτό είναι θέμα άλλου νομοσχέδιου. Πρόκειται για διαφορετική πολιτιστική πολιτική που πράγματι έπρεπε να έχει καλυφθει και θώμας δεν έχει γίνει στη χώρα μας εδώ και πολλά χρόνια. Το ζητούμενο στην περιπτώση είναι η πνευματική ιδιοκτησία και τα συγγενικά δικαιώματα. Μη θεωρεις ότι είναι υποτιμητικό αφού είναι καθαρά εισπρακτικό θέμα και κατεβάζουμε σε οικονομικά κριτήρια το πρόβλημα. Οταν λοιπόν ενισχύεται ο δημιουργός, ενισχύεται και η πνευματική δημιουργία. Συζητάμε λοιπόν για συγκεκριμένο θέμα και το πως θα αναπτυχθει η πολιτιστική πολιτική είναι άλλο ζήτημα. Πρέπει να έλθει άλλο νομοσχέδιο για να το συζητήσουμε.

Η εισηγητική έκθεση του συγκεκριμένου νομοσχέδιου, αναφέρει ότι τα περισσότερα κράτη τα ανεπτυγμένα, έχουν επιπροσθέτως αναθεωρήσεις της νομοθεσίας τους. Επρέπει και η χώρα μας να το έχει κάνει αυτό. Είναι ένα σοβαρό επιχείρημα. Μετά ανέφερε μια σειρά από χώρες, ότι στην Ισπανία ο νόμος ισχύει από το 1987, στο Ηνωμένο Βασίλειο από το 1988, στη Γαλλία από το 1957 και αναθεωρήθηκε το 1985. Επισημάνει πως για τη σύνταξη του νομοσχέδιου ελήφθησαν υπόψη όλες αυτές οι νομοθεσίες. Ακόμα ελήφθησαν υπόψη οι διαφαινόμενες τάσεις μελλοντικών εξελίξεων της πνευματικής ιδιοκτησίας. Ακόμα λέει ότι οι εργασίες που γίνονται από εμπειρογνώμονες της ΕΟΚ λήφθηκαν και αυτές υπόψη. Και έρχεται τώρα η ομολογία πως παρόλα αυτά το

νομοσχέδιο δεν ακολουθει κάποια ξένο πρότυπο αλλά είναι νομοδέτημα καινούρια, πρωτότυπο κ.λπ. Μας λέει ότι υπάρχουν νομοθεσίες αλλά εμείς ακολουθήσαμε το δικό μας δρόμο και δεν καταλαβαίνω γιατί θα έπρεπε να καινοτομήσουμε.

Συνεπώς, θα έπρεπε να λάβουμε υπόψη πι λέει η ισπανική νομοθεσία, η γαλλική και όλες νομοθεσίες και κυρίως να έφερουμε τη είπε η ΕΟΚ. Στο κάτω-κάτω υπήρχε εκπρόσωπος της Κυβερνήσεως και κατά συνέπεια εξέφρασε της απόψεις, της προτάσεις, της ιδέας και τη φιλοσοφία του Υπουργείου Πολιτισμού.

Ο κ.Νιώτης πολύ συγκεκριμένα έχεις, έφερε αυτά τα στοιχεία, την αλληλεγγύαρια που είχε με τον εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας τον Ευρωβουλευτή της, ο οποίος είπε όλα πράγματα απ' αυτά που λέει το νομοσχέδιο εδώ πέρα. Άλλα εγκρίθηκαν εκεί και ήδη η κυρία Υπουργός ευρισκόμενη σε δισκολή θέση ισχυρίστηκε ότι εμείς νομοθετούμε, ισχύει όλο αυτό το καθεστώς μέχρι το 1994 και μετά από το 1994 θα κάνουμε τροποποίηση. Από τώρα λοιπόν εξαγγέλουμε ότι πρόκειται να το αλλάξουμε. Αυτό που κάνουμε δεν είναι τόσο στέρεο, δεν είναι υποχρεωτικό να το βαλούμε από τώρα και το αμφισβητώ, γιατί πιστεύω πως ισχύει για το μεγαλύτερο μέρος από την 1/1/93. Μήλησε πάνω σ' αυτό και ο κ.Μπένος, αλλά απ' την άλλη η κυρία Υπουργός στην τεκμηριωμένη εισηγητή της, ιδιαίτερα ως προς τη φιλοσοφία του ζητήματος, δεν απήνησε στο τι θα γίνει και γιατί δεν λάβαμε υπόψη μας την ΕΟΚ. Δεν έφερμε πι συζητόποτα εκεί πέρα;

Και σαν δεν το έφερμε γιατί δεν το κρατούμαστε έστως και για λιγες ημέρες, γιατί στο κάτω-κάτω απήντη τη σπηλή ψηφίζεται από την ΕΟΚ, δεν έφερμε το τελικό κείμενο. Υποτίθεται, όμως, ότι γνωρίζουμε το προσέδδιο. Θεωρείται ότι γνωρίζαμε τουλάχιστον και τις δικές μας προτάσεις.

Επομένως τώρα που γνωρίζετε το ψηφισμένο κείμενο της ΕΟΚ, έχετε όλο το περιθώριο να το τροπομορθεύετε τουλάχιστον στα όρθρα. Τότε πράγματι θα βρείτε σύμφωνους και μας σε πάρα πολλά σημεία ακόμα και στο σύνολο, εδώ υπήρχε πρόθεση, αυτή η πρόθεση, από τη μεριά σας.

Γιατί διαφωνούμε; Το είπε ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος ο κ. Γιάνναρας το είπε και ο κ. Μπένος. Η βασική διαφωνία είναι σέ είναι μόνο σημεία, αλλά αυτό είναι η σπονδυλική σηπλή όλου του νομοσχέδιου. Το είπα και στην πρωτολογία μου. Η κόκκινη γραμμή, το νήμα που διατρέχει και συνδέει όλο το νομοσχέδιο και τα όρθρα του, είναι ένα και μόνο στοιχείο. Έχουμε δύο συμβαλλόμενους. Αυτοί οι οποίοι είναι οι παραγωγοί του πνευματικού και καλλιτεχνικού έργου και από την άλλη μεριά, αυτοί οι οποίοι είναι οι προσαγωγοί αυτού του έργου. Αυτοί οι οποίοι το εκμεταλλεύονται και το διαθέτουν στο κανόν. διότι διαβέβαιον τα μέσα και τα περιουσιακά στοιχεία. Μέσα σε αυτήν τη σύμβαση των δύο συμβαλλόμενων, υπάρχει ένας ισχυρός και ένας αδύναμος. Ο ισχυρός είναι αυτός που εκμεταλλεύεται το έργο και αδύναμος είναι δυνατώς, ο παραγωγός του καλλιτεχνικού και πνευματικού έργου. Τι κάνει αυτό το νομοσχέδιο; Είναι, όπως είπα και στην πρωτολογία, λεπτούς σύμβασης. Είναι δηλαδή με το λιοντάρι. Εκφράζει τα συμφέροντα του λεονταριού. Και μπορει να έγινεν κάποιες καλές, όσον αφορά π.χ. τους συγγραφείς, τους εκδότες, όμως το κύριο πρόβλημα είναι τα σπιτικοκουστικά μέσα. Το show business, όπως λέμε, there is no business like the show business. Αυτό είναι οι μεγάλοι που έχουν τα τεράστια συμφέροντα, που δεν είναι ένας παραγωγός αλλά είναι συλλογικές παραγωγές, εκεί μπαίνουν τα συγγενικά δικαιώματα, εκεί μπαίνουν μικροί παραγωγοί ή μικροί συντελεστές, αλλά χωρίς αυτούς τους μικρούς συντελεστές, δεν θεωρείται ακέραιο το έργο. Δεν είναι ένας και μόνος που το παράγει και κατ συνέπεια δεν μπορει να διαπραγματευθει. Εδώ είναι και το περιπλοκό το πρόβλημα και πολύ σωστά επιώθηκε και από τον κ. Κακλαμάνη και από τον εισηγητή σας, ότι υπάρχουν αντικρουόμενα συμφέροντα. Αυτό είναι βέβαιο. Γι' αυτά τα αντικρουόμενα συμφέροντα συκήτούμε. Συνέπως, εάν υπάρχουν ισορροπίες είναι καλές, αν δίνουμε λύσεις οι οποίες είναι αποδεκτές και από τους δύο αυτό είναι ευπρόσδεκτο, όταν δεν γίνεται αποδεκτό από τους δύο που γέρνει η πλάστηγγα, εκεί είναι η διαφωνία μας. Η διαφωνία μας είναι ότι πι πλάστηγγα γέρνει προς τους ισχυρούς, όχι τους δημιουργούς.

Θα αναφερθώ σε ένα σημείο και κλείνω, κύριε Ποδερέ. Ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος σπεσιμάνε, ακριβώς αυτό το

στοιχείο με ένα δραματικό τρόπο. Στο άρθρο 16 λέει το εξής: Η συναντεστ του δημιουργού για πράξεις η παραλείψεις που αλλιώς θα αποτελούσαν προσβολή του ηθικού δικαιώματος, αποτελεί τρόπο άσκησης του δικαιώματος αυτού που δεσμεύει το δημιουργό. Σε απλά ελληνικά σημαίνει ότι εάν ο δημιουργός κάνει λαθη, δεν έρει να προστατεύει καλά τα δικαιώματα του, είναι άξιος της μοιρας του. Ας πρόστεχε. Δηλαδή εδώ παριγραμμεθείση κατά του δημιουργού, γιατί είναι βέβαιο ότι ο άλλος που θα το εκμεταλλευθεί έρει να προστατεύει τα δικαιώματα του και συνεπώς έχει άλλες της δυνατότητες να επιβάλλει δρους οι οποίοι θα εκφράζουν αυτήν τη λαϊκότητα συμφωνία. Εκεί είναι η διαφωνία μας και θα θέλει να απαντήσετε, κύρια Υπουργέ, σε αυτά το σημείο και κυρίως στα ερωτήματα που σας έβαλε και ο κ. Νίκιτης και το επανέλαβε σημερα και ο κ. Μπένος σαν αφορά στο θέμα της συμβάσεως που έγινε στην Ευρώπη την οποία εδώ αγνοούσατε, ενώ υπήρχε εκπρόσωπος της παρατάξεως σας για να υποστηρίξει θέσεις εκεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Ξερχός): Ο κ. Μπρακατσούλας έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΠΡΑΚΑΤΣΟΥΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θεωρώ κατ' αρχήν θετικό το ότι γίνεται αυτή η συζήτηση για τα πνευματικά δικαιώματα, θετικό το γεγονός ότι προσεγγίζουμε ένα μείζον θέμα που αφορά τον πολιτισμό μας και διότι εκτέθηκαν απ' όλες τις πλευρές, απ' όλους τους ομιλητές, μεστές από ιδέες ομιλίες και προτάσεις. Θέλω όμως και να σημειώσω κατ' αρχήν ότι αυτό το νομοσχέδιο δεν προσεγγίζει με τον ορθό τρόπο τα θέματα που απασχολούν τον πνευματικό κόσμο και τους δημιουργούς, ιδιαίτερα όταν έρχεται ύστερα από μια μακρά περίοδο 70 ετών περίπου από το 1920 που ήταν ο πρώτος νόμος. Και δεν οφείλεται αυτό στην ανυπαρξία επιστημόνων και ιλικού. Και επιστήμονες έχουμε καλούς του είδους και ο Πρόεδρος της Επιτροπής είναι επιφανής σε αυτό το αντικείμενο, αλλά και άλλη ακόμη πλειόδευτη επιστημόνων του είδους υπάρχουν.

Επίσης υπάρχουν και φορείς, οι οποίοι έχουν ιλικό που προσκόμισαν στο Υπουργείο, αλλά και στην επιτροπή που συνεδρίασε και επιμελήθηκε το θέμα. Βέβαια, υπάρχουν και τα προτυπαρχόντα σε έναν χώραν, που ορθά επισημάνθηκαν ότι είναι πρόσφατες νομοθεσίες, που θα μπορούσαν, τουλάχιστον ορισμένα τημήματα από αυτές τις νομοθεσίες, να τα εντάξουμε στο δικό μας νομοσχέδιο.

Βεβαίως λιγόστια θήματα έγιναν αυτά τα 70 χρόνια. Εντελώς περιστασιακά αντιπετώσαν ορισμένες καταστάσεις επειγούσες, που αφορούσαν τους πνευματικούς δημιουργούς. Βέβαια βαρύνει ευθύνη περισσότερο στην κυβερνήσεις αυτές που πέφασαν, αλλά πρέπει να πούμε ότι υπήρξαν και ισχυρά τα αντισυγκριυόμενα και αλληλουσιμπλέκομενα συμφέροντα -πάρα πολύ μεγάλα συμφέροντα- που δυστυχώς δεν άφηναν να εκτυλιχθεί μία ομαλή συλλογιστική διαμόρφωσης ενός σπουδού κειμένου.

Όμως νομίζω, ενόψει όλων αυτών, ενόψει της μεγάλης τεχνολογίκης προσδού που έχει η Χώρα μας, αλλά και όλες οι χώρες, ιδιαίτερα στον τομέα των ηλεκτρονικών μέσων, αλλά και σε όλους τους άλλους τομείς, ο χρόνος είναι ώρμιος, ώστε να έρθει ένα πλήρες νομοσχέδιο, που να καλύπτει με τον καλύτερο τρόπο τα θέματα του πολιτισμού μας, και ίδιως να δίνει μία δυνατότητα και άνεση, αλλά και την ευχέρεια στους πνευματικούς δημιουργούς να μπορέσουν πράγματι να δημιουργήσουν.

Μου έδωσε την εντύπωση, κύριε Πρόεδρε, ότι αυτό το νομοσχέδιο στις γενικές του γραμμές, αλλά και στην κατεύθυντηρια αρχή είναι ένα νομοσχέδιο επεριβαρές. Διένει περισσότερα δικαιώματα στους εκμεταλλευτές και σ' αυτούς που έχουν τα εμπορικά, βιομηχανικά κυκλώματα σε νόμο δημιουργός πορεύεται μοναχικός στο δύσκολο δρόμο αυτό, για να δημιουργήσει και να επιβάλει το δημιουργήμα του στην κοινωνία.

Θα προσέθετα μάλιστα, κύριε Πρόεδρε, ότι η προστασία του Έλληνα δημιουργού είναι και αποτελεί μείζον εθνικό θέμα. Διότι ας μην ξεχνάμε ότι έχουμε τη μοναδικότητα της καταγωγής, αλλά και της γλώσσας. Αυτό σημαίνει περιορισμένο κοινό, αναγνωστική ή ακουστική, που θα συλλάβει ή θα αφομοώσει τα νοήματα του πνευματικού έργου και βεβαίως σημαίνει μικρότερη κυκλοφορία ή εν πάσῃ περιπτώσει διάδοση του πνευματικού έργου, καθώς βέβαια και μικρότερη σημειωτική στην οποιαδήποτε διάδοση και στο οικονομικό αποτέλεσμα.

'Ένα έργο, κύριε Πρόεδρε, που ενδεχομένως ακούγεται ή γράφεται στην αγγλική γλώσσα έχει να απειθυδύνει σε ένα κοινό πάνω από 500 εκατ. ανθρώπους ενδεχομένως. Ενώ ένα έργο ελληνικό δεν έχει να απειθυδύνει σε παραπάνω από 10-15 εκατ. ανθρώπους μαζί με τους έξινος που διαβιούν, στην αλλοδαπή.

Κατό συνέπεια, τα κίνητρα πρέπει να είναι ισχυρότερα σε διέσοδος του δημιουργού και τη προστασία του θα πρέπει να είναι εντελώς επιτελεστηρ. Δεν θα επιμελείται να αναπτύξει άλλες θέσεις και όψεις, που εξέτασε σε κύριοι συνάδελφοι, για να μην επαναλαμβάνω τα ίδια. Άλλα θα πιά, κύριε Πρόεδρε, 2-3 σημεία, τα οποία τουλάχιστον νομίζω ότι είναι κατανοπτά. Πώς σήμερα μπορεί να γυρεύ στην επιφάνεια, στο κοινό, ένας δημιουργός ενός λογοτεχνικού π.χ. έργου; Συγκριακά μόνο, θα επιβληθεί, κύριε Πρόεδρε; Αυτές πης μέρες θα δείτε σε μια μεγάλη εφημερίδα την αυτοβιογραφία του Σαμαράκη. Αν δεν βρισκόταν ο Παπανούτσος, θα δημοσιεύεται στο ΒΗΜΑ συγκριακά, μα καλή κριτική για το έργο, σήμερα ο Σαμαράκης Ιωάννης να μην ήταν γνωστός ή θα αργούσε πολύ να γίνει γνωστός.

Διότι πήγε με το βιβλίο στο χέρι, το πρώτο που έβγαλε, σε διάφορους εκδότες και τον λαϊκούσαν και τον εμπικήτιαν.

Και ας μην ξεχνάμε ότι, αν δεν βρισκόταν ο Παλαμάς, δεν θα ήταν γνωστός ο Καβάφης και ο Ζενόπουλος και πολλοί άλλοι.

Τι συμβαίνει λοιπόν; Είναι μοναδικός και μοναχικός και απρόστατευτος ο δημιουργός, κύριε Πρόεδρε. Θα πρέπει να χειραγωγηθεί από έναν καθερωμένο, για να μπορέσει να επιπλέψει και να παρουσιαστεί στην κοινωνία, ενώ θα έπρεπε η Πολιτεία να έχει έναν μηχανισμό, μια επιτροπή, ένα οργανισμό, που σε πάση περιπτώσει να κρίνει και να ελέγχει και να παρουσιάζει έργα αξιος, είτε λογοτεχνικά είτε εικαστικά είτε οποιασδήποτε άλλης μορφής και σημασίας.

Είναι μόσχος σαναγκαίο, κύριε Πρόεδρε, να χρηματοδοτούμε με τα χρήματα του ΛΟΤΤΟ τους ποδοσφαιριστές και τους ποδοσφαιρικούς συλλόγους και δεν μπορούμε να κάνουμε ένα κοινό ταμείο, το οποίο να επαμελείται τις εκδόσεις ορισμένων μεγάλων και σωστών έργων, ένα εικαστικό έργο ή οπidηποτε άλλο;

Δεν υπήρξε μέχρι τώρα καμία αντίληψη να θεσμοθετήσουμε έναν τέτοιο μηχανισμό σ' αυτήν τη Χώρα;

Άλλα ας πάρω και δύο πράγματα από το νομοσχέδιο. Κύριε Πρόεδρε, ενώ η Πολιτεία δεν κάνει τίποτε υπέρ του δημιουργού, παρεμβαίνει σ' αυτό το νομοσχέδιο σε περιπτώσεις που φαλκίδευε δικαιώματα του. Όχι μόνο στο θέμα του άρθρου 18 που το επαναδιάτυπως τη κυρία Υπουργός και που έχει την ευχέρεια, δικαιώματα των δημιουργών να τα αναδιανέμει και να τα τοποθετεί, όπως εκείνη θέλει, με Διάταγμα, αλλά και μια σερφά άλλες εκμεταλλεύσεις εκθέσεων και ιδιωτικών ακόμα, γίνονται χωρίς αμοιβή.

Τα άρθρα από 11 έως 28 είναι τέτοιας, χωρίς αμοιβή, διατάξεις, για το δημιουργό και για τη νοσφίση, θα χρησιμοποιήσω τη λέξη αυτή, δικαιωμάτων των δημιουργών.

Υπάρχει μια διάταξη στο νομοσχέδιο, κύριε Πρόεδρε, στο άρθρο 40, το οποίο λέει ότι ο εργαζόμενος που έχει κάνει ενδεχομένως, κάποιες επινοήσεις, ή κάποιες δημιουργίες στους ηλεκτρονικούς υπολογιστές, δεν έχει το δικαίωμα να είναι ιδιοκτήπης του έργου αυτού, ενώ αυτό αντιστρέπεται, όπως είναι γνωστό, σε βασική διάταξη του Αστικού Κώδικα, που έχει και εκεί δικαίωμα ο δημιουργός να έχει κάποια δικαιώματα.

Κύριε Πρόεδρε, δε δικαιούμαι άλλο χρόνο να ομιλήσω. Βεβαίως, σωστά είπε ο κ. Κακλαμάνης ότι ο δημιουργός πρέπει πρώτα να ενδιαφέρεται για τη δημιουργία. Πράγματα, ήταν αδιανότητο στην κλασσική εποχή, σε έναν Πλάτωνα, ή σ' έναν Αριστοτέλη ή σε οποιονδήποτε άλλο, να σκέπτεται την οικονομική απολαβή. Ο Πλάτωνας, άλλωστε, έρισε, ότι κατηγορούσε και εμέμφετο τους σοφιστές ότι έπαιρναν χρήματα από το δασκαλικό που έκαναν. Ο Πλάτωνας στον Μένωνα λέει ότι ο παιητής κατέχεται υπό θείος μανίας και επομένως, σε εκείνου τη βούληση και τη θέληση πειθαρχεί.

Ποτόσσο, οι κλασσικοί τότε είχαν τους δούλους για να έχουν το ζειν. Σήμερα ο δημιουργός πρέπει να έχει οικονομικό αποτέλεσμα για να ζει. Εδώ το νομοσχέδιο δεν τους προστατεύει, αλλά δυστυχώς φαλκιδεύει και σημαντικά τους δικαιώματα.

Γίατού οκριβών, κύριε Πρόεδρε, είμαστε αντίθετοι στο νομο-

σχέδιο και σπην αρχή του, όχι από αντιπολιτευτική θέση. Η θεση σόλων των Πτερύγων πιστεύω ότι θα πρέπει να είναι η συνισταμένη για να βγει ένα νομοσχέδιο σωτό, σοβαρό, που να προστατεύει την πνευματική μάλι κληρονομιά και την πολιτισμική, να προστατεύει και τα δικαιώματα μας, ως Έθνος και ως Κράτος. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Σφαρχάς): Ο κ. Νικόπουλος έχει το λόγο.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΝΙΩΤΗΣ Κύριε Πρόεδρε, ακούσαμε τα παρόντα της κυρίας Υπουργού και του κυρίου Κοινωνικού Εκπροσώπου της Νέας Δημοκρατίας, ότι δεν αξιολογήσαμε από τα έδρανα της Αντιπολίτευσης το πολύ θετικό και πολυσύμαντο κατάτούς γεγονός, ότι επατέλους μετά από μεγάλη καυστέρηση κατέτηθε ένα νομοσχέδιο, που η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ δεν μπόρεσε να το καταθέσει επι λόγω διαφορών μεταξύ της κυρίας Υπουργού και της κυρίας Κοινωνικού Εκπροσώπου της Νέας Δημοκρατίας, να μην πανηγυρίζουν μόνο για την κατάθεση αυτού του νομοσχέδιου. Ίσως γιατί η αιτία που δεν κατέτηθε από την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ επι μία θετική, ήταν ότι δεν θέλαμε σε καμια περίπτωση να καταθέσουμε ένα τόσο κακό νομοσχέδιο, ένα νομοσχέδιο, το οποίο δεν τέλει να προστατεύει τους πνευματικούς διμιουργούς, αλλά τα οργανωμένα οικονομικά και επιχειρησιακά συμφέροντα και όπα ουσιαστικά ξαναβάζει στη γνωστή με τρόπο πολύ χειρότερο από τον αποσπασματικό τρόπο, με μία πλειάδα νομοθετημάτων, που τα τελευταία 30 χρόνια υπήρχε μία επιμέρους προστασία στον πνευματικό δημιουργό, ενώ θεβαίως δεν είχαμε μία σημαντική τομή στους έχοντες γειτονικά ή συγγενικά δικαιώματα.

Επομένως, δεν είναι τόσο πολύ σημαντικό το να φέρνει κανείς ένα νομοσχέδιο. Σημασία έχει το περιέχομένο του και σημασία έχει αυτό που ακούσαμε χθες από την ίδια την κυρία Υπουργό να απολογεί ότι αυτό το νομοσχέδιο κατέτηθε και συζητείται, για να φτιαχτεί και μάλιστα εντός ολίγων μηνών θα ξανατίθεται για αυξήση, διότι δεν έχει προλάβει να εναρμονιστεί με την κονοτοπή νομοθεσία, δεν έχει ληφθεί υπόψη τη κονοτοπή νηπερετίβα και ίδιαίτερα το πλαίσιο των κοινών θέσεων της κομισιόν και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, το οποίο με εισηγητή δικό σας Ευρωβουλευτή, τον κ. Αναστασόπουλο, εν τέλει έχει κάνει δεκτή την κοινή θέση, αλλά θεβαίως ακόμη δεν έχει ολοκληρωθεί το τυπικό κείμενο παρότοτε εμείς το έχουμε στα χέρια μας. Και ελπίζω να το έχει επιτέλους και το Υπουργείο. Το θέμα είναι πάρα πολύ σοβαρό. Διαβάζω στο ελληνικό κείμενο της κοινής θέσης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και της Κομισιόν για την προστασία των συγγενικών δικαιώματων, που αποτελεί πλέον υποχρεωτικό δικαίο για την Ελλάδα, ότι στα πλαίσια αυτής της κοινής θέσης, αυτής της νηπερετίβας, που μετά από δεύτερη ανάγνωση έγινε κοινή θέση, ότι εξασφαλίζονται τέσσερις ισορροπίες. Η ισορροπία μεταξύ της προστασίας των δικαιώματων πνευματικών και καλλιτεχνικών δημιουργών, αλλά και της ευρύτερης δυνατής διαθέσεως των έργων τους. Είναι θεβαίως η κυρία Υπουργός διασφαλίζεται με το παρόν νομοσχέδιο αυτή η ισορροπία. Η ισορροπία μεταξύ των πνευματικών και καλλιτεχνικών δημιουργών και των οικονομικών δυνάμεων, που μπορούν να εξασφαλίσουν την καλύτερη δυνατή εκμετάλλευση των πνευματικών και καλλιτεχνικών δημιουργών, αλλά και της ευρύτερης δυνατής διαθέσεως των έργων τους. Υπάρχει ισορροπία. Με δεκάδες επιχειρήματα αποδείξω ότι το νομοσχέδιο είναι μοντέλο που δεν αποκαθιστά καμία ισορροπία, αλλά ενισχύει την επιχειρηματική κερδοσκοπική οργάνωση και μάλιστα καθεύρωνται κατά παγκόσμια πρωτοτυπία, κατά παράβαση του πνεύματος και του γράμματος της κοινής θέσης της ευρωπαϊκής ένωσης, την αρχή της ελευθερίας συμβάσεων, που δεν ισχύει πουλεύοντας στην Ευρώπη, γιατί υπάρχουν αναγκαστικού χαρακτήρα δικαιοδίεις, οι οποίες ανατρέπουν την αρχή της ελευθερίας των συμβάσεων γιατί εκεί σε όλη την Ευρώπη έχουν αποδεχθεί αλλά και στην Αμερική, ότι υπάρχει ειδικό δημόσιο συμφέρον για την προστασία του δημιουργού και εδώ κάμπιτεται η αρχή της ελευθερίας των συμβάσεων ακόμη και σε νεοφύλελευθερά κράτη, γιατί πρέπει να προστατεύει ο δημιουργός και μέσω αυτού ο πολιτισμός. Διότι ο πολιτισμός δεν είναι ένα εκχωρητέο περιουσιακό δικαίωμα, που μπορεί να μπαίνει στους κανόνες του ανταγωνισμού ή της ανοιχτής αγοράς ή αν θέλετε της αρχής της ελευθερίας των συμβάσεων.

Ίσορροπία στην προστασία των δικαιώματων των αρχικών

δικαιώματων που συμβάλλουν στη δημιουργία ενός σύνθετου και συλλογικού έργου, είσθιτε βέβαιοι ότι έχετε εξασφαλίσει με το παρόν νομοσχέδιο, σύμφωνα μ' αυτά που διαβάζω, ωφοροπία σε ένα σύνθετο και συλλογικό έργο;

Μάλις χθες η κυρία Υπουργός αφού υπέστη το βαμβαρδισμό των επιχειρημάτων της Αντιπολίτευσης, αλλά και των φορέων των δημιουργών, ήλθε και απεδέχθη το φίναλ κάτι στο σκηνοθέτη όπου αυτός ομιλούσε σένα συλλογικό έργο. Άλλα και το απεδέχθη με έναν τρόπο που αύριο θα σας εξηγήσουμε, πόσο αλιστελές είναι ότι δεν οδηγεί πουλεύοντας, ότι ουσιαστικά ακιρώνει αυτό που επιχειρεί να δώσει, γιατί βεβαίως νομοθετείτε με προχειρότητα κάτω από διαδικασίες οι οποίες δεν έχουν μια λογική και μια συγκρότηση στη δομή του νομοθετηματος;

Βεβαίως τη τέταρτη ισορροπία ανάμεσα στις διατάξεις του Αγγλοσανδινικού και Γερμανικού δικαιου δεν μας ενδιαφέρει ίδιαίτερα, αλλά μπορώ να πω ότι με μά ακόμα ανάγνωση διαπιστώνει κανείς ότι υπάρχουν διατάξεις στην νηπερετίβα που είναι ανύπαρκτες ή αντιθέτω ρυθμίζονται. Για παράδειγμα στο άρθρο 1 παρ.2 και 3 της νηπερετίβας της κοινής θέσης, ορίζονται οι έννοιες εκμίσθωσης και δημόσιας δανεισμού. Στο νομοσχέδιο δεν υπάρχει τίποτα. Προβλέπει τη νηπερετίβα που δικαιώματα εκμίσθωσης και δανεισμού δεν εξαντλείται. Καμία ρύθμιση εμείς.

Προβλέπει εύλογη αμοιβή των δημιουργών, των ερμηνευτών και εκτελεστών σε περίπτωση που έχει μεταφρασθεί το δικαιώμα εκμίσθωσης και δανεισμού στον παραγωγό. Το δικαιώμα εύλογης αμοιβής, ρυθμίζει τη νηπερετίβα. Δεν υπάρχει τέτοια πρόβλεψη στο δικό μας νομοσχέδιο.

Οι καλωδιακοί διανομείς προγραμμάτων εξαιρούνται, σύμφωνα με την νηπερετίβα, από το συγγενικό δικαιώμα των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών σε περίπτωση αναμετάδοσης ενός προγράμματος. Ρέθιθε παρ.3 της κοινής θέσης κομισιόν-Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Στο άρθρο 48 εσείς λέτε διαφορετικά πρόγραμμα. Θα τα δούμε αύριο.

Επομένως τώρα, για ποιας εναρμόνιση μιλάτε, έστω και τη μεθεπόμενη εβδομάδα που θα συνεδριάσουμε; Εδώ πρόκειται για μια συνολική δομική αντίθεση και αντίρρηση του νομοσχέδιου με τις ισορροπίες που επιβιβλεί και νομοθετεί η κομισιόν και ίδιαίτερα το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, σε μια κοινή θέση και που το Συμβούλιο Υπουργών ενέκρινε ήδη χθες στις 10 Νοεμβρίου. Και δεν είναι αρκετό το επιχείρημα, εάν ότι έχετε προθεσμία μέχρι 1.1.93 για να διορθώσετε ή μέχρι τον Μάρτιο του '94. Δεν θυμάμε το επειρήνησης η θέση της κυρίας Υπουργού. Και πράγματι υπάρχει προθεσμία που φθάνει μέχρι τον Αριθμό 48. Άλλα ποιο είναι το κύρος ενός νομοσχέδιου που οποίο σε τόσες αντιφάσεις και αντιθέσεις βρίσκεται με το ΕΟΚΙΚΟ πλαίσιο, το οποίο το αναλύσαμε επανειλημμένως; Και βεβαίως θα το επιχειρήσουμε και στο άρθρο να δείχνουμε τις ανισορροπίες και τις διαφορομένες οι οποίες βρίσκονται σε ειδικές περιπτώσεις ισορροπίες, τις οποίες βρίσκονται σε ειδικές περιπτώσεις ισορροπίες, και στην κοινή θέση. Για παράδειγμα το μείζον δεμά των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης. Σας έδωσε χθες συγκεκριμένα στοχεία ο κ. Μπένος -σας έδωσα και εγώ κατά την πρωτομαίλια μου- ότι δεν υπάρχει κατεύθυνση ιδιωτικών κερδοσκοπικών οργανισμών και υπάρχει συλλογιστική ότι δεν είναι ζήτημα που μπορεί το μονοπάτι των δημιουργών να εκχωρηθεί στένο μονοπάτιο των κερδοσκοπικών, τι προσδίδουν οι μη συμφέροντες πάντα στην προστασία του δημιουργού μέσω της προστασίας του δικαιώματός του, ίδιαίτερα του περιουσιακού, αλλά και του ηθικού, σαν ένα ζήτημα ακήριας των αξιών του πολιτισμού και δεν μπορούν να εκχωρηθούν αυτές οι αξιές σε κερδοσκοπικές ιδιωτικές μονάδες. Δεν μπορεί δηλοδή οι όροι παραγωγής και κυκλοφορίας του πολιτισμού να ρυθμίζονται από την ΑΕΠΙ και από τον κ. Σανθόπουλο. Σας είπε ο κ. Μπένος, ότι μόνο 2000 λίρες αποδίδει στην σημαντική εταιρεία για τα δικαιώματα των ξένων δημιουργών.

Το ζήτημα, λοιπόν, έδω χέει να κάνει και μια άλλη λογική. Η ιδιωτική κερδοσκοπική μονάδα ουσιαστικά κάνει συλλογικές διαπραγματεύσεις για λογαριασμό των δημιουργών. Ξέρετε εσείς καμία ρύθμιση στο ελληνικό δίκαιο, μέχρι τώρα στο εργατικό δίκαιο που να αναβέτουν οι εργαζόμενοι σε ιδιωτική κερδοσκοπική μονάδα να κάνει συλλογικές διαπραγματεύσεις με τους εργοδότες, στην περίπτωση αυτή με τους χρήστες;

Αν είναι δυνατόν να λέτε ότι αυτό είναι τομή που μπορεί να σας δώσει τους επαίνους ότι πρωθείτε ένα σύγχρονο δημιούργημα. Σε καμία περίπτωση δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε σύμφωνα με αυτές τις γενικές αρχές. Βεβαίως, επιμένουμε να βλέπουμε αρνητικά το νομοσχέδιο. Συμφωνούμε ότι σε επιμέρους θέματα έχει τη θέση να κάνει ορισμένες οριακές χρηστικές διορθώσεις. Θα δώσουμε τον τόνο αυτό σε μια τέτοια συνεργασία, αλλά δε θα σταματήσουμε να απαγγέλλουμε και να καταγγέλλουμε αυτό το νομοσχέδιο ότι είναι αρνητικό, είναι έξω από την ροή των πραγμάτων, είναι έξω από τη θέση πηγ κοινή της κομιστών και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, είναι δηλαδή εκ των πραγμάτων και ομολογήμενό από την κυρία Υπουργό να αναμόρφωσε και ελπίζουμε ότι δεν θα είστε σε αυτοί που θα τα αναμόρφωσετε. Πάρα πολύ σύντομα θα είναι μια άλλη κυβέρνηση η οποία θα έχει μια διαφορετική λογική για να προχωρήσει σε μια ουδιαστική ανασυγκρότηση αυτού του νομοσχέδιου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Ξερός): Κύριοι συνάδελφοι, εξη-ντλήθη το κατάλογος των εγγεγραμμένων να δευτερολογήσουν.

Κυρία Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ANNA ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ (Υπ. Πολιτισμού): Κύριοι συνάδελφοι, ο περισσότερες παραπρήσεις που διατυπώθηκαν αναφέρονται σε άρθρα και για αυτό θα αποφύγω να δώσω συγκεκριμένες απαντήσεις, μια και επί της συκήτησις των άρθρων δε διατυπώθησαν πάλι οι ίδιες προτάσεις και θα διοθούν οι σχετικές απαντήσεις. Πολὺ περισσότερο μάλιστα που πολλές από αυτές τις παραπρήσεις αφειλονταν και σε παρανόηση. Ήδη, για το άρθρο 8, σήμερα το κατενόησε ο κ. Γιάνναρος, έδωσε πηγαντήση διεξοδικά ο κ. Γιαννέλης.

Το άρθρο 16 για το ηθικό δικαίωμα επίσης δεν το κατενόησε το αντελγήθη ότι πλήττει τον πνευματικό δημιουργό. Συμβαίνει ακριβώς τα αντίθετα. Δίνει το δικαίωμα στον πνευματικό δημιουργό, όταν ο ίδιος αποφασίσει να απευπολείται το ηθικό του δικαίωμα, να μπορεί να το κάνει αυτό και αυτό να θεωρείται άσκηση δικαιώματος. Ένα απλό παράδειγμα: Ο συγγραφέας που έχει γράψει ένα θεατρικό έργο ή ένα ποίημα ή μια μπολάντα, αποφασίζει κάποια στιγμή, για λόγους δικού του, να επιτρέψει την παραδίδει, τη διακομώδηση, τη γελασιοποίηση ή όπι άλλο. Βέλτετε, την παραποίηση εν πάσι περιπτώσει του δημιουργήματός του. Αυτό είναι δικαίωμά του και μπορεί να το κάνει και αυτό κατοχυρώνεται, κύριε Γιάνναρος. Δηλαδή, είναι μια διάτοξη υπέρ του πνευματικού παραγανού, δηλαδή του εξασφαλίζει την ελευθερία της διαθέσεως του ηθικού του δικαιώματος. Και δχι το αντίθετο, το οποίο αντιτίθηκατε.

Το άλλο που παραπήρησε ο κ. Σεβαστάκης για τον ιλικό φορέα που διετίθεται στο εμπόριο, δλοι το ίδιο εννοούμε, κύριε Σεβαστάκη, τον ιλικό φορέα που έχει νόμιμα εγγραφεί. Και δεν έχω καμία αντίρρηση σταν έρθουμε...

ΑΛΕΞΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΑΚΗΣ: Το έχουμε προτείνει, αλλά δεν το δεχθήκατε.

ANNA ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ (Υπ. Πολιτισμού): Μα, δεν είναι μείζον θέμα, κύριε Σεβαστάκη. Συνεννοθήκαμε ότι και οι δύο εννοούμε το ίδιο. Όταν θα έλθει η ώρα της διάταξης και εξακολουθούμε να συμφωνούμε -φαντάζομε ότι συμφωνούμε- το διορθώνοντας.

Κάνουμε μείζον θέμα συκήτησες πράγματα που τα έχουμε αναλύσει στην Κοινοβουλευτική Επιτροπή. Έχω δειξει ότι παραδέχομαι τις συντρήσεις με την ένοια ότι τις κατανοών και ότι έχω επιφυλαχθεί. Και θέματα για τα οποία έχω πάρει θέση και έχω πει ότι τα συζητήσουμε στην Ολομέλεια, τα εμφανίζετε ως μείζονα διαφωνία.

Θέλω επίσης να εκφράσω ένα παράπονο ή μάλλον μια απορία για τον τρόπο που ερμήνευσε την απάντησή μου ο κ. Γιάνναρος, ιδιαίτερα σε σχέση με τους Εισηγητές και Μερκούρη και κ. Σεβαστάκη: Παιον ασχολήθηκε, κύριε Γιάνναρος, με το ήθος της κας Μερκούρη και του κ. Σεβαστάκη; Ίσως θα περιμένατε ότι εγώ θα έκανα μια επίθεση κατά της κας Μερκούρη και είχατε ετομαστεί για αυτά που θα πείτε. Άλλα δεν προσέβατε ότι εγώ δεν επετέθην. Απλώς διαμαρτυρήθηκα, διότι το περιεχόμενο -και δχι το ίδιο αυτών που ελέχθησαν- δεν ανταποκρινόταν σίγτη στην ουδική του νομοσχέδιου σύτε με την πνεύμα συνεργασίας που είχαμε στην Κοινοβουλευτική Επιτροπή.

Ενώ δηλαδή στη Κοινοβουλευτική Επιτροπή παρά διες πις διαφορές που είχαμε. Βρήκαμε κάποιο επίπεδο συνεννοήσεως και το αποτέλεσμα φαίνεται τώρα στην Ολομέλεια με τις βελτώσεις που γίνονται, οι Εισηγητές της Αντιπολίτευσης προφανώς λόγω τηλεοπτικών μέσων, προφανώς διότι θα πρέπει ίσως να ακολουθήσουν κάποιες αρχές, αντιμετώπισαν το νομοσχέδιο με κρίσεις -έπια- και χαρακτηρισμούς που είναι δικοί. Ούτε με το πάθος τους ασχολήθηκα, ούτε με το ύφος τους ασχολήθηκα. Ούτε και μας ενδιαφέρουν, κύριε Γιάνναρος, διότι εδώ σκηνίζουμε νομοσχέδιο. Ούτε νομέλα αναλύουμε σύτε κινηματογραφικό έργο γυρίζουμε, για τα οποία ο καθενας πνευματικός δημιουργός μπορεί να έχει και το πάθος του και το ύφος του. Όταν θέμας μιλάμε με διατάξεις, με νόμους και αναλύουμε νομοσχέδιο, εμμαστε υποχρεωμένοι να μιλάμε με το περιεχόμενο και δχι με το πάθος και δχι με το ύφος.

Και στο τέλος -τέλος εγώ αναγνώρισα και αναγνωρίζω το έργο της κας Μερκούρη. Στους τομείς με τους οποίους ασχολήθηκε απέδωσε και προσέφερε ένα έργο, παρόλο που δεν υποστηρίχθηκε στο έργο της από την Παράταξη της. Και βεβαίως έχω κάθε δικαίωμα να την ψέψω για τους τομείς εκείνους, με τους οποίους δεν ασχολήθηκε και δεν παρουσίασε έργο. Αυτά είναι φυσιολογικά και απολύτως νόμιμα μέσα στην κοινοβουλευτική διαδικασία.

Θέλω να σχολίσω επίσης 1-2 γενικές παραπρήσεις που δεν αφορούν συγκεκριμένα άρθρα, αλλά αποτελούν γενικές απορίες και ίσως αιτήσεις. Ρωτάτε γιατί δεν ακολουθήσαμε τον ισπανικό νόμο ή το γαλλικό νόμο. Και είπε μάλιστα ο κ. Γιάνναρος "καλά δίνετε ορισμούς, αλλά τουλάχιστον ο ισπανικός νόμος έχει ορισμένα τύπικα εκδοτικά συμβάσεις που τον περιγράφει μέσα".

Δεν το θέλουμε αυτό το πρόγμα κύριε Γιάνναρος και είναι συνειδητή επιλογή. Δεν είναι άγνωστο. Είπατε και εσείς ο ίδιος -παρόλο που τον Σεμιγρούν τον αποχωρίσατε από το Σοσιαλιστικό κόμμα- ότι είναι ένας νόμος Σοσιαλιστικού καθεστώτος και είναι πράγματι πολύ δεσμευτικός, καθοδηγητικός, θα έλεγα προκατασκευασμένος για τους πνευματικούς δημιουργούς. Δεν το θέλουμε αυτό το πρόγμα. Μία εκδοτική σύμβαση μπορεί να γίνει με πολλούς τύπους και δχι με έναν που περιγράφει ο νόμος. Και ο πνευματικός δημιουργός θα διαλέξει τον τύπο της εκδοτικής σύμβασης και το περιεχόμενο που τον ενδιαφέρει και θα συμφωνήσει. Γιατί να του βάλουμε δεσμευτικούς τύπους;

Και για τους ορισμούς που είπατε, κύριε Σεβαστάκη, και αναφερθήκατε στο Πονικό Δίκαιο, μα αν είχαμε να κάνουμε με νομοθετηματικά καθαρά του Πονικού Δικαίου, πρώτη εγώ ότι ερχόμουν και θα σας έλεγα ότι χρειαζόμαστε ακριβείς περιγραφές και σαφείς διατάξεις. Διότι εκεί πρόκειται για την προστασία ατομικών ελευθεριών και δεν πρόκειται για τον τομέα της απέραντης ιδιωτικής σφράσας και πρωτοβουλίας, όπου εκεί πρέπει να υπάρχει ελευθερία, ελαστικότητα και δυνατότητα εξέλιξης της νομολογίας.

Τα Αγγλοσαξονικά Δίκαια δεν έχουν καν τεθεώμενους κανόνες δικαιου. Πηγαίνουν με τη νομολογία των δικαστηρίων. Και εσείς ζητάτε να περιγράψουμε ακόμα και τους τύπους των συμβάσεων μέσα στο νόμο; Είναι μια αντίληψη, είναι μια κατεύθυνση της ιδεολογικής, πολιτικής, όπως θέλετε πέστε την. Άλλα είναι μια κατεύθυνση που δεν τη συμπεριζόμαστε. Και δεν ποτείνουμε ότι εξασφαλίζει. Αντίθετα δημιουργεί περιορισμούς.

Ένα άλλο θέμα που έρχεται και επανέρχεται είναι το θέμα των συγγενικών δικαιωμάτων και της ντρεκτιβάς της ΕΟΚ. Το έθεσε και ο κ. Λεντάκης, το ξανάθεσε και ο κ. Νιώτης.

Πρέπει να ξεκαθαρίσουμε τα πράγματα, να ξεκαθαρίσουμε περί τίνος πρόκειται. Γιατί νομίζω ότι το θέμα πήρε διαστάσεις που δεν είχε, διότι δεν είναι αυτό το θέμα. Από καιρό η Κοινότητα έχει αρχίσει και ασχολείται δχι με τα συγγενικά δικαιωμάτα γενικά, αλλά με ορισμένους τομείς των συγγενικών δικαιωμάτων και ιδιαίτερα το δικαίωμα δανεισμού και εκφίσωσης.

Έχουμε διατυπωθεί αλλεπάλληλες προτάσεις, που ακόμη δεν έχουν οριστικοποιηθεί. Και η τελευταία, η χθεσινή, δεν είναι η απολύτως οριστική. Γιατί και αυτή θα προχωρήσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Αυτά που έγραψε ο κ. Αναστασόπουλος στον κ. Νιώτη, είναι πραγματικά αυτά που συμβαίνουν.

Αυτά που έγραψε ο κ. Αναστασόπουλος στον κ. Νιώτη, είναι πραγματικά αυτά που συμβαίνουν.

πις
; και
σεις
για
των
γές,
.Ούς
ε το
αρε.
γέτε
τευ-
φος
χικε
λενο

ρυγο
πηκε
τήκε
άθε
λους
γιακά

ι δεν
ορίες
γιακέ
καλά
έχει
σα".
είναι
ιδιος
στικό
είναι
κατα-
νομε
λούς
τικός
α το
ι του

και
ιε με
κιονι
αφεις
μικών
αντης
άρχει
ογιας.
νόνες
εσεις
ισεων
ογκή.
η ποι
αλλει.

α των
εθεσε

ε περι
νη δεν
τα έχει
ι, αλλά
ιατερα

η δεν
είναι η
ωπαικό
η, είναι
ιες ήδη
οι σας

ανεφέρα, νομοθεσίες που έχουν ήδη πρόβλεψη προστασίας των συγγενικών δικαιωμάτων από καιρό. Εμείς, όμως, είμαστε γυμνοί, απολύτως γυμνοί, στο θέμα των συγγενικών δικαιωμάτων. Σας είπα και στην πρωτοδογία μου - και κυρίως και καλύτερα από εμένα το ανέπτυξε η Καραντούρη - ότι από το 1961 η Διεθνής Σύμβαση της Ρώμης δεν επικυρώνεται. Και μένουμε χωρίς διατάξεις υπέρ των καλλιτεχνών και των ερμηνευτών μέχρι σήμερα.

Μου λέτε λοιπόν τώρα ότι πρέπει να περιμένουμε, όποτε τελειώσει η Κοινότητα τις υποδείξεις της για έναν τομέα μονάχα των συγγενικών δικαιωμάτων, τότε να δώσουμε σε ολόκληρη αυτήν την καπηγορία των πνευματικών δημιουργών, τα στοιχεώδη δικαιώματα, που δικαιούνται: Να καθυστερήσουμε ακόμη παραπέρα;

Άλλωστε, το νομοσχέδιο μας είναι κατατεθειμένο από μήνες πολλούς, όταν η Οδηγία αυτή της Κοινότητας βρισκόταν στα σπρόγανα.

Είχαμε δε και έχουμε εκπρόσωπο μέσα στην Κοινότητα - συγκεκριμένα είναι το ίδιο πρόσωπο που εργάζεται και στην Επιτροπή, η κυρία Καλλινίκου - ώστε να δώσουμε σε ολόκληρη αυτήν την καπηγορία των πνευματικών δημιουργών, τα στοιχεώδη δικαιώματα, που δικαιούνται: Να καθυστερήσουμε ακόμη παραπέρα;

Επομένως, π. ζητάτε: Να αναβάλλουμε ακόμη παραπέρα την απαρδέκτη κατάσταση της πλήρους ανυπαρξίας προστασίας των καλλιτεχνών, ερμηνευτών και εκτελεστών, μέχρις ότου τελειώσει η Κοινότητα μία πιναχή αυτού του θέματος;

Μα, η Κοινότητα προχωρεί με τους ρυθμούς της και, επιτέλους, απευθύνεται σε νομοθεσίες που έχουν τα στοιχειώδη δεδομένα της προστασίας αυτής της καπηγορίας των πνευματικών δημιουργών. Δεν απευθύνεται σε νομοθεσίες του μηδενός, όπως ήταν η δημήτρια μας μέχρι τώρα.

Στις ρυθμίσεις που έχουμε, ελάβαμε υποψή ό, τι μπροχεί δεδομένο και εικαζόμενο ότι θα συμβεί στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα κατά τον χρόνο που οριστικοποιήθηκε το νομοσχέδιο, και δεδομένη βεβαίως την ευχέρεια που δινει τη Οδηγία να προσαρμοσθούν όλες οι νομοθεσίες εντός ευλόγου χρόνου. Αν υπάρχει ανάγκη περιστέρων βελτιώσεων και προσαρμογής, θα γίνει και αυτό. Άλλωστε, σας είπα ότι αν υπάρχει ευχέρεια προσαρμογής και βελτιώσεως, με τα τελευταία δεδομένα, μέχρι και την ημέρα που θα σκηνώσουμε τα άρθρα των συγγενικών δικαιωμάτων και αυτό μπορεί να γίνει.

Επομένων και εδώ μας επιτρέψετε να εκφράσω το παρόπανο ότι, αντί να επαινεθούμε, που δεν βρήκαμε ένα πρόσχημα, για να καθυστερήσουμε το νομοσχέδιο και να πούμε ότι περιμένουμε να τελειώσει η Κοινότητα ένα κομματάκι των συγγενικών δικαιωμάτων, με το οποίο ασχολείται αλλά σπεύσαμε, με όσα δεδομένα είχαμε στα χέρια μας, να φτιάξουμε αυτές τις διατάξεις, ερχόμαστε και μας κατακρίνετε. Ιώς από ελλιπή εκτίμηση των δεδομένων. Ιώς από κάποια διαφορετική στάθμη.

Τα πράγματα, όμως, έχουν έτοι. Και ως διαβεβαιώ ότι αυτή είναι η κατάσταση αυτήν τη στιγμή και αυτές είναι οι προθέσεις μας για το μέλλον.

Τέλος, ο Εκπρόσωπος του ΚΚΕ απόρριψε, γιατί κανένας - λέει δεν συμφωνεί με το νομοσχέδιο. Θα μου επιτρέψετε να τολμήσω να πω ότι το τεκμήριο ότι το νομοσχέδιο είναι ισορροπημένο είναι ότι κανένας δεν συμφωνεί 100%. Γιατί όντας συμφωνούσε 100% με το νομοσχέδιο, τότε αυτό θα σήμαινε ότι είναι μονόπλευρο. Ειναί, σας είπα, νομοσχέδιο ισορροπίας.

Άλλου πάινει, αλλού δίνει και προσπαθεί να διατηρήσει αυτό το παιχνίδι του ανταγωνισμού, που και στο χώρο της πνευματικής ιδιοκτησίας υπάρχει, γιατί έτσι είναι δομημένη η κοινωνία και η οικονομία μας και επιτέλους, έτσι είναι και οι αρχές με τις οποίες προφέρεται η ελληνική οικονομία και η κοινωνία εδώ και χρόνια.

Θέλετε και λέτε να καταργήσουμε τους κερδοσκοπικούς και να εισαγάγουμε μόνο μη κερδοσκοπικούς οργανισμούς, όπως κάνει ο Ισπανικός νόμος που επικαλεστήκατε, όπως κάνει ο Γαλλικός νόμος. Αυτά δεν τα κάνει τώρα ο Γαλλικός νόμος, τα έκανε ανέκαθεν. Δεν υπήρχαν στο χώρο των πνευματικών δημιουργών κερδοσκοπικοί φορείς στην Ισπανία και στην Γαλλία ποτέ. νομίζω και στην Γερμανία. Εμείς εδώ πορευτήκαμε δεκαετίες με κερδοσκοπικούς οργανισμούς και τους ανέχθηκαν οι πάντες και γιαγιάθηκαν και έγιναν ένα κοθεστώς. Θα έρθουμε αυτή τη στιγμή, μα παγκόμηνη κατάσταση που στα κάτω κάτω της γραφής δεν είναι και πρωτοφανής, δεν είναι εν πάσῃ περιπτώσει μη ελέγχω, να την καταργήσουμε υπέρ ενάς όλους αυστημάτος, το οποίο θα

έπρεπε να είχαμε την πρόνοια να το προβλέψουμε πολὺ νωρίτερα:

Αυτές οι αλλαγές που ζητάτε, κύριοι συνάδελφοι, δηλαδή με το μοχαίρι αποκεφαλισμός των μεν και θεομοθήπηση των άλλων, δεν γίνεται. Εκείνο το οποίο μπορεί να γίνει και γίνεται και θα γίνει ακόμα καλύτερα εάν υπάρχει περιθώριο, είναι και οι μεν και οι δε ελευθερα και μέσα σε περιοριστικές διατάξεις που θα εξασφαλίζουν διαφάνεια και ελεγχμόπτη να λειτουργήσουν όλοι. Και στο τέλος τέλος της γραφής και οι μη κερδοσκοπικοί που θα περιβληθούν με κάποιο τύπο στο νομοσχέδιο, εάν είναι πράγματα, δημιουργούνται που μπορεί να είναι, τα σωστότερα και τα καλύτερο πολύτιμα εισπρακτικό, ότι θα επιμληθούν από μόνα τους, ευνοούμενοι από την προτίμηση των πνευματικών δημιουργών και των εκτελεστών και καλλιτεχνών, όλων εν πάσῃ περιπτώσει εκείνων που έχουν ανάγκη από την παρέμβολη του εισπρακτικού φορέα.

Με αυτά κύριοι συνάδελφοι, τερματίζω, υποδηλώνοντας και πάλι ότι ούτε πιέσεις, ούτε κατακραυγές, ούτε πίποτε μας επιτρέπουν. Εκείνο το οποίο μας επιτρέπει είναι όντως η καλή διάθεση συνεργασίας που επιδειχθήκε στην Κοινοβουλευτική Επιτροπή και τα αποτελέσματά της, το αγαθό, φύλανται. Με το ίδιο πεντέμα θα συνεχίσουμε το νομοσχέδιο και επίλεξω ότι θα καταλήξουμε σε γενικά αποδεκτές λύσεις στην ουσία τους, έστω και αν για όλους λόγους πρέπει να εμφανίζονται μερικοί ότι διαφωνούν.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Ξαρχός): Ο κ. Μπένος, ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ, έχει το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ (Κύριος Πρόεδρος): Μετά την τοποθέτηση της κυρίας Υπουργού, μάλλον ανήσυχοι, θα πρέπει να αισθανόμαστε.

Αγαπητέ, κύριε Κακλαμάνη, σε σχέση με τα δύο σοβαρά είπατε στην τοποθέτηση σας, ότι επιθυμούσα να σας απαντήσω μέσα από τα λόγια της κυρίας Υπουργού, η οποία σήμερα, τώρα στην διευτρολογία της, επονήλθε δριμύτερη και ανεδειξε όλα τα ιδεολογικά της επιχειρήματα.

Μίλασε για πολιτικολογία - επειδή δεν βρισκόμαστε σε μια Αίθουσα με προβολή- και αλλαγή στάσης από την Κοινοβουλευτική Επιτροπή, ενώ η στάση μας δεν έχει αλλάξει κατά κεραία κυριολεκτικά είμαστε, όπως είμαστε εκεί, δηλαδή με ευθύνη, με προτάσεις. Και η απόδειξη είναι πως δι, πι αλλαγές έφερε τη κυρία Υπουργός, απόλιτη ήταν προτάσεις δικές μας, αλλά και με κριτική, όσο δεν αλλάξει το κλίμα αυτού του νομοσχεδίου. Και κύριε Κακλαμάνη, δεν έχει αλλάξει το κλίμα των νομοσχεδίου. Δεν έχει αλλάξει ριζικά, γιατί με κατηγορήσατε για έλλειψη ευαισθησίας. Σέρετε πόσο το ζητασαν και πόσο με βασάνιστε για να πω αυτή τη φράση, γιατί τη θεωρώ πολὺ σοβαρή;

Πώς λοιπόν υπάρχει ευαισθησία όταν βλέπετε όλους τους φορείς να μιλούν για έλλειψη ευαισθησίας και αγάπης προς αυτούς με τη θέσπιση των κανόνων του νομοσχεδίου αυτού; Πώς να υπάρχει ευαισθησία όταν δεν παρακολουθούμε τις σύγχρονες χώρες που τις επικαλείται κατά άλλα η κυρία Υπουργός; Είδατε τη δηλωση πριν από λίγο: Είπε 'Έγγι θα εφαρμόσω σοσιαλιστικού καθεστώτος νομοσχέδιο'; Αυτή τη φράση χρησιμοποιήστε. Το εξωφρενικό -το παραδεχθείτε και μάλλον θα ξέφυγε στην κυρία Υπουργό - είναι ότι η κυρία Υπουργός είπε, κύριε Κακλαμάνη, δεν έχει αλλάξει το κλίμα των νομοσχεδίου. Δεν έχει αλλάξει ριζικά, γιατί με κατηγορήσατε για έλλειψη ευαισθησίας. Σέρετε πόσο το ζητασαν και πόσο με βασάνιστε για να πω αυτή τη φράση;

Άλλα είναι σοβαρή η πολιτική αυτή: Ομολογήσατε απόψε ότι είναι ο ίδιος ο Εκπρόσωπος και στην ντρεκτίβα και στο νομοσχέδιο. Είναι απημαντικότερες οι αλλαγές, κύριε Κακλαμάνη. Δεν έχω το χρόνο να τις αναλύων. Στα συγγενικά δικαιώματα θα δείτε τι πιζικές αλλαγές υπάρχουν από τη μια κατεύθυνση στην άλλη.

Θέλετε να μιλήσουμε και για τους οργανισμούς συλλογής διαχείρισης που η κυρία Υπουργός με τα ιδεολογικά της, τα επικίνδυνα απόψε προσπαθεί να μας χωρίσει σε σοσιαλιστές και

καπιταλιστές ενώ ο πραγματικός πόθος ευλικρινά -το έχουμε αποδείξει αυτό- είναι πώς θα προσπίσουμε τα δικαιώματα των δημουργών.

Θα σας καταθέσω ένα χαρτί για τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης. Ακούστε τι λέει: Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης θα έπρεπε να λειτουργούν ως μη κερδοσκοπικοί, δηλαδή συμβαίνει στην περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες. Εάν αυτό δεν γίνεται δεκτό θα έπρεπε να μετοχές των οργανισμών αυτών να είναι ονομαστικές όπως ακριβώς και στον Τύπο, ώστε να εξασφαλίζεται η απαιτούμενη διαφάνεια. Δεύτερον το ύψος του ποσοστού που θα παρακρατείται από τον Οργανισμό για την κάλυψη εξόδων διαχείρισεως θα πρέπει να μη καθορίζεται αυθαίρετα, αλλά να ελέγχεται από το Υπουργείο Πολιτισμού. Σήμερα η ΑΕΠΙ το έχει στο 37%.

"Ο κανονισμός λειτουργίας των κανονισμών αυτών δεν αρκεί να κατατίθεται στο Υπουργείο Πολιτισμού, αλλά πρέπει και να εγκρίνεται από αυτό.

Τέταρτον, η διανομή των δικαιωμάτων στους δημιουργούς μία φορά το χρόνο -άρθρο 57 παρ. 9- δεν αποτελεί δικαίη λύση ίδιως το διανεμέμενα ποσά δεν είναι έντοκα". Ποιος έχει καταθέσει το χαρτί αυτό. Η Ένωση Ιδιοκτήτων Ημερήσιων Εφημερίδων Αθηνών. Μήπως εμφορεύεται από σασαριστικές ιδέες που προτείνουν αυτά που προτείνουμε και εμείς; Απλώς λέμε ότι επιτέλους ο πνευματικός μάχος δεν πρέπει να είναι αντικείμενο των μηχανισμών της αγοράς. Και προσποθώμε να στηρίξουμε τη θέση νας αυτή με αυτό το ίδεολόγημα.

Αναφέρθηκαν και άλλα πράγματα. Είπατε, κύριε Κακλαμάνη, ότι θα έπρεπε να συμφωνήσουμε επί της αρχής και να διατηρήσουμε τη διαφανίες μας στα λίγα σημεία που υπάρχουν διαφωνίες. Θέλω να πειστείτε απόλυτα όπως θέλω να πειστεί και η Αθηνασία, ότι θα το πράξουμε και είμαστε έτοιμοι να το πράξουμε αν υπάρξει συσταστική αλλαγή. Και θα σας πω πως πρέπει να γίνεται για να υπάρξει συσταστική αλλαγή. Τα επαναλαμβάνω γιατί η κυρία Υπουργός δεν απάντησε σε κανένα απολύτως σημείο δήθεν με το επιχείρημα ότι αυτά θα τα ζήγησουμε στα άρθρα. Εγώ σας λέω τι θα συζητήσουμε στα άρθρα γιατί είμαστε έτοιμοι με προτάσεις και με προθέσεις καλές και αγαθές. Να δούμε τη δική σας στάση.

Σας επαναλέμβανω τα κύρια σημεία που αν δεν υπάρξουν υποχωρήσεις σ' αυτά όλα αυτά που έγιναν είναι καρικεύματα. Τίποτα μα πιπότα το συσταστικό δεν υπάρχει.

Τα σημεία λοιπόν είναι: Η καθίσμαση του ποσοστού για όλες της κατηγορίες των δημουργών και κυρίως στο οπτικοακουστικό έργο. Σας το λέμε κατηγορηματικά.

Δεύτερο σημείο ρητή και ξεχωριστή μεταβίβαση του δικαιώματος. Δεν μπορεί συλλήθην να μεταβιβάζεται το δικαίωμα. Εγίνοντας με τις αλλαγές κάποιες μικρές ρυθμίσεις που αφορούν μια πολύ μικρή μερίδα. Τα ανέφερα στο οπτικοακουστικό, ότι τα πούμε καλύτερα στα άρθρα.

'Οσον αφορά τις συμβάσεις μην προσπαθείτε να ξεφύγετε από αυτό το θέμα, κύρια Υπουργέ, λέγοντας ότι δήθεν εμείς οι συσσιτιούστες προσπαθούμε να εξασφαλίσουμε εντελώς τη μία πλευρά. Κάθε άλλο.

Και εμείς είμαστε μέσα στο κλίμα των ισορροπιών και το έχουμε αποδείξει αυτό, με το διάλογο που είχε γίνει στην Επιτροπή και που θα επαναληφθεί στα άρθρα.

μως με την πρόταση που έχετε φέρει στο οπτικοακουστικό όπως σας εξήγησα στην πρωτολογία μου δεν γίνεται καμιά συσταστική επιλογή. Και σας επισημανώ από τώρα ότι στην εκδοτική σύμβαση - γιατί τα συχνήσαμε κι εμείς με τους εκδότες- ακούστηκε μα πρόταση από τους ίδιους την οποία τους είπαμε να τη φέρουν και σε σας, άλλα δεν πήνε έφεραν.

Σας τη λέμε τώρα για να προετοιμαστείτε. Πρέπει να ορίσουμε το λογοτεχνικό έργο και να το εξαρέσουμε από οποιοδήποτε πλαφόν. Είναι απαράδεκτο να βάζουμε οποιοδήποτε πλαφόν στο λογοτεχνικό έργο. Σας το λέω από τώρα για να το μελετήσετε. Γιατί η σύμβαση όπως την έχει φέρει η Εκδοτική είναι εντελώς επεροβαρής. Και αυτή η συμφωνία δεν έχει προκύψει από έναν αυθεντικό και ισορροπημένα δυναμικό διάλογο, γιατί πολλοί φορείς των συγγραφέων είναι σε κενό οιτήν τη στιγμή, δεν έχουν διοίκηση. Αυτό το χαρτί δεν έχει την αλοκωριμένη οξεία που θα μπορούσε να έχει. Και είναι κι άλλες πλευρές στην εκδοτική σύμβαση που θα πρέπει να διασφαλίζουν την πλευρά των

δημιουργών και δεν το πράττουν. Άλλα θα συζητήσουμε λεπτομέρειες πρόστερα.

Επομένως για μας το θέμα της οπτικοακουστικής σύμβασης στα δύο κρίσιμα θέματα δχι δηλαδή αυτοματη μεταβίβαση δλου του περιουσιακού δικαιώματος, που δεν αλλάζει σοβαρά με την αλλαγή που κάνεται, αλλά και η διασφάλιση ενός ποσοστού για τους δημιουργούς από τη δημόσια εκτέλεση, είναι δρια απαράβατα για να υπάρχει μια κατοικονομία ιδρορροία στο χώρα της οπτικοακουστικής σύμβασης και λειτουργίας. Γιατί σας είπα και πάλι αυτό αποτελεί πολύ σημαντικό σημείο του νομοσχεδίου. Οδεύουμε συνέχεια στην τεχνολογία, στην οπτικοακουστική παραγωγή. Και πρέπει να δώσουμε ιδιαίτερο βάρος στο θέμα των συγγενικών δικαιωμάτων. Στο θέμα των συγγενικών δικαιωμάτων είναι οι μεγάλες διαφωνίες και οι μεγάλες αλλαγές από την πτρεκτίβη. Στην ουδία μένουν εντελώς απροστάτευτοι οι ανθρώποι. Μόνο ένα πράγμα θα σας πω, κύριε Κακλαμάνη, γιατί είναι φανερό διεν δεν το γνωρίζετε.

'Όταν λέμε συγγενικά δικαιωμάτα, πι εννοούμε; Τους ήθωποιούς και τους τραγουδιστές. Θεσπίζει λοιπόν το επιτρέπει και το απαγορεύει. Πού το θεσπίζει αυτό; Στο άρθρο 46 παρ. 1, μόνο στην εγγραφή. Στην εγγραφή δηλαδή ενός τραγουδιού ή ενός θεατρικού έργου ή στηρεκτίστε.

Για όλα τα άλλα δικαιώματα, διαφημίσεις, δανεισμό, αναπαραγωγή έχει τέτοιες διαχριτίες διατάξεις, που στην ουδία τις φαλκιδεύει αντίθετα με την πτρεκτίβη.

Ερχόμαστε παρακάτω, στην παρ. 3 αυτού του άρθρου. Και λέσι ότι όταν ο εκτελεστής ή ο ερμηνευτής του δικαιούχου του συγγενικού δικαιώματος έχει συμβάσεις έργου, δεν θωρακίται αυτομάτως ότι έχει μεταβιβάσει δλο του περιουσιακό δικαίωμα. Ειλικρινά το αποδέχεστε αυτό το πρόγμα; Στην ελληνική πραγματικότητα υπάρχει τουλάχιστον ένας τραγουδιστής έστω ένας ήθωπος, που δεν έχει σύμβαση έργου;

'Άρα τι έννοια έχει η ρύθμιση, ότι δήθεν δίνουμε δικαιώματα περιουσιακά στους ερμηνευτές και συντελεστές; Αφού η κυρία Υπουργός έκανε τη ρύθμιση στο άρθρο 8 για τους πρωτογενείς δημιουργούς εξαίρεσε τις συμβάσεις έργου. Προσέξτε, δεν έχουν τόσο μεγάλη αξία για τους δημιουργούς. Γιατί οι πρωτογενείς δημιουργοί σπάνια έχουν συμβάσεις έργου. Έχουν πιο πολύ για τους εκτελεστές. Εκεί όμως δεν άγγιζε το θέμα. Στην παρατήρηση, που έκανα, δεν απάντησε, όπως και σε όλες τις άλλες. Σας ανέφερα και την έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής. Λέει "δικαιούται εύλογης αμοιβής" Πότε δικαιούται πην εύλογη αμοιβή; Όταν η δουλειά τους θα κυκλοφορεί στο εμπόριο. Μα οι περισσότερες δουλειές δεν κυκλοφορούν στο εμπόριο. Είναι εσωτερικές παραγωγές, που την παιζει ένα τηλεοπτικό κανάλι και μετά από λίγο καιρό την επαναλαμβάνει; Δεν κυκλοφορεί δηλαδή στο εμπόριο;

Ενώ πι λένε οι ευρωπαϊκοί νόμοι; Όταν είναι για εμπορικούς σκοπούς. Δεν απήντησε τη κυρία Υπουργός. Αφήσει ανοιχτό το θέμα.

'Όταν λοιπόν παραμένουν ανοιχτά αυτά τα θέματα, όταν σε όλα τα θέματα που έθεσε κύρια Υπουργέ το Κόμιτς της Αξιωματικής Ανπολιτευματικής, δεν σχολίαστε αύτες ένα, δεν αγγίζετε αύτες ένα. Τότε εύλογα πρέπει να αντηγούμε. Τότε αυτό που είπα ότι έχουμε κάνει ένα δειλό βηματάκι και έχουμε να διανύσουμε ακόμα πολύ απόσταση, ήταν εντελώς προφητικό.

Εκφράσω την ελπίδα ότι τα πράγματα θα αλλάξουν συσταστικά και όχι φραστικά, στη σύζητηση που θα αρχίσει από αύριο στα άρθρα. Διαφορετικά να έρετε -καθόλου από αντιπολιτευτικούς λόγους, και το δηλώνουμε κατηγορηματικά- θα έχετε τη δριμύτατη αντίθεσή μας με το νομοσχέδιο μείνει όπως είναι, γιατί έχουμε ιστορική ευθύνη απεναντί στην ιστορία του Τόπου και απέναντι στον πνευματικό κόσμο.

Και τέλος, δεν μπορώ να μη σχολίωσω κάτι που είπατε. Δεν έρω αν το κατάλαβα καλά, αλλά σε κάποια στιγμή είπατε, κύρια Υπουργέ, ότι εδώ δεν είναι βήμα, αύτε έργο γυρίζουμε; Εννοούσατε την κυρία Μερκούρη; Δηλαδή πρέπει η κυρία Μερκούρη εδώ χθες να κάνει παράσταση; Αυτό εννοούσατε;

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ (Υπ. Πολιτισμού): Στον κ. Γιάνναρο απήντησε.

επιπομέ-
νης στα
και τους
αλλοιγή-
τα τους
διάτα για
πιπικο-
λι αυτό
ζεύσουμε
μη. Και
γενικών
είναι οι
δεκτίβα-
τα. Μόνο
ιερό δι-

οποιούς
και το
τι, μόνο
η ενός
χραγωνή
λακί

Και λέει
γεννικού
τομάτως
Ευκρινό-
τυκόπτη
τός, που

καμπατά
η κυρία
τογενείς
εν έχουν
τογενείς
πολύ για
απήρθη-
τες. Σας
της. Λέει
τη αμφιθή-
τα. Μα οι
σιο, είναι
γλεοπτική
μετά από
ιαδή στο

μπορικούς
λοιχτό

ζεν σε όλα
ζωματικής
ούτε ένα,
είπα ότι
με ακόμα

υσταστικό
άντριο στα
λιτευτικούς
δρψύτατη
τί έχουμε
ι απέναντι

ιπάτε. Δεν
τατε, κυρία
ννοούσατε
εδώ χθες

ν κ. Γιάν-

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ: Στον κ. Γιάνναρο, αλλά για την κα
Μερκούρη.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ (Υπ. Πολιτισμού): Δεν εννοούσα
την κα Μερκούρη.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ: Άγοντας, ούτε έργο γυρίζουμε, τι εν-
νοούσατε; Έχει ανάγκη η κα Μερκούρη να ερθει εδώ, για να
εμφανιστεί στις κάμερες των τηλεοράσεων; Αυτό είναι το πρόβλημά
της; Άλλων πρόβλημα είναι αυτό. Και σας παρακαλώ με όλες τις
ιδιότητές σας, αν τα είπατε αυτό το πράγμα, να το ανακαλέσετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Ξαρχάς): Κύριε συνάδελφε, αυτό το
Βήμα είναι ελεύθερο. Δεν θα κάνετε λογοκρισία. Η κυρία Υπουργός,
όπως και ο καθένας μας, έχει το δικαίωμα να εκφράσει ελεύθερα
τις ιδέεις της.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ: Είναι ελεύθερη να πει ότι η κα Μερκούρη
ήρθε εδώ να γυρίσει έργο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Ξαρχάς): Αν δημιουργεί προσωπικό¹
θέμα στην κα Μερκούρη, η κα Μερκούρη να ζητήσει κατά τον
Κανονισμό το λόγο, διότι λογοκρισία σ' αυτό το Κοινοβούλιο και,
εν πάσῃ περιπτώσει, σύσσωμο προεδρεύω, δεν γίνεται.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ: Θα δούμε τη δήλωση της κυρίας Υπουργού
και θα κρίνουμε, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Ξαρχάς): Ο κ. Γιάνναρος έχει το
λόγο.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΓΙΑΝΝΑΡΟΣ: Αν τα είπατε για μένα, κυρία Υπουργό,
εγώ σε έργα δεν ποιάω. Επομένως, δεν 'κολλάει'.

Οφείλω όμως να πω ότι αν η πρώτη σας ομιλία ήταν όπως η
δευτερολογία σας, και εγώ θα μιλούσα διαφορετικά. Εξηγούμαι.
Δεν έμαι κακόπιστας άνθρωπος και εφ' οσον θέλετε να διευκρι-
νίσετε το θέμα, εγώ το αποδέχομαι. Ερέτε όμως πι είπατε;
Θα σας διαβάσω τα πρακτικά, για να δείτε γιατί αναφερθήκαν
στο στιλ. Έκτος από μεγάλους και ωραίους λόγους, εντυπωτι-
σμούς, αριστολογίες, διανέστιμες και με την πρόσφορη λόγω
του αντικειμένου συναθηματική φόρτιση και τον αντίστοιχο
λυρισμό, δε βρήκα αιτίες που να μπορούν να θεμελιώθουν'.
Αυτό αφορά το στιλ. Σ' αυτό απάντησα. Εάν δεν είναι έτσι, έτσι
το εξέλαβα και σ' αυτό απάντησα.

Από εκεί και επειτα, η ομιλία μου ήταν δομημένη πάνω σε μία
δική σας αναφορά, που έλεγε 'γιατί μόνο σε μικροψυχία και σε
αντιπολιτευτικές παρωπίδες θα μπορούσα να αποδώσω πις κρίσεις
και τα δόλα'. Τώρα παραδέχεσθε ότι υπάρχουν διαφορετικές
επιλογές. Σας διαβεβαιώνω ότι αν έτσι είχατε θεσει από την αρχή
το θέμα, ότι πρόκειται περί διαφορετικών επιλογών δικών σας
έναντι των δικών μας, θα μιλούσα πολύ διαφορετικά.

Και επειδή δεν θέλω να εξαντλήσω τώρα το 15άριτο, γιατί θα
έχουμε και άλλη φορά την ευκαιρία να σκηνισούμε, θα ήθελα να
σας αναφέρω δύο από αυτές τις επιλογές. Η μία αφορά τη
συλλογική διαχείριση. Σας ερωτώ, κυρία Υπουργό, μετά τα δύο
είπατε τώρα στο τέλος, πέστε στο λέπτο, πέστε στην αρχή
της συλλογικής διαχείρισης; Ο δρός 'συλλογική διαχείριση' έχει μια κοινωνική ρίζα
και στρώζεται σε έναν συλλογικό χαρακτήρα. Εσείς εδώ είπατε
ότι εδώ στην Ελλάδα δεν έχουμε τη συλλογική μορφή διαχείρισης
για λόγους ιστορικούς, γιατί κομβούτερός σας. Σύμφωνα. Επομένως,
έχουμε μια πραγματικότητα μέσα στην οποία γίγαντων ιδιωτικοί²
οργανισμοί, που δεν μπορούν να τους ελέγχουμε. Τότε γιατί όμως
τους λέτε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης;

Εν πάσῃ περιπτώσει, η μεγάλη επιλογή τώρα είναι η εξής: Τι
θα κάνουμε τώρα, όταν διαπιστώνουμε ότι υπάρχει μια συγκεκριμένη
ιστορική διαδρομή και ότι στην Ελλάδα έχει προκύψει αυτή η
κατάσταση, που είναι μοναδική στην Ευρώπη και δεν συμβάζεται
με τα δύο γίνοντα στην Ευρώπη; Θα την αφήσουμε ανεξέλεγκτα
να αναπτύσσεται ή θα προσποθίσουμε να την ελέγχουμε. Εγώ
λοιπόν λέω συγκεκριμένα να την ελέγχουμε και για μένα έλεγχος
σημαίνει, πράτων, να μπούνε μέσα υποχρεωτικά σε δύο συνει-
τησης που δεν υπάρχουν και διημουργούν.

Δεύτερον, θα υπάρχει συγκεκριμένος τρόπος λειτουργίας και
ληψίες των αποφάσεων, συγκεκριμένος τρόπος κατανομής των
κερδών και θα υπάρχει συγκεκριμένη μορφή λειτουργίας αυτών
των οργανισμών προς μια κατεύθυνση ελέγχου. Διότι, από τη
διαιτούσα στην ομιλία σας, τέτοια προσπάθεια ελέγχου δεν
υπάρχει. Θα υπάρχουν κάποια παράλληλα πράγματα τα οποία θα
τα κάνουν κάποια έναντι των γιγάντων που ανελεύθερα θα

προχωρωύν.

Εν πάσῃ περιπτώσει, εκείνο που θέλω να σας πω είναι να
συμφωνήσουμε ότι οι διαφορές μας δεν αφελούνται στο όπι φορμές
παρωπίδες. Αυτή είναι η φράση σας, κυρία Υπουργέ. Εδώ είναι τα
Πρακτικά. Διαβάστε τα άλλη μια φορά. Έχουμε διαφορετικές
επιλογές.

Δεύτερον, σας είπα και ανέφερα πάλι τις συμβάσεις που
αναφέρονται εκεί αναλυτικά για ένα λόγο. διότι θεωρήσατε ότι η
δική μας αναφορά στις συμβάσεις αφορούσε στους ορισμούς. Σας
είπα ότι δεν μάλιστα για τους ορισμούς. Στους νόμους των άλλων
χωρών καθορίζονται οι συμβάσεις. Υπάρχουν τύποι συμβάσεων,
εκείνες που συντάσσονται καθορίζονται και άλλα. Σεις
το λέπτο αυτό επέμβαση στην ελεύθερη αγορά. Το άκουσα και από
το κ. Γιαννέλη ότι, κύριοι της Συμπολίτευσης, ναι, εμεις το λέμε
επέμβαση, η οποία είναι επιθυμητή και πρέπει να την καθερώσουμε. Δεν είναι
παρωπίδες μαζί μας, έχουμε διαφορετική αντίληψη. Δεν είναι
παρωπίδες αυτά. Είναι ένα αυταστικό θέμα.

Επί του θέματος αυτού δεν θέλω να σας δώσω την εξής
απάντηση. Νομίκα έμαθα ελάχιστα. Μας δίδασκε ο μακαρίτης ο
Φουρκιώτης Αστικό Δίκαιο στην ΑΣΟΕ που σπούδαζα εδώ και
πολλά χρόνια και γνωρίζω ότι προσπάθησα να καταλάβω τότε.
Από κει και πέρα όμως, πρέπει να σας πω ότι δεν είναι οι γνώσεις
μου που με οδήγησαν σε αυτά. Συμβουλεύπτικα διαφόρους, όχι
έναν και διο, νομίκους επιφανείες. Και όταν κατέβηκα κάτω, ήθελα
να επιβεβαιώσω τα δύο έλεγα με τον κ. Κωνσταντόπουλο και μου
είπε ότι έχω δίκιο. Εγώ δεν αμφισβητώ ότι είναι δινάτο κάποιο με
το άρθρο 16 να ευνοηθεί και κάποιος δημωυργός. Εγώ μάλιστα, για
την τρόπο που θα εφαρμοστεί το άρθρο 16 εναντίον των
δημωυργών και αυτός είναι ο μεγαλύτερος κίνδυνος.

Και εγώ βλέπω πη τη ασφακέα. Επειδή τα νομικά δεν τα
κατατάβαν, μπορεί να θεωρηθεί ότι είναι ζήτημα αγνοίας. Μίλησα
όμως με νομικούς. Ζητήστε, κύριε Κακλαμάνη, την άποψη κάποιου
νομικού. Μην του λέτε ότι είναι ένας νόμος. Αντιγράψτε το και
πέστε του τι λέει αυτή η διάταξη. Θα την ψηφίσουμε αύριο το
πρωί, για να σας πει.

Όλοι μου λένε ότι πρόκειται για τραγελαφική διατύπωση η οποία
τα χωράει όλα μέσα και μπορεί να λειτουργήσει πολύ επικίνδυνα.
Αν μάλιστα διευρυνθεί ως κανών δικαίου, αυτό που λέτε, με τη
συναίνεση εναντίον του δικαίουμας και των χρηστών ηθών, δεν
μπορείτε να φανταστείτε τη προεκτόσιες μπορεί να υπάρχουν αν
αυτού καθειρωθεί.

Αλλά εν πάσῃ περιπτώσει, αν οφείλεται σε παρεξήγηση,
διατυπώστε καλύτερα αυτή τη διάταξη. Έχουμε διαφορετική
αντίληψη, διαφορετική νοοτροπία. Θα ας πω ένα πραγματίμενο.
Έχω διατελέσει διευθυντής εφημερίδας 10 χρόνια. Όταν χειρο-
γραφό μου έφθανε στον διορθωτή και με ρωτούσε, τι εννοείτε,
κύριε Γιάνναρο, του έλεγα, στείλτο επάνω. Από τη στιγμή που
στον πρώτο αναγνώστη δημιουργήθηκε αμφιβολία, πάτε να θέτετε
δεν έγραψα σωστά. Του έλεγα, στείλτο επάνω να το διορθώσω
και το δύρθων. Αυτό το έκανε ο διορθωτής. Και εγώ σας λέω
ότι, αν αυτό οφείλεται σε παρεξήγηση, διατυπώστε το με τέτοιο
τρόπο ώστε να μη δημιουργείται παρερμηνείας τουλάχιστον μεταξύ
των νομικών. Γιατί αυτό μεταξύ των νομικών μπορεί να δημιουρ-
γήσει όχι μόνο παρερμηνείας, αλλά δημωυργεί ανησυχίες, ότι αν
διευρυνθεί ως κανών δικαίου είναι άκρως επικίνδυνος. Και σας
παρακαλώ, κύριοι συναδελφοί της Νέας Δημοκρατίας, συμβουλεύ-
τείτε όποιο νομικό γνωρίζετε.

Και μια τελευταία παρατήρηση για τον κ. Γιαννέλη. Βεβαίως σας
είπα από την αρχή ότι δεν είμαι νομικός. Θεωρώ όμως τη νομική
μια κατεύχητη στατική προσέγγιση των πραγμάτων. Έφριττα όταν
γίνεται το Φουρκιώτη που έλεγε ότι τα νομικά μην τα ερευνάς.
Τούτο είναι και προσπάθησε να το εφαρμόσει. Αλλά πέρα απ' αυτή
τη διαιτήση μεταξύ των νομικών είναι άκρως επιστημών και των
νομικών, να δούμε κάπι άλλο, ότι και στη νομική επιστήμη τα
πράγματα εξελίσσονται.

Κύριε Γιαννέλη, συμφωνού, υπάρχει το Αστικό Δίκαιο και η
ελεύθερια των συναλλαγών. Αλλά έχετε ακούσει τίποτε περί
προστασίας των καταναλωτών; Η προστασία των καταναλωτών
είναι μια γιγάντια επέμβαση ακριβώς στον περιορισμό της ελεύ-
θερίας των συναλλαγών, δταν διαιτούσης απόδειξης της παρατά-
ξεις, και από τους νεοφιλελεύθερους, ότι υπάρχει μια μονοπωλιακή

κατάστωση στη σημερινή κοινωνία από την οποία πρέπει να προστατευθεί ο καταναλωτής.

Περιορισμός των ελεύθερων συμβάσεων που προεβλεπε το Αστικό Δίκαιο, είναι το τεράστιο κίνημα που γίνεται τώρα. Με τον κ.Ξαρχά εδώ είχαμε μια σύζητηση όταν ψηφίζοταν το νομοσχέδιο περί προστασίας των καταναλωτών. Ήρθαν εγώ. Ο κ.Ξαρχάς μου έλεγε τα ίδια περί Αστικού Δικαίου και ήλθε μετά από λίγο, όταν έφυγε ο κ.Ξαρχάς από το Υπουργείο .Ο Πατριάρχης του νεοφιλελεύθερου σπηλαίου στην Ελλάδα ο κ. Ανδριανόπουλος για να υιοθέτησε εκείνα που λέγαμε εδώ. Μην τα ανάγετε λιπόν αυτά τα πράγματα σε θέματα ιδεολογικά και εύκολα.

Υπάρχει μια φοβερή εξέλιξη αυτήν τη στιγμή, αυτή εξέλιξη είναι επέμβαση ακριβώς σαυτή την ελευθερία των συμβάσεων. Και αυτή είναι η κοινωνία! επέμβαση, για την αποκατάσταση των αναγκαίων ισορροπιών σε μια κοινωνία που ρυθμίζεται και κυριαρχείται από νόμους αστικούς, από τον ελεύθερο συνταγωνισμό που αυτός ο ελεύθερος ανταγωνισμός καταλήγει σε υπερβολές.

Λοιπόν σας λέω ότι εκείνο που λέμε για τις συμβάσεις και για την εκδοτική σύμβαση, πραγματικά θεωρούμε επέμβαση στη συναλλαγές και επέμβαση υπέρ των δημοσιογράφων. Και είναι αυτό υπέρ της δημοσιογραφίας, όχι υπέρ συμφερόντων.

Και δεν έχω πια εννοούσε ποτέ ο κ.Κακλαμάνης όταν είπε, διαισθανόμουν ότι διολισθούσα προς κατευθύνσεις διεκδυτικές και τα διόρθωσα. Άρχισα την ομilia μου και τελείων και αυτήν τη δεύτερη ομilia μου με μια αγωνία. Εκείνο που απήνεις από τη μαζική παραγωγή, τη βιομηχανοποίηση και τον εξανδραποδισμό, είναι η τέχνη, είναι ο δημοσιογράφος. 'Έμειναν ως απομένες περιπτώσεις μεγάλης ανάτασης και προσωπικής δημοσιογραφίας. Σόλο τον κόσμο που νεφελεύεται. Ρήγκαν, Θάταερ κ.λπ. αυτό θέλουν να το υπερασπισθούν και να το στηρίξουν. Διότι αφού άντεξε μέσα σ' αυτήν τη μαζικοπόίηση πάσι να πει ότι είναι ο μόνος τρόπος για να υπάρξει τέχνη και δημοσιογραφία. Να τη στηρίξουμε και εμείς εδώ στην Ελλάδα.

Η κυρία Υπουργός ανέφερε εδώ 4 νόμους που είναι σύγχρονοι. Με συγχωρείτε, αλλά νόμιζα ότι θετική ήταν η αναφορά σας. Και στους 4 νόμους που αναφέρεσθε προβλέπονταν τέτοιες ρυθμίσεις προστασίας των δημοσιογράφων. Είναι πολιτικές επιλογές. Συμφωνώ. Δεν είναι μια παράταξης. Ούτε ο Σεμπρούν είναι τέτοιος που που μπορεί να δεσμεύεται από δόγματα και από προκαταλήψεις. Σας είπα ότι είναι μια προσωπικότητα που έχει μεγαλουργήσει και στην πολιτική και στα γράμματα και ως Υπουργός και ως μεγάλος Ευρωπαίος. Εγώ θα σεβόμουν τους προβληματισμούς του, αλλά εν πάσῃ περιπτώσει, αφήστε τον Σεμπρούν και κοιτάξτε τη γινόταν στην Αγγλία και επί της θάτερ. Να υπερασπισθούμε τη δημοσιογραφία και να δούμε τι κατοχυρώνει τον δημοσιογρό που του εξασφαλίζει όχι μόνο τους ειδοκούς όρους, αλλά και τους άλλους τους αντικειμενικούς για να είναι ανεμπόδιστος στο δημοσιογραφικό του έργο. Απ' αυτήν την αγωνία ξεκινάμε και καταλήγουμε στα συμπεράσματά μας, αλλά ότι θέλουμε να παραβεγθείτε, κυρία Υπουργέ, ότι αυτό είναι αγωνία, είναι προβληματισμός, είναι ανδιλού κοινωνική και πολιτική, είναι πολιτική επιλογή και δεν έχει καμία σχέση με παρωπήδες.

ΠΡΟΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Ξαρχάς): Κηρύσσεται περαιωμένη η σύζητηση επί της αρχής του νομοσχέδιου "Πνευματική ιδιοκτησία και συγγενικά δικαιώματα" και ερωτάται το Σάμα, εάν γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Ξαρχάς): Συνεπώς, το νομοσχέδιο "Πνευματική ιδιοκτησία και συγγενικά δικαιώματα", έγινε δεκτό κατ' αρχήν, κατά πλειοψηφία.

Κύριοι συνάδελφοι, από όπι με πληροφορούν, το Προεδρείο έχει κάνει μια πρόταση για τη συζήτηση των άρθρων του νομοσχέδιου σε ενότητες επί της οποίας είχατε επιφυλαχθεί να τη δείτε και να απαντήσετε τώρα. Συμφωνείτε όπως έκανε την πρόταση το Προεδρείο;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ξεκινήσουμε με την αρχική συμφωνία και σας λέμε από τώρα ότι αν η ροή της συζήτησης είναι τέτοια που τελειώσει νωρίς η πρώτη ενότητα μέχρι το 17 άρθρο, θα συνεχίσουμε και θα μπούμε και στην άλλη ενότητα.

Ας το κρίνουμε αύριο, ανάλογα με την εξέλιξη της συζήτησης. Δεν μπορούμε από τώρα να το προεξοφλήσουμε, γιατί η εκτίμηση που κάνουμε, είναι ότι μάλλον η πρώτη μέρα απαιτείται για τα άρθρα από 1 έως 17 όπως αρχικά είχε συμφωνηθεί. Παρόλας αυτά, αν μέσα στον εύλογο χρόνο -για να χρησιμοποιήσω και μια ορολογία του νομοσχέδιου- που συνήθως λειτουργεί το Κοινοβούλιο μας περισσότερο χρόνος, θα μπούμε και στην επόμενη ενότητα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Ξαρχάς): Σύμφωνοι. Από τη βλέπω και απ' όπι μου είπαν και είμαν, δεν σημαίνει ότι η κάθε ενότητα θα είναι για μια μέρα. Απλά για τις ενότητες να συμφωνήσουμε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ: Οχι, αυτό το έχουμε ξεκαθαρίσει. Έχουμε πει καταρχήν ότι κάθε ενότητα είναι για μια μέρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Ξαρχάς): Μάλιστα. Επομένως, μενούμε σ' αυτή την πρόταση με την προσθήκη τη δική σας, αν εξαντλήθει η πρώτη ενότητα η εν συνεχεία η δεύτερη, να προχωρήσουμε παραπέρα.

'Εχετε να προσθέσετε τίποτα, κυρία Υπουργή;

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ (Υπ. Πολιτισμού): Νοητό κύριε Πρόεδρε, ότι από το 1 έως 17 είναι λίγα άρθρα για την πρώτη ενότητα. Θα έπρεπε να συλητήσουμε και τα επόμενα μέχρι το άρθρο 31, όπως είπα προηγουμένως. Γιατί από το άρθρο 32 και επόμενα αρχίζουν σοβαρά θέματα, που ασφαλώς θα μας απασχολήσουμε περισσότερα.

Καλύτερα, λοιπόν, θα ήταν την πρώτη αυτή ημέρα να την καταναλώσουμε με τα άρθρα μέχρι το άρθρο 31 -πέστε το μια πέμπτη, πέστε το δύο ενότητες, δεν έχω όπως θέλετε- ώστε να μας μείνει ελεύθερος ο χρόνος των άλλων δύο συνεδριάσεων για να πάσουμε τα άρθρα 32 και επόμενα. Άλλως εάν σταματήσουμε στο άρθρο 17, θα αφήσουμε με τα επόμενα σαν μια ενότητα; Πώς να το κάνουμε; Θα περιλάβουμε και τα άρθρα 32, 33, 34; Αυτά θέλουν πολλή συζήτηση, δεν μπορούν να προσκοληθούν στην αιρανή.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ήμουν σαφής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Ξαρχάς): Εάν εξαντλήθει η ενότητα μέχρι το άρθρο 17, το Σάμα θα συνεχίσει την επόμενη ενότητα. Εν πάσῃ περιπτώσει, συμφωνείτε ή θα αφήσουμε τον Κανονισμό να λειτουργήσει;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ήμουν σαφής. Εάν περισσότεροι χρόνος από την πρώτη ενότητα, θα μπούμε και στη δεύτερη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Ξαρχάς): Επομένως, κατ' αρχήν λειτουργεί αυτή η παραίτηση με την επιφύλαξη, εάν τελείωσουμε να προχωρήσουμε στη δεύτερη ενότητα.

ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Μέσα σε αυτήν την ενότητα, κύριε Μπένο, υπάρχει άρθρο που θα το συζητήσουμε ξεχωριστά: Το λέω για να διευκολύνων αύριο την συζήτηση.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ: Υπάρχουν και θα τα προτείνουμε αύριο.

ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Πείτε το αυτό να το ακούσει ο Πρόεδρος, δώμα. Διάστι όταν λέω ότι θα εξαντλήσουμε την ενότητα και έχουμε συμφωνήσει και εμείς ότι ένα, δύο ή τρία άρθρα θα πρέπει να συζητηθούν χώρια, είναι πολύ εποκοδομητική η πρόταση που σας κάνει η κυρία Μπενάκη, δύο ή έτοις θα εξακοντίσουμε χρόνο όχι μόνο για το άρθρο 32, αλλά και για τα άλλα άρθρα.

Εάν τώρα απάγε δεν τα έχετε ακόμα διαλέξει ποια είναι, πείτε το να κάνουμε τη συμφωνία αυτή αύριο το πρωί. Αλλά μην απορρίπτετε την πρόταση. Εγώ το λέω για τη συζήτηση. Δεν με ενδιαφέρει εάν θα γίνει έτοις ή αλλώς. Αλλά επειδή θυμάμαι ότι είχαμε πει ότι κάποια άρθρα θα είναι σαν ενότητα και επειδή θέλουμε να τα συζητήσουμε πολύ, γιατί κάνω την παρέμβαση. Να μην πετάξουμε όπι δεν έχουμε χρόνο να συζητήσουμε το άρθρο 9 π.χ. για πολύ ώρα.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, τα έχουμε συνεκτιμήσει όλα αυτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Ξαρχάς): Επομένως, είμαστε ξεκαθαροί αυτή την ώρα. Είναι οι 4 ενότητες και εφόσον εξαντλήθει η πρώτη, προχωρώμε στην ίδια συνεδρίαση στην επόμενη.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεσθε στο σημείο αυτό να λύσουμε την συνεδρίαση.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μόλιστα, μόλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 00.07 λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Πέμπτη 12 Νοεμβρίου 1992 και ώρα 10.30 με αντικείμενο εργασιών του Σώματος:

ζήτησης.
εκτίμηση
· για τα
λα αυτά,
και μα
χνιαζού-
ενότητα.
· για τα
ενότητα
για σαμε.
Έχουμε

· ώστε
σας, αν
ερη, να

· ω κύριε
· πρώτη
· εξηρι
· ο 32 και
· αποσχο-

· να
· ε το
· ε- ώστε
· ιρίδεσσων
· σταματή-
· ενότητα:
· 33, 34;
· οληθούν

· ενότης
· ενότητα:
· χνονισμό

· ν περισ-
· δεύτερη,
· εχήν λει-
· τουμε να

· τα, κύριε
· Το λέω

· ε αύριο.
· κούσει ο
· ενότητα
· ωρθρα θα
· πρόταση
· σημήσεις
· ωρθρα.
· ναι, πείτε
· όλα μην
· η. Δεν με
· μάμαι όπι
· αι επειδή
· ωρέμβαση.
· σουμε το

· μήσει όλα

· στε ξεκά-
· ξεντλίθει
· ενη,
· σουμε την

· υπεδρίσση
· ντικεψύνενο

α) Κοινοβουλευτικό έλεγχο
Ερωτήσεις προς τον Πρωθυπουργό της Προέδρου του Συνα-
σπισμού της Αριστεράς και της Προόδου, κυρίας Μαρίας Δαμανάκη,
και του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Επιτροπής του ΚΚΕ, κ. Δ.
Κωστόπουλου, και στη συνέχεια

αναφορές και ερωτήσεις του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και
Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

β) Νομοθετική εργασία

Συνέχιση της συζήτησης επι των άρθρων και του συνόλου του
σχεδίου νόμου "Πνευματική ιδιοκτησία και συγγενικά δικαιώματα".

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ